

Liahona

**Lär av honom och
lyssna på hans ord,
s. 12, 14, 20**

**Tre berättelser i skrifterna som
ger mig hopp, s. 44**

Vi söker efter detta, s. 52

**Jag kan vara missionär nu,
s. 58, 68**

Eunice undervisar sin son Timoteus om de heliga skrifterna, av Sandy Freckleton Gagon

Aposteln Paulus berömde Timoteus för "den uppriktiga tro som finns hos dig och som först fanns hos din mormor Lois och din mor Eunice" (2 Tim 1:5). Timoteus var en

"medarbetare i Kristi evangelium" (1 Tess 3:2) och en trofast medhjälpare till Paulus som kallade Timoteus sitt "äkt barn i tron" (1 Tim 1:2).

Liahona, januari 2011

BUDSKAP

- 4 Budskap från första presidentskapet: Herren behöver missionärer**
Thomas S. Monson

- 7 Besökslärnarnas budskap: Hjälpföreningens historia och arv**

ARTIKLAR

- 14 Frälsaren — Läromästaren**
Äldste Jay E. Jensen
Herrens sätt att använda skrift-erna när han undervisade och stärkte andra är ett exempel för oss alla.

PÅ OMSLAGET

Jesus, Maria och Marta, av Anton Dorph, med tillstånd av Hope Gallery.

- 20 Den historiska bakgrunden till Nya testamentet**

Thomas A. Wayment

*Vilka skrev Nya testamentet?
Hur fördes det vidare till oss?*

- 26 Grundläggande för vår tro**

Äldste Dallin H. Oaks

Våra grannar kanske inte känner till sanningarna som är nyckeln till vår tro.

- 34 Vad är nytt inom Personlig tillväxt?**

Elaine S. Dalton

Unga kvinnors generalpresident berättar om några förändringar i Personlig tillväxt-programmet.

- 37 Aronska prästadömet — större än du kanske tror**

David L. Beck

Den nya Plikt mot Gud-boken hjälper dig att lära dig mer om, tillämpa och berätta om evangeliet.

AVDELNINGAR

- 8 Små och enkla medel**

- 11 Vårt hem, vår familj: Bönens återställande kraft**
Marcos A. Walker

- 12 Vad vi tror på: Skrifterna undervisar och vittnar om Jesus Kristus**

- 40 Sista dagars heliga berättar**

- 74 Kyrkonytt**

- 79 Förslag till familjens hemafton**

- 80 Tills vi möts igen: Aldrig övergivna**
Adam C. Olson

44

44 Forntida exempel, nutida löften

Anonym

Varför de här berättelserna, som är tusentals år gamla, är betydelsefulla för mig i dag.

47 Evangeliet i mitt liv: Från tro till kunskap

Chiao-yi Lin

Se om du kan hitta Liahonan som är gömd i det här numret. Ledtråd: Vänskap.

48 Rakt på sak

50 Från missionsfältet: I änglars närhet

Samuel Gould

52 Vi tror!

Unga kvinnors generalpresidentskap

Vi måste tro på normer och värderingar och söka efter dem för att kunna ha den Helige Andens kraft.

53 Bli en trofast prästadömsman

Unga mäns generalpresidentskap

Vi vet att du kan åstadkomma mycket gott allteftersom du blir en trofast prästadömsman.

54 Rad på rad:

Trosartiklarna 1:13

55 Du borde vara med i seminariet

Lisa Pace

Min väns förslag förändrade mitt liv.

56 Vår plats

57 Affisch: Det är trevligt att vara viktig

58 Jag hoppas bli kallad på mission?

Loran Cook

Vet du inte hur du ska förbereda dig för att gå ut som missionär? Här är fem förslag.

68

60 Den bästa Brigham Young

Karen A. Kimball

Informationen i manuskriptet för rollen som Brigham Young var felaktig. Vad kunde Kathy göra?

62 Särskilt vittne: Hur bygger man en andlig grund?

Neil L. Andersen

63 Vår sida

64 Samlingsstunden: Skrifterna är Guds ord

JoAnn Child och Cristina Franco

66 Berättelser om Jesus: Jesus som barn

Diane L. Mangum

68 Var är Isabelle?

Susan Denney

Isabelle saknades efter sitt dop när det var dags att ta en bild!

70 För små barn

53

Internationell officiell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av
Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlarnas kvorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen

Chefredaktör: Paul B. Pieper
Rådgivande: Stanley G. Ellis, Christoffel Golden Jr.,
Yoshihiko Kikuchi

Verkställande direktör: David L. Frischknecht
Planerings- och redigeringschef: Vincent A. Vaughn
Grafisk chef: Allan R. Loyborg

Redaktionschef: R. Val Johnson
Biträdande redaktionschefer: Jenifer L. Greenwood,
Adam C. Olson

Medredaktör: Ryan Carr
Biträdande redaktör: Susan Barrett
Redaktionspersonal: David A. Edwards, Matthew D. Flitton,
LaRene Porter Gaunt, Larry Hiller, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekirk, Joshua J.
Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough, Richard M. Romney,
Don L. Searle, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell
Chefssekreterare: Laurel Teuscher

Huvudansvarig för grafik: J. Scott Knudsen

Grafikansvarig: Scott Van Kampen

Produktionschef: Jane Ann Peters

Design- och produktionspersonal: Cali R. Arroyo,
Collette Nebeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett,
Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker,
Kathleen Howard, Eric P. Johnsen, Denise Kirby, Scott M. Mooy,
Ginny J. Nilson

Prepress: Jeff L. Martin

Tryckerichef: Craig K. Sedgwick

Distributionschef: Evan Larsen

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM

Tfn 08-556 029 80, Fax 08-556 029 89

E-post: edlundcg@ldschurch.org

För prenumeration och priser utanför Förenta staterna och
Kanada, kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller
församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Claes-Göran Edlund

Ansvarig för Kyrkorytt: Gösta Körlof

Redaktör: Eivor Hagman

Medusagatan 2A

533 38 Jönköping

Tfn/Fax 036-71 96 63

E-post: eivorhagman@hotmail.com

Prenumeration eller ändring av adress sker genom din
enhets tidskriftsombud eller direkt till distributionscentret.
Telefonnummer: 08-500 655 20. Priset för en
helårsprenumeration är SEK 80:00 (inkl moms och porto) och
betalas till pg 260353-8. Skriv "Liahona".

**Skicka manuskript och förfrågningar till Liahona,
Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0024, USA; eller via e-post: liahona@ldschurch.org.**

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass"
eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama,
bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fijianska, finska,
franska, grekiska, hindi, holländska, isländska, indonesiska,
italienska, japanska, kambodjanska, kinesiska, kiribati, koreanska,
kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska,
mongoliska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska,
samoanska, sinhala, slovenska, spanska, svenska, tagalog,
tahitiska, tamil, telugu, thailändska, tjekiska, tonganska, tyska,
ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den
utkommer varierar för olika språk.)

© 2011 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the
United States of America.

Text och visuellt material i *Liahona* får kopieras för tillfälligt, icke
kommersiellt bruk i kyrkan eller hemmet. Visuellt material får
inte kopieras om restriktioner för detta anges intill konstverket.
Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post:
cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2011 Vol. 135 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish
(ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American
Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information:
Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution
Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT
84126-0368.

Mer information på Internet Liahona.lds.org

FÖR VUXNA

Frälsaren var en läromästare (se sidan 14).

**För att förbättra dina undervisningsfärdig-
heter, gå till www.teaching.lds.org.**

FÖR UNGDOMAR

**Ta reda på vad som är nytt inom
Personlig tillväxt- och Plikt mot
Gud-programmet i det här numret**
(sidorna 34 och 37). Gå sedan till
webbsidorna som hör till, på
www.PersonalProgress.lds.org och
www.DutytoGod.lds.org.

FÖR BARN

Titta på "Vänner runtom i världen" på
sidan 72 och **lek sedan internetver-
sionen av leken** på www.liahona.lds.org.

Konst av barn finns nu utställd i
kyrkans historiska museum i Salt Lake
City. Varje konstverk som skickades in
visas på internet på www.liahona.lds.org.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona och annat material från kyrkan finns på många språk på
www.languages.lds.org.

ÄMNET I DET HÄR NUMRET

Sidnumren gäller artikelns första sida.

Aktivering, 40

Aronska prästadömet, 37

Bön, 48, 56, 62

Dygd, 54

Familjen, 26, 48

Gudomen, 26

Gudomligt skydd, 50

Hemundervisning, 42

Hjälpföreningen, 7

Jesu Kristus, 14, 66, 80

Kallelser i kyrkan, 43

Lydnad, 50

Media, 48

Missionsarbete, 4, 41, 50, 58, 68

Mod, 60

Mormons bok, 47, 56

Nya testamentet, 20

Omvändelse, 41, 56

Personlig tillväxt, 34

Plikt mot Gud, 37

Prästadömsvälsignelser, 42

Seminariet, 55

Skrifterna, 12, 20, 44, 47, 62, 64

Släktforskning, 8

Tjänande, 58, 62

Tro, 44, 58

Undervisning, 14

Uppenbarelse, 26

Veckoträffarna, 52

Vittnesbörd, 49, 55, 56

Vänlighet, 57, 58, 70

Vänskapskontakt, 8

Ärlighet, 60

President
Thomas S. Monson

HERREN BEHÖVER MISSIONÄRER

Under generalkonferensen i oktober förra året sade jag att det behövs fler missionärer. Varje värdig, duglig ung man bör förbereda sig för att verka som missionär. Detta tjänande är en prästadömsplikt — något Herren förväntar sig av oss som har fått så mycket. Unga män, jag uppmanar er att förbereda er för att verka som missionärer. Håll er rena och värdiga att representera Herren. Lev så att ni har god hälsa och är starka. Studera skrifterna. Delta i seminariet och institutet där de finns tillgängliga. Bekanta dig med missionärshandboken *Predika mitt evangelium*.

Systrar, ni har inte samma prästadömsansvar som de unga männen att verka som heltidsmissionärer, men ni kan också ge värdefulla bidrag som missionärer, och vi är glada för ert tjänande.

Jag vill påminna de äldre bröderna och systrarna i kyrkan om att Herren har behov av att många, många fler av er verkar som

heltidsmissionärer. Om ni ännu inte kommit till den punkt i livet när ni kan verka som par uppmanar jag er att nu förbereda er för dagen när ni och er äkta hälft, alltefter vad omständigheterna tillåter, kan göra det. Det finns få andra tillfällen i livet när ni får åtnjuta den ljuvliga anda och tillfredsställelse som kommer av att tjäna tillsammans på heltid i Mästarens verk.

Några av er kan vara blyga till naturen eller anse er otillräckliga för att tacka ja till kallet att tjäna på detta sätt. Tänk på att detta är Herrens verk, och när vi går Herrens ärenden har vi rätt till Herrens hjälp. Herren formar ryggen så att den kan bära de bördor som läggs på den.

Andra kan, trots att de är värdiga att tjäna, känna att de har viktigare prioriteringar. Men jag tänker på Herrens löfte: "Jag skall ära dem som ärar mig" (1 Sam 2:30). Ingen av oss kan ära vår himmelske Fader eller vår Frälsare mer än genom att tjäna

dem som en hängiven, medkännande missionär.

Ett exempel på ett sådant tjänande är upplevelserna Juliusz och Dorothy Fussek hade, som kallades att verka som missionärer i Polen. Broder Fussek föddes i Polen. Han kunde språket. Han älskade folket. Syster Fussek föddes i England och visste bara lite om Polen och ingenting om dess folk. Med tillit till Herren gav de sig iväg på sitt uppdrag. Arbetet var ensamt och uppdraget enormt. Vid den tiden fanns ingen organiserad mission i Polen. Paret Fussek hade i uppdrag att bereda vägen så att en mission skulle kunna bildas.

Misströstade äldste och syster Fussek på grund av uppdragets omfattning? Inte för ett ögonblick. De visste att kallelsen hade kommit från Gud. De bad om hans gudomliga hjälp och hängav sig helhjärtat åt arbetet.

Äldste Russell M. Nelson i de tolv apostlarnas kvorum, äldste Hans B.

Ringger, dåvarande sjuttio, och jag, tillsammans med äldste Fussek, fick med tiden träffa religionsministern Adam Wopatka vid polska regeringen. Han sade: "Er kyrka är välkommen här. Ni kan bygga era byggnader. Ni kan skicka era missionärer. Den här mannen", sade han och pekade på Juliusz Fussek, "har tjänat er kyrka väl. Ni kan vara tacksamma för hans exempel och hans arbete."

Låt oss liksom paret Fussek göra vad vi bör göra i Herrens verk. Då kan vi tillsammans med Juliusz och Dorothy Fussek instämma i psalmen:

"Min hjälp kommer från HERREN, som har gjort himmel och jord ...

[Inte] slumrar han som bevarar dig.

Nej, han som bevarar Israel, han slumrar inte, han sover inte" (Ps 121:2–4). ■

UNDERVISA FRÅN DET HÄR BUDSKAPET

I *Undervisning: Den högsta kallelsen* står det: "Berätta om hur du själv erfarit att ditt liv välsignats när du har lytt en evangelieprincip. Uppmuntra dem du undervisar att kortfattat berätta om sina erfarenheter" ([2000], s. 180). Läs budskapet och fråga sedan familjemedlemmarna vilka som enligt president Monson bör verka som missionärer. Berätta om upplevelser du eller andra har haft som heltidsmissionär. Eller så kan du berätta om dina planer att verka som missionär i framtiden. Be en familjemedlem berätta om sina planer och positiva upplevelser.

UNGDOMAR

Med cykel mot framtiden

Peter Evans och Richard M. Romney

Många unga män förbereder sig ekonomiskt för att verka som missionär. I Afrika består en del av den förberedelsen att tjäna tillräckligt för att få ett pass. Sedrick Tshiambine tjänade ihop det han behövde på ett företagssamt sätt: genom att sälja bananer från en låda bak på en cykel.

Sedrick bor i Luputa i Demokratiska Republiken Kongo. Han är en av 45 unga män i Luputa distrikt som arbetar för att tjäna ihop pengar till ett pass så att de kan gå ut som missionär. I DR Kongo kostar ett pass 250 dollar, två tredjedelar av vad det kostar att bygga ett hus.

Men Sedrick var fast besluten. Han tjänade ihop till sin mission genom att cykla 15–30 kilometer från Luputa till små byar där han köpte bananer för att sedan cykla tillbaka över Afrikas heta savann med cykeln tyngd av frukt som han skulle sälja i staden. Varje vecka cyklade han omkring 18 mil längs sandiga vägar. Det hände bara en gång att han ramlade för att tyngden på cykeln inte var jämnt fördelad.

För sina ansträngningar fick Sedrick omkring 1,25 dollar i veckan, eller 65 dollar om året. Det tog honom fyra år att få ihop tillräckligt med pengar till ett pass, men nu vet han att det finns en heltidsmission i hans framtid eftersom han har tillräckligt med pengar för att tacka ja till kallelsen att tjäna.

BARN

Jag ska förbereda mig medan jag är ung

För att hjälpa barnen komma ihåg president Monsons uppmaning att förbereda sig för en mission kan du kopiera det här intyget, skriva ut det från LDS.org, eller göra ett eget intyg som dina barn kan underteckna och behålla som en påminnelse, kanske på sin vägg eller i sin dagbok.

JAG SKA FÖRBEREDA MIG

President Thomas S. Monson har kallat mig att förbereda mig för att verka som missionär. Jag ska:

- hålla mig ren och värdig att representera Herren.
- leva så att jag har god hälsa och är stark.
- be och studera skrifterna.

Jag ska förbereda mig för att gå ut som missionär.

(underskrift)

Hjälpföreningens historia och arv

Studera materialet och samtala om det med systrarna du besöker om så är lämpligt. Använd frågorna för att hjälpa dig stärka dina systrar och göra Hjälpföreningen till en aktiv del av ditt eget liv.

Eliza R. Snow mindes att profeten Joseph Smith sade att "fastän namnet [Hjälpföreningen] är nytt så har institutionen ett forntida ursprung".¹

Vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus besökte Joseph Smith och återställde evangeliets fullhet till jorden genom honom. Hjälpföreningen var en del av den återställelsen. Kyrkans organisation var inte fullständig förrän systrarna hade organiserats.²

Under de kommande månaderna kommer varje budskap från besökslärarna att ge oss möjlighet att lära oss mer om Hjälpföreningens historia och dess del i det återställda evangeliet. Av många anledningar är det inte bara viktigt utan också *nödvändigt* att vi förstår vår historia.

För det första så inspireras vi av kunskapen om vår historia att bli de Guds kvinnor som vi behöver vara. Genom att följa ädla sista dagars heliga kvinnors exempel kan vi lära oss av det förflutna hur vi ska möta framtiden.³

För det andra visar historien att samma principer som fanns i den tidiga kyrkan är våra grundläggande principer i dag. Den kunskapen och vårt syfte — att stärka vår tro och rättfärdighet, stärka familjen och hemmet och hjälpa behövande — skapar ett band mellan det förflutna och det nuvarande.

För det tredje: När vi värdesätter vår historia kan vi lättare dela med oss av vårt andliga arv. President Henry B Eyring, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: "Ni för arvet vidare när ni hjälper andra ta emot kärlekens gåva ... Hjälpföreningens historia finns nedtecknad i ord och antal, men arvet förs vidare hjärta till hjärta."⁴

Slutligen: Om vi förstår vår historia kan vi bli en effektiv del av Hjälpföreningen i framtiden. President Spencer W. Kimball (1895–1985) sade: "Vi vet att kvinnor som hyser djup uppskattning för det förgångna är angelägna om att forma en rättfärdig framtid."⁵

Julie B. Beck, Hjälpföreningens generalpresident.

Vad kan jag göra?

1. Vad kan jag göra för att hjälpa systrarna jag besöker att få den kristuslika kärlekens gåva?
2. Vad kan jag göra den här månaden för att börja skapa en rättfärdig framtid för mig själv? För min familj? För andra?

För mer information, gå till www.reliefsociety.lds.org.

Från skrifterna

Ester 9:28–29;
Rom 16:1–2;
Alma 37:8;
Moroni 7:45–47

Från vår historia

"Hjälpföreningen är Herrens organisation för kvinnor."⁶ I sin egenskap av profet organiserade Joseph Smith Hjälpföreningen den 17 mars 1842. Den lilla, variationsrika gruppen på det första mötet var hängivna kvinnor. De liknade dagens hjälpföreningssystrar. De yngsta var tre tonåringar och den äldsta en kvinna i femtioårsåldern. Elva av kvinnorna var gifta, två var änkor, sex var ogifta och en kvinnas civilstånd var okänt. Deras utbildning och bakgrund varierade stort, liksom deras ekonomiska omständigheter. Deras mångfald mångdubblades allteftersom organisationen fortsatte växa, men de var, och fortsatte att vara, ett."⁷

SLUTNOTER

1. Eliza R. Snow, "Female Relief Society", *Deseret News*, 22 apr. 1868, s. 81.
2. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), 451
3. Se L. Tom Perry, "Det gamla sättet att möta framtiden", *Liahona*, nov. 2009, s. 73–76.
4. Henry B. Eyring, "Hjälpföreningens bestående arv", *Liahona*, nov. 2009, s. 124–125.
5. Se Spencer W. Kimball, "Systrarnas privilegium och ansvar", *Nordstjärnan*, apr. 1979, s. 160.
6. Spencer W. Kimball, "Relief Society — Its Promise and Potential", *Ensign*, mars 1976, s. 4.
7. Jill Mulvey Derr, Janath Russell Cannon och Maureen Ursenbach Beecher, *Women of Covenant* (1992), s. 28.

Små och enkla medel

"Med små och enkla medel uträttas mycket stort" (Alma 37:6).

HUR MAN KAN HJÄLPA NYA MEDLEMMAR ATT KÄNNA SIG VÄLKOMNA

- Presentera dig för nya medlemmar i församlingen eller grenen och se till att sitta bredvid dem under lektionerna och på sakramentsmötet.
- Ansträng dig att lära dig deras namn.
- Prästadömsledare och medlemmar i Söndagsskolans och Hjälpföreningens presidentskap kan be nya medlemmar presentera sig innan lektionen börjar.
- Erbjud dig att hjälpa nykomlingar med att flytta in och bekanta sig med området.
- Inbjud dem till församlings- eller grensaktiviteter.
- Var en vän! Fortsätt att bekanta dig med nya medlemmar under de efterföljande veckorna och månaderna.

Engagera dig i släktforskning

Du är kanske den enda medlemmen i kyrkan i din familj och ny när det gäller släktforskning. Eller så kanske andra i din familj har gjort mycket av släktforskningen och tempelarbetet för dina förfäder. Vilken situation du än befinner dig i finns det fortfarande många sätt att bidra till det här viktiga arbetet.

Om du inte är säker på hur du ska börja kan du börja med det du vet mest om: dig själv. Släktforskning handlar trots allt inte bara om dina nära och kära som har dött. Det handlar också om att skapa din egen historia medan du lever i den. Här är några sätt du kan börja på:

- Skaffa en arkivlåda och lägg viktiga uppteckningar i den: födelseattest, diplom, utmärkelser, dagböcker, fotografier — allt som representerar ditt liv.
- Om du har tillgång till en scanner kan du scanna gamla, viktiga fotografier och göra digitalbilder av dem.
- För en dagbok över inspirerande tankar, känslor och händelser i ditt liv.

- Intervjua dina släktingar och skriv ner deras livshistoria. Börja med din äldsta levande släkting. Ställ sådana frågor som: Hur fick du ditt namn? Vilka familjetraditioner hade ni när du var liten och senare i livet? Vad kan du berätta för mig om din familjs talanger eller egenskaper? Genom att sammanställa andras livshistoria skapar du en släktskatt för kommande generationer.
- Registrera dig för att få ett konto på www.NewFamilySearch.org och för in den släktforskningsinformation du samlat om dig själv och dina släktingar. Där finns det steg-för-steg-instruktioner som du har nytta av.
- Besök templet om så är möjligt och utför förrättningar för dina förfäder.

Om du har några frågor om släktforskningen kan handledaren för släktforskning i din församling eller gren hjälpa dig.

SKATTER I HIMLEN

"När vi utforskar våra egna släktlinjer blir vi intresserade av mer än bara namnen eller antalet namn som går igenom templet. Vårt intresse vänder våra hjärtan till våra fäder — vi söker efter att finna dem och att lära känna dem och hjälpa dem.

När vi gör det samlar vi skatter i himlen."

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kворum, "Din släktforskning: Hur du börjar", Liahona, aug. 2003, s. 17.

KYRKANS HISTORIA VÄRLDEN ÖVER

Ungern

Den första missionären för kyrkan kom till Ungern 1885. Han hade knappt någon framgång och åkte därifrån efter omkring tre månader. Den förste ungraren som blev medlem i kyrkan, Mischa Markow, döptes i Konstantinopel 1887. Han verkade senare som missionär i Europa men blev bannlyst från Ungern därför att han predikade.

Under många år begränsades

missionärsarbetet i Ungern på grund av det politiska klimatet. Under 1980-talet fick publiciteten kring kyrkan många ungrare att undersöka den och i slutet av 1986 tillät den ungerska regeringen missionärer att komma in i landet.

Sedan dess har missionärsarbetet haft stor framgång. Mormons bok på ungerska publicerades 1991 och den första staven bildades 2006.

Parlamentsbyggnaden i Ungern färdigställdes 1904 och ligger på stranden av Donau i Budapest.

KYRKAN I UNGERN	
Medlemmar	4,594
Missioner	1
Stavar	1
Distrikt	2
Församlingar och grenar	21

HUR MAN HANTERAR MOTGÅNGAR

Min familj och jag har fått hjälp att övervinna frestelser genom att följa evangeliet. Jag vet att vi kan övervinna frestelser genom att fasta, betala tionde och be dagligen, samtidigt som vi hoppas på Jesu Kristi försoning.

Men det betyder inte att vårt liv är fritt från motgångar. Jag har också lärt mig att ju fler hinder vi möter, desto mer kan vi kvalificera oss för välsignelser och lära av våra erfarenheter. Jag tycker om att tänka på motgångar som vinden som lyfter en drake. Ju mer det blåser, desto högre flyger draken.

Chhoeun Ravuth, Kambodja

Howard W. Hunter

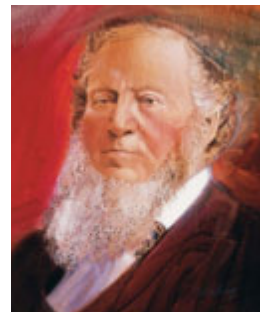
Gordon B. Hinckley

Thomas S. Monson

Joseph Smith

Brigham Young

Ezra Taft Benson

Spencer W. Kimball

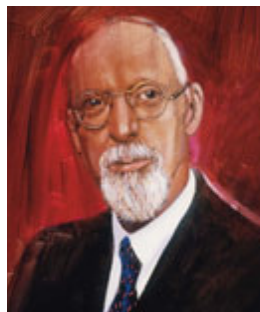
Harold B. Lee

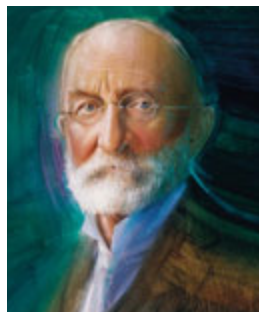
Joseph Fielding Smith

David O. McKay

George Albert Smith

Heber J. Grant

Joseph F. Smith

Kyrkans presidenter

Hur mycket kan du om kyrkans presidenter? Gör det här testet och ta reda på det. Svaren visas nedan.

1. Vem, efter Joseph Smith, var den som verkade kortast tid som apostel innan han blev kyrkans president?
2. Vem verkade längst, totalt sett, som generalauktoritet?
3. Vem verkade längst som kyrkans president?
4. Vem var den enda av kyrkans presidenter som föddes utanför Förenta staterna?
5. Vem, före president Thomas S. Monson, var den enda presidenten för kyrkan som har verkat som biskop?
6. Vem verkade som missionär på det som nu är Hawaiiöarna när han bara var 15 år?
7. Vem verkade som Förenta staternas jordbruksminister medan han samtidigt verkade som apostel?
8. Vilken av kyrkans presidenter har levat längst?
9. Vem bröt sina armar och ben, högg sig i foten med en yxa, blev biten av en hund med rabies, fick benen krossade av fallande träd, dog nästan av blodförgiftning, drucknade nästan, frös nästan ihjäl och överlevde en tågolycka?

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Svar:
1. Brigham Young, 12 år
2. David O. McKay, nästan 64 år
3. Brigham Young, 30 år

4. John Taylor, som föddes i
Millthorpe i England
5. Howard W. Hunter
6. Joseph F. Smith

7. Ezra Taft Benson
8. Gordon B. Hinckley, 97 år
9. Wilford Woodruff

BÖNENS ÅTERSTÄLLANDE KRAFT

Marcos A. Walker

Jag minns fortfarande mina känslor när jag såg omvändelsens tårar strömma nerför min tioårige son Ariáns ansikte.

Han hade lekt med sin äldre bror Joel, som var 12 år, i sovrummet när de plötsligt började bråka och jag var

Arián som helt tydligt var skakad och grät efter dispyten med sin bror uppförde sig på ett oacceptabelt sätt mot mig. Jag tillrättavisade honom två gånger (nu var bråket mellan honom och mig) men situationen blev bara värre. Han var oregerlig, röd i ansiktet

och darrade. Jag blev irriterad men insåg att det måste finnas en lösning, utan att jag skulle behöva skrika.

Jag kom snabbt att tänka på bönens princip. Ja, det var svaret. Jag tog med honom in på mitt rum, stängde dörren och sade: "Arián, vi knäböjer och sedan ber jag en bön till vår himmelske Fader."

Vi knäböjde medan hans ilskna snyftningar fortsatte. Jag bad med syftet att försöka hjälpa min son. Mitt i bönen lade jag märke till att hans snyftningar avtog. Tårarna som nu rullade nerför hans kinder var tårar av omvändelse.

När vi hade avslutat bönen tittade Arián upp och frågade: "Pappa, kan du förlåta mig?" Vi kramade om varandra och nu var det jag som inte kunde hålla tillbaka tårarna.

BÖNENS GÅVA

"Bönen är en gudomlig gåva från vår Fader i himlen till varje människa. Tänk efter: Den absolut Högste,

den allvetande, allseende, allsmäktige uppmuntrar dig och mig, vi obetydliga människor, att samtala med honom som vår Fader ...

Omständigheterna har ingen betydelse. Oavsett om vi är ödmjuka eller arroganta, fattiga eller rika, fria eller förslavade, lärda eller okunniga, älskade eller övergivna, så kan vi vända oss till honom. Vi behöver ingen avtalad tid. Vår enkla bön kan vara kort eller ta all den tid den behöver. Den kan vara ett långt uttryck för kärlek och tacksamhet eller en brådsående vädjan om hjälp. Han har skapat otaliga kosmos och befolkat dem med världar, ändå kan du och jag tala med honom personligen, och han svarar alltid."

Äldste Richard G. Scott i de tolv apostlarnas kvorum, "Använd dig av bönens himmelska kraft", se *Liahona*, maj 2007, s. 8.

tvungen att ingripa och återställa ordningen. Bråk hade, kanske på grund av deras ålder, blivit vanligt mellan pojkarna.

Min själ fylldes av frid och kärlek. Arián sade inget mer men jag förstod att han hade upplevt bönens återställande kraft och att den Helige Anden hade genomborrat hans hjärta.

Nu kände han inte bara till bönens kraft utan hade också fått ett vittnesbörd om den. ■

SKRIFTERNA

UNDERVISAR OCH VITTNAR OM JESUS KRISTUS

Skrifterna innehåller råd från profeter, inspirerade redogörelser för Guds handlande mot folken och uppenbarelser från Gud till sina profeter. Skrifterna lär att vi är barn till en himmelsk Fader som älskar oss. Vi har kommit till jorden som en del av hans plan för vår eviga lycka. Medan vi är här är skrifterna en andlig livlina mellan oss och vår himmelske Fader och Jesus Kristus.

Skrifternas huvudsyfte är att vittna om Jesus Kristus, att hjälpa oss komma till honom och uppnå evigt liv (se Joh 5:39). Därför råder de nutida profeter oss att studera skrifterna varje dag, både enskilt och tillsammans med vår familj. President Thomas S. Monson har sagt: "Studera skrifterna varje dag. Snabbkurser är inte alls lika effektiva som daglig läsning och tillämpning av skrifterna i vårt liv. Bekanta dig med den undervisning som skrifterna skänker ... Studera dem som om de talade till just dig, för det gör de."¹

Genom skrifternas ord kan vi lära känna och lära oss älska vår himmelske Fader och Frälsaren Jesus Kristus. Vi kan läsa deras bud och, till följd därav, lära oss se skillnaden mellan rätt och fel. Vi får styrka att stå emot frestelsen att synda. Vår önskan att följa Guds lagar stärks. Skrifterna tröstar oss och undervisar oss medan vi finns på jorden, och de visar oss vägen tillbaka till vårt himmelska hem.

SLUTNOT

1. Se Thomas S Monson, "Var ditt bästa jag", *Liahona*, maj 2009, s 67–68.

För mer information, se *Evangeliets principer* (2009), s. 43–48 och *Stå fast i din tro* (2004), s. 134–138.

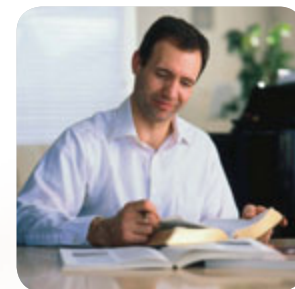
Det centrala syftet med all helig skrift är att fylla vår själ med tro på Gud Fadern och hans Son Jesus Kristus ...

"... Tro kommer av att den Helige Anden vittnar för vår själ, Ande till ande, när vi lyssnar till eller läser Guds ord. Och tron mognar när vi fortsätter att mätta oss med ordet ...

"... Studera skrifterna noggrant och medvetet. Begrunda och be om dem. Skrifterna är uppenbarelse, och de leder till mer uppenbarelse."

Se äldste D Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum, "Vi har välsignats med skrifterna", *Liahona*, maj 2010, s. 34, 35.

Medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga godtar följande som helig skrift:

"Hela Skriften är utandad av Gud och nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet" (2 Tim 3:16).

1. Bibeln är en samling heliga uppteckningar som innehåller Guds uppenbarelser till forntida profeter i det heliga landet. I vår åttonde trosartikel står det: "Vi tror att Bibeln är Guds ord i den mån den är rätt översatt."

2. Mormons bok Ännu ett Jesu Kristi testamente innehåller Guds uppenbarelser till forntida profeter på den amerikanska kontinenten. Den innehåller Jesu Kristi evangeliums fullhet (se L&F 20:9).

3. Läran och förbunden är en bok med uppenbarelser som gäller Jesu Kristi evangeliums återställelse och som getts till nutida profeter, bland vilka Joseph Smith var den första.

4. Den kostbara pärlan innehåller ytterligare uppenbarelser från Gud till Mose, Abraham och Joseph Smith.

5. Gud fortsätter att uppenbara sanningar till levande profeter genom den Helige Andens inspiration. Dessa sanningar anses vara helig skrift (se L&F 68:4). De kommer främst till oss via generalkonferenserna som hålls första helgen i april och oktober. Då får medlemmar över hela världen höra tal från vår profet och andra ledare i kyrkan. ■

MEDURS FRÅN ÖVERST TILL VÄNSTER: FOTOILLUSTRATION DEREK ISRAELSEN © 2002; KRISTUS I GETSEMANE, AV HARRY ANDERSON © IRI; TRE NEPHITER, AV GARY KAPP © 1996 IRI; JESUS KRISTUS UPPENBARAR SIG FÖR PROFETEN JOSEPH SMITH OCH OLIVER COWDERY, AV WALTER RANE, MED TILLSTÅND AV CHURCH HISTORY MUSEUM; DEN FÖRSTA SYNEN, AV DEL PARSON © 1987 IRI; FOTO CRAIG DIMOND © IRI; FOTOILLUSTRATION CHRISTINA SMITH © IRI

Äldste Jay E. Jensen

i presidentskapet för de sjuttios
kvorum

Frälsaren

LÄROMÄSTAREN

Vi ska mätta oss med Kristi ord — skrifterna — och, som han gjorde, använda dem till att undervisa och stärka andra.

Jesus Kristus skapade otaliga världar under ledning av sin Fader. Han var den store Jehova, Gamla testamentets Gud. Han föddes av en dödlig mor, Maria, och Gud, den evige Fadern. Han är den mest storslagna människa som levat på jorden. Han sade att han kom för "att göra hans vilja som har sänt mig och att fullborda hans verk" (Joh 4:34).

Hans budskap och verksamhet var tydliga tillkännagivanden om att han är Jesus Kristus, Guds Son, den utlovade Messias.

I sin undervisning citerade han ofta Gamla testamentet. Han använde skrifterna för att förbereda sig för sin verksamhet, stå emot ondska och frestelser, hedra och bekräfta tidigare profeters giltighet och för att stärka andra. Av hans exempel kan vi lära oss att använda skrifterna fullständigt i våra ansvarsuppgifter som

föräldrar, ledare och lärare eftersom han var ett fullkomligt exempel i allt, även som läromästare.

Förberedelser för verksamheten

När Herren kom till jorden drogs en glömskans slöja för hans sinne, som fallet är med oss, och liksom oss fortsatte han från nåd till nåd (se L&F 93:11–17). Han fick undervisning av sin himmelske Fader (se Joh 8:28; 12:49) och av dödliga lärare. Som äldste James E. Talmage (1862–1933) i de tolv apostlarnas kворum påpekade: "Vår kännedom om det judiska levnadssättet på den tiden rättfärdigar slutsatsen

att gossen fick god undervisning i lagen och skrifterna, ty detta var en regel. Han samlade kunskap genom studier och vann visdom genom bön, eftertanke och uppriktig strävan."¹

"Jag är livets bröd" Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta."

Utvecklingen av hans kunskap innan han påbörjade sin verksamhet visas i rådet han gav till Hyrum Smith 1829: "Sök inte efter att förkunna mitt ord utan sök först efter att få mitt ord, och sedan skall din tunga lossas. Därefter skall du, om du önskar det, få min Ande och mitt ord, ja, Guds kraft att övertyga människorna" (L&F 11:21).

Också vi kan söka i skrifterna efter instruktioner och inspiration när vi ska påbörja vår verksamhet, oavsett om det gäller ett nytt ämbete, en ny ansvarsuppgift (till exempel föräldraskap) eller helt enkelt en hemaftonslektion.

Motstod ondska och frestelser

I början av sin verksamhet frestades Jesus av djävulen. Två av de tre frestelserna började med en ifrågasättande gliring: "Om du är Guds Son" (Matt 4:3, 6). Frälsaren motstod Satan genom att citera tre skriftställen i Gamla testamentet. Han sade: "Det står skrivet ..." (vers 4, 7, 10).

Frälsaren undervisade också sina efterföljare om hur man övervinner ondska med exempel från skrifterna. Lärormästaren undervisade folket om hur man motstår ondska eller hanterar hemska följder genom att citera en redogörelse i Gamla testamentet:

Den enda berättelsen vi har om honom efter hans tidiga barndom och tills han påbörjade sin offentliga verksamhet är när han undervisade i templet som tolvåring och uppvisade en ovanligt väl utvecklad visdom och kunskap: "Efter tre dagar fann [Josef och Maria] honom i templet, där han satt mitt ibland lärarna och lyssnade på dem och frågade dem" (Luk 2:46). Joseph Smiths översättning klargör den här versen och visar att det var lärarna som lyssnade på Jesus och ställde frågor till *honom*.

"Efter tre dagar fann de honom i templet,

där han satt mitt ibland lärarna och lyssnade på dem och frågade dem."

”För Sodoms och Gomorras land skall det på domens dag bli drägligare än för den staden [de som förkastade hans evangelium]” (Matt 10:15).

Om vi följer Guds ord har det en inneboende beskyddande kraft: ”De som hörsammar Guds ord och håller fast vid det, de skall aldrig förgås. Inte heller skall motståndarens frestelser och brinnande pilar slå dem med blindhet för att leda dem till undergång” (1 Nephi 15:24).

En av mina favoritverser när det gäller att stå emot Satan är följande: ”Mina ögon vilar på er. Jag är mitt ibland er” (L&F 38:7). Det skingrar för evigt lögnen ”ingen får veta något”.

Hedrade tidigare profeter

Frälsaren visade aktning för de forntida profeterna och citerade vad de har sagt. Under den här tidsutdelningen befallde han Sidney Rigdon att ”åkalla de heliga profeterna för att bevisa [Joseph Smiths] ord” (L&F 35:23).

För att vittna om och visa sin vördnad för de gammaltestamentliga profeterna talade Frälsaren om Noa (se Matt 24:37–38); Abraham (se Luk 16:22–31; Joh 8:56–58); Abraham, Isak och Jakob (se Matt 8:11); Mose (se Joh 5:46); David (se Luk 6:3); Elia (se Luk 4:25–26) och Jesaja (se Luk 4:16–21; Joh 1:23). Han hedrade och stödde också sin samtida profet, Johannes Döparen (se Matt 11:7–11).

I Bergspredikan knöt Frälsaren på ett betydande sätt an till gammaltestamentliga profeter och deras undervisning om honom. Det illustreras genom det nära sambandet mellan ord från Saligprisningarna (se Matt 5:3–11) och från Jesaja 61:1–3.²

Också vi kan hedra tidigare och nuvarande profeter genom att ta deras undervisning för vad den är: Herrens ord och vilja (se L&F 68:4). När vi förbereder oss för att undervisa från skrifterna måste vi andäktigt

söka efter principer som vi kan tillämpa på dem vi undervisar.

Stärkte andra

Ett enastående betydelsefullt budskap från Mästarens liv är predikan om ”livets bröd” (se Joh 6). Den illustrerar hur väl han behärskade skrifterna och använde dem och hur de kan tillämpas på oss.

Dagen innan Herren gav det här budskapet hade han genom ett underverk gett mat åt 5 000 personer och fått fler efterföljare (se Joh 6:5–14). Som om inte det här och andra underverk var nog för att få andra att tro på honom förkunnade han öppet vem han var i sin predikan om livets bröd. Den här predikan skulle vara till undervisning för apostlarna, särskilt Petrus, och hans vittnesbröd stärktes (se verserna 63–71).

Läromästaren nämnde en händelse i Gamla testamentet för att inleda sin predikan om livets bröd:

”Det är inte Mose som har gett er brödet från himlen, utan det är min Fader som ger er det sanna brödet från himlen.

LÄROMÄSTAREN

”Frälsaren är läromästaren. Jesu Kristi lärdomar utgör en avhandling av lärarmetoder som inte kan överträffas. Jesus har beskrivits som filosof, ekonom, social reformator och mycket annat. Men vad viktigare är, Frälsaren var lärare. Om du skulle fråga: ’Vilket yrke hade Jesus?’ så finns det bara ett svar: Han var lärare. Det är han som borde vara vårt ideal. Det är han som är läromästaren.”

President Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum, *Mine Errand from the Lord* (2008), s. 336.

Frälsaren förkunnade sedan den gudomliga läran som för-
enar försoningen och brödets
och vattnets emblem i sakra-
mentet: "Om ni inte äter Män-
niskosonens kött och dricker
hans blod, har ni inte liv i er"
(Joh 6:53).

Vi vet att den här predikan
stärkte Petrus, för han vittnade:
"Vi tror och förstår att du är
Kristus, den levande Gudens
Son" (se John 6:69, King James
Bible). Predikan om livets ord är
relevant för oss eftersom också
vi tror och är säkra på att Jesus
är Kristus när vi läser, studerar
och citerar — inte gör omskriv-
ningar av — helig skrift för att
stärka oss själva och andra.

Uppfyllelse av skrifterna: Det högtidliga intåget

Herrens högtidliga intåg i
Jerusalem var en underförstådd
bekräftelse på hans kunskap
och användning av skrifterna:
"Välsignad vare han som
kommer i Herrens namn!" (Ps
118:26; se också Mark 11:9–
10). Han red in i Jerusalem på
en åsna och fullbordade där-
igenom profetian: "Fröjda dig
storligen, du Sions dotter! ...
din konung kommer till dig ...
ridande på en åsna" (Sak 9:9;
se också Matt 21:4–5).

Från början av sin jordiska
verksamhet till Getsemane
örtagård, korset och den tomma
graven, fastställde Jesus Kristus

Guds bröd är det bröd som kommer ner från
himlen och ger världen liv" (Joh 6:32–33; se
också 1 Mos 16).

Folket sade: "Ge oss alltid det brödet"
(Joh 6:34).

Hans svar avslöjade för de andligt begåvade
hans gudomliga identitet som Guds Son, den
utlovade Messias och Frälsaren: "Jag är livets
bröd. Den som kommer till mig skall aldrig
hungra, och den som tror på mig skall aldrig
någonsin törsta." (Joh 6:35)

**"Fröjda dig storligen,
du Sions dotter! ... din
konung kommer till dig ...
ridande på en åsna."**

Jag delade med mig av livets bröd

Carlos Roberto Fusco, som det berättats för Maiby Márcia Bastos Fusco

Det var en varm dag i Foz do Iguaçu i Paraná i Brasilien. Jag hade rest i flera timmar och var trött. Som ledare inom kyrkans utbildningsverksamhet hade jag angelägenheter att ta upp med biskopen som skulle träffa mig i kyrkan. Men han var upptagen i några minuter när jag hade anlänt.

Medan jag väntade kom en kvinna in i kyrkan. Hon kom fram till mig och bad ödmjukt om en liten summa pengar för att kunna köpa bröd. Hon berättade att hon och hennes make var hungriga, och fastän det var genant att fråga sade hon att hon inte hade något annat val. "Bara till lite bröd, det är allt", tillade hon.

Jag blev rörd och tog fram lite pengar ur en ficka. Hon tyckte att det var mycket. Jag sade till henne: "Köp bröd, mjölk och lite kött."

Hon var tacksam och sade att hennes make hade fått löfte om att börja en anställning följande tisdag. Hon ville betala tillbaka pengarna så fort han hade fått lön.

Jag sade att hon inte behövde

göra det. Hon insisterade.

Jag sade: "I stället för att betala tillbaka pengarna kan du komma till kapellet på söndag morgon. När du kommer hit säger du till någon att du vill prata med missionärerna. Okej?" Hon gick med på det.

Sedan gick hon. Jag tog upp det jag behövde diskutera med biskopen och fortsatte min resa genom Paraná och utförde andra arbetsuppgifter.

Många månader gick och ett annat uppdrag tog mig till samma möteshus i Foz do Iguaçu under en konferens. Kören var förträfflig och hade ett fint framträdande. Efter konferensen kom en av kördeltagarna fram till mig. Hon räckte fram handen, hälsade på mig med ett vackert leende och sade med rörelse: "Tack, broder. Du gav mig inte bara bröd så att jag kunde stilla min och min makes hunger, Du gav mig också livets bröd. Tack."

Jag kände en enorm glädje när jag insåg att det var hon som hade bett mig om lite pengar flera månader tidigare. Jag insåg att Jesu Kristi evangelium — som kommer från honom som förkunnade att han är livets bröd — förändrar livet för alla som tar emot det.

— genom forntida skrifter, sin verksamhet, sina underverk och sitt budskap — att han var den utlovade Messias.

I Getsemane örtagård bad Jesus: "Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din" (Luk 22:42). Denna förkunnelse om hans undergivenhet och hans oändliga försoningsoffer vittnar om att han är Guds Son, den störste lärare som någonsin har levat eller kommer att leva.

Skrifterna undervisar och vittnar om Jesus Kristus. När vi fördjupar oss i dem lär vi känna honom och hans röst: "Dessa ord är inte av människor eller av någon människa, utan av mig. Därför skall ni vittna om att de är av mig och inte av någon människa" (L&F 18:34). Jag har märkt att när jag först fördjupar mig i skrifterna hemma med min hustru och min familj så är jag mer effektiv i mitt tjänande i kyrkan.

Jag älskar skrifterna. Jag vittnar om att de är Guds ord. Må vi undervisa från dem, som Frälsaren gjorde, i vårt hem och i våra ämbeten, så att "Guds ords kraft" kan göra "ett mäktigare intryck" på dem vi undervisar (Alma 31:5). ■

SLUTNOTER

1. Se James E. Talmage, *Jesus Kristus*, (1964), s. 109.
2. Se Thomas A. Wayment, "Jesus' Uses of the Psalms in Matthew", i *Sperry Symposium Classics: The New Testament*, (2006) red. av Frank F. Juss och Gaye Strathearn, s. 137–149.

Den historiska bakgrunden

till Nya testamentet

Thomas A. Wayment

Lärare i forntida skrifter vid Brigham
Young-universitetet

Varje helig skrift har en unik historia och vittnar om frälsningens evangelium på sitt eget särskilda sätt. Nya testamentet är unikt på så sätt att det är en helig skrift som innehåller ord från personer som kände Jesus personligen eller som följde honom kort efter hans uppståndelse. Detta gör Nya testamentet till en ovärderlig resurs som hjälper oss att komma Frälsaren närmare och få en inblick i hans jordiska verksamhet. När vi känner till Nya testamentets historia, hur det har förts vidare till oss och vilka som skrev det, kan vår uppskattning för denna utomordentliga skrift öka och ge oss större andlig styrka när vi, liksom Jesu Kristi första efterföljare, ställs inför motgångar.

Vad är Nya testamentet?

Under de första åren som följde på Jesu död syftade benämningen "Nya testamentet"

inte på en samling böcker om Herrens liv och död utan snarare på något han sade till sina lärjungar kvällen då de åt den sista måltiden: "Ty detta är mitt blod, *förbundsblodet*, som är utgjutet för många till syndernas förlåtelse" (Matt 26:28; kursivering tillagd). De grekiska ord som översatts med "nya testamentet" syftar faktiskt på ett förbund, det nya förbund Frälsaren erbjuder oss genom försoningen. De ord som nedtecknats i Bibeln och som kallas Nya testamentet beskriver, dokumenterar och undervisar om detta nya förbund mellan Herren och hans folk.

Texten som bevarats i Nya testamentet fokuserar på olika aspekter av Frälsarens verksamhet. Nya testamentet börjar med evangelierna, som betyder "goda nyheter", och de tar upp Jesu Kristi liv, verksamhet och gudomliga roll. Nya testamentet innehåller också en redogörelse

Kunskap om denna anmärkningsvärda boks ursprung kan inspirera oss i våra studier.

Jesus Kristus och hans apostlar under den sista måltiden.

för kyrkans första missionärsinsatser (Apostlagärningarna), brev från ledare som Petrus och Paulus vilka uppmanar de första kristna (som också kallades heliga) att hålla fast vid tron, ett vittnesbörd (Hebreerbrevet) och

en apokalyps (Uppenbarelseboken) som utlovar Herrens återkomst i de sista dagarna. Var och en av författarna hade ett eget perspektiv att erbjuda, och var och en skrev med en särskild åhörargrupp i åtanke

snarare än för att fylla olika tomrum i den historiska uppteckningen. I mitten av 300-talet e. Kr. sammanfördes de 27 böcker som redogör för Herrens nya förbund och sattes i den ordning de har i dag.

De första heliga lyssnar på ett av Paulus brev.

Hur fördes Nya testamentet vidare till oss?

Jesus kallade 12 män som apostlar ur sin större grupp av lärjungar. Dessa män följde honom genom hans verksamhet, led med honom och fick också glädjas åt triumfer och andliga upplevelser. Efter Jesu död började apostlarna och andra trofasta efterföljare att nedteckna sina upplevelser. Det finns två händelser som kan ha skapat en önskan hos dem att bevara sina uppteckningar om Jesu liv: För det första fick den romerska armén herravälde över Jerusalem

och templet år 70 e. Kr. För det andra hade avfallets krafter redan satts i rörelse (se Apg 20:29–30). Därför nedtecknades en stor del av texten i Nya testamentet för att hjälpa de trofasta igenom den tidens elände och kontroverser.

När vi ser tillbaka på deras upplevelser kan vi lära oss hur de bemötte svåra tider och hur evangeliets goda nyheter blev en stabiliserande kraft i kampen mot avfallets krafter.

Mot slutet av första århundradet

hade all text som nu bevaras i Nya testamentet sammanställts och cirkulerade fritt bland kyrkans grenar. Skrivare gjorde kopior av texterna på papyrus och senare på pergament, men relativt få exemplar fanns

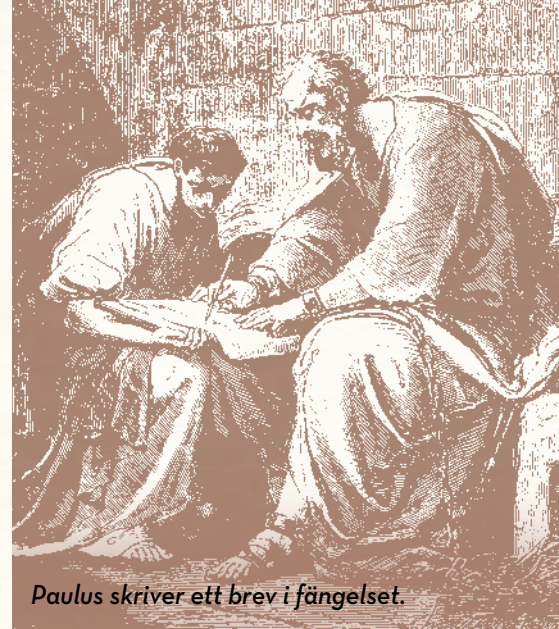
En stor del av texten i Nya testamentet nedtecknades för att hjälpa de trofasta igenom den tidens elände.

tillgängliga. Kyrkans medlemmar samlade de böcker som fanns tillgängliga och läste och studerade Herrens och apostlarnas ord. Ett märkbart bakslag för cirkuleringen av skrifterna var förföljelsen av kristna som den romerske kejsaren Diocletianus bedrev år 303 e. Kr. Han befälde att de kristna skrifterna skulle brännas och tvingade kristna att frambära offer till hedniska gudar. Många trofasta personer gömde de heliga texterna under de här åren av förföljelse. Senare, när den första kristna kejsaren, Konstantin, befälde att nya kopior av skrifterna skulle göras, kunde hans lärda personer återställa böckerna som hade använts i grenarna före Diocletianus påbud. Våra nutida tryckta utgåvor av Nya testamentet har sitt ursprung i de kopior av Bibeln som gjordes på Konstantins tid och således hos de personer som offrade sin trygghet för att bevara Herrens nya förbund.

Det dröjde inte länge efter att Konstantin hade befallt att Nya testamentet skulle kopieras och börja cirkulera på nytt förrän böckerna som utgör vår nuvarande Bibel organiserades i den nuvarande ordningen. Ordningen följer ett mönster som fastställdes av Gamla testamentet. Nya testamentet innehåller Lagen (evangelierna), kristendomens historia (Apostlagärningarna) och profeterna (från Romarbrevet till och med Uppenbarelsesboken). Både Gamla och Nya testamentet avslutas med ett löfte om Herrens återkomst (Malaki och Uppenbarelsesboken). Placeringen av de här profetiska verken visar också på ett framsynt hopp om frälsning och framtida uppenbarelsen.

Vilka skrev Nya testamentet?

Varje författare till Nya testamentet skrev med ett eget perspektiv på Jesu Kristi frälsande mission. Två av evangelierna skrevs

Paulus skriver ett brev i fängelset.

av apostlar: Matteus och Johannes. Dessa apostoliska vittnen ger sina vittnesmål som ögonvittnen till Jesu liv. Två senare efterföljare till Herren skrev också evangelier: Markus och Lukas, som vittnade om vad de hade känt och hört. Båda två var en gång missionärskamrater till Paulus (se Apg 12:25; 2 Tim 4:11) och återspeglar delvis det ökande antalet heligas intressen. Dessa heliga bodde utanför Judeen och fick aldrig lära känna Herren medan han levde. Deras redogörelser utgör ett levande vittnesbörd om honom som de trodde på.

Paulus brev är troligen de första uppteckningarna i Nya testamentet, men alla skrevs inte vid samma tillfälle. Hans vittnesbörd framkom ur hans upplevelser som missionär, ur flera mäktiga syner (se Apg 9:1–6; 2 Kor 12:1–7) och ur hans umgänge med Petrus och andra (se Gal 1:18–19). Han skrev i stor utsträckning för att avgöra dispyter inom grenarna, och andra gånger skrev han till sina vänner (Timoteus och Titus). I ett brev ber Paulus en slavägare att ta tillbaka en förrymd slav som Paulus hade träffat när de

Petrus predikar för Kornelius och hans hushåll.

Petrus och Johannes predikar och botar.

satt i fängelse (Filemon). Enligt tradition tillskrivs Hebreerbrevet Paulus, men den vanliga introduktionen där han anger sig själv som författare saknas. Oavsett vilket vittnar boken om hur vi djärvt kan komma till Herren genom tro. Efter Paulus brev i Nya testamentet är Hebreerbrevet en avhandling om att ha tro när man möter motgångar.

Jakobs korta brev skrevs också relativt tidigt och tar bland annat upp lärdomar från Jesu undervisning i Bergspredikan, som förts vidare muntligt och åtskilt från Matteus skrivna evangelium (se Jak 1:13; 4:12; 5:12). Det är förmodligen Jakob, Herrens yngre bror, som är författare till det här brevet. Han hade förmånen att känna och se den uppståndne Frälsaren (se 1 Kor 15:7) och hade en viktig roll i många händelser i kyrkans historia (se Apg 15:13–29).

Nya testamentet innehåller också två brev av aposteln Petrus och tre av aposteln Johannes. Båda uppmanade de kristna att vara trofasta.

Särskilt Petrus var angelägen om att de skulle vara trofasta under tider av prövningar.

Judas brev är en av de sista böckerna i Nya testamentet. Liksom Jakobs brev skrevs förmodligen också den här boken av Judas, en av Herrens bröder. Judas skrev i ett försök att häva det ökande avfallet i grenarna.

Nya testamentet avslutas med uppenbarelsen till aposteln Johannes

som nedtecknade en syn om Herrens återkomst i härlighet för att inleda sin tusenåriga regering. Synen beskriver i utstuderad detalj kampen mellan gott och ont. De flesta av kapitlen handlar om händelser i Johannes framtid, bland annat händelser i de sista dagarna — vår tid.

För vilka skrevs Nya testamentet?

Eftersom Nya testamentet egentligen är ett nytt förbund mellan Herren och dem som har tro på honom är böckerna till för alla som vill lära känna honom, oavsett om det är i den här tidsutdelningen eller i tidigare tidsutdelningar. Ursprungligen skrev författarna till Nya testamentet texter som omedelbart kunde användas i kyrkans grenar på den tiden, med insikt om att de nedtecknade de viktigaste händelserna i människans historia. Johannes, till exempel, såg sina texter som ett vittnesbörd: "Dessa har blivit nerskrivna, för att ni skall tro att Jesus är Messias, Guds Son, och för att ni genom tron skall ha liv i hans namn" (Joh 20:31).

REDOGÖR- ELSER FRÅN ÖGONVITTEN

Jag älskar Nya testamentets apostoliska resor och underverk och Paulus brev.

Mest av allt älskar jag dess ögonvittnesskildringar av Frälsaren Jesu Kristi ord och exempel och hans försoning. Jag älskar det perspektiv och den frid som kommer av att läsa Bibeln."

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, "Bibelns underverk", *Liahona*, maj 2007, s. 81.

BARN

Var finns det i skrifterna?

Här nedanför finns åtta berättelser från skrifterna. Ta reda på vilken bok i skrifterna varje berättelse kommer från. Om du är osäker kan du leta efter berättelsens huvudämne i registret eller i Handledning för skriftstudier.

- Nephis pilbåge går sönder. (1)
- Noa bygger arken. (2)
- Vidsomsordet ges. (3)
- Ester räddar sitt folk. (4)
- Den förlorade sonen återvänder hem. (5)
- Överbefälhavare Moroni gör frihetssymbolen. (6)
- Jesus håller Bergspredikan. (7)
- Templet i Kirtland invigs. (8)

Hitta nu samma siffra i pusslet som den som är inom parentes. Färglägg området med färgen som anges nedanför för den boken.

Gamla testamentet = blått

Mormons bok = gult

Nya testamentet = rött

Läran och förbunden = brunt

Andra, Lukas till exempel, skrev med avsikten att dokumentera historia:

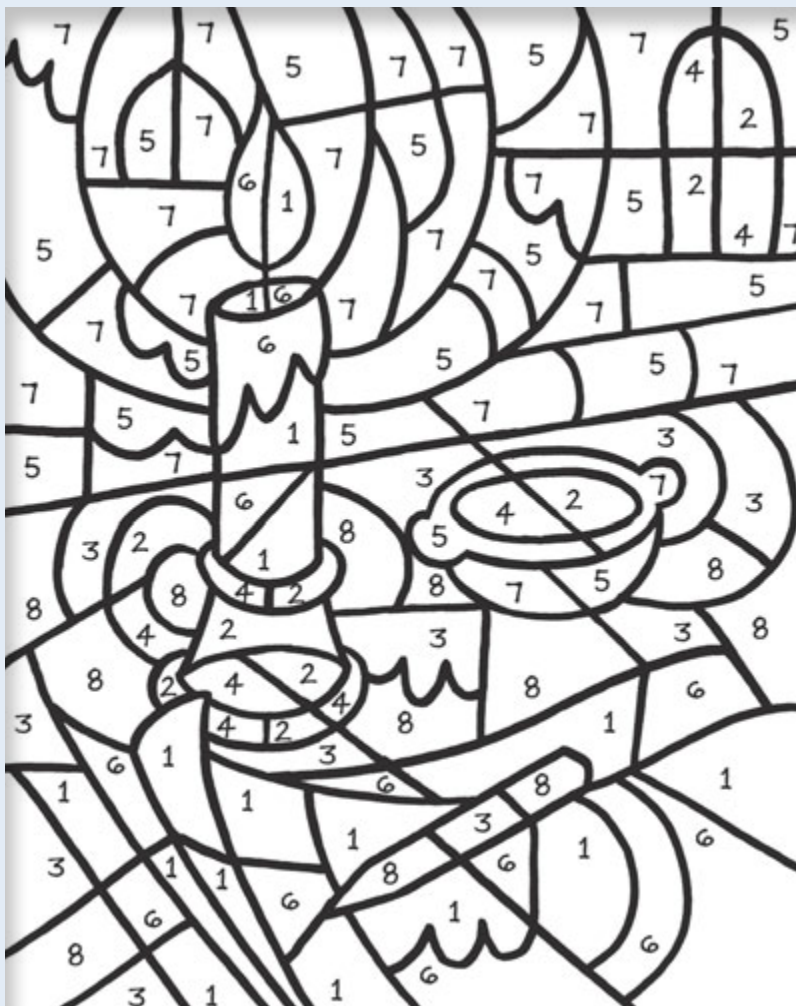
”Många har sammanställt en skildring av de händelser som har fått sin uppfyllelse ibland oss, enligt vad de som redan från början var ögonvittnen och ordets tjänare, har meddelat oss.

Sedan jag noga efterforskat allt från början, har jag beslutat att i rätt ordning skriva ner det för dig” (Luk 1:1–3).

De första kristna hade mångskiftande bakgrund. Några kom från judiska familjer medan andra hade fostrats i ickejudiska hem. Ytterligare andra hade troligtvis knappt tagit del av någon formell religion innan de döptes. De återspeglade dagens mångskiftande grupp heliga. Därför kan deras svårigheter lära oss mycket om hur man övervinner ondska och förblir trofast trots prövningar och frestelser. De visar oss också hur de små grenarna kämpade och hur de fann trygghet i apostlarnas och profeternas ord.

Ett vittnesbörd för vår tid

Nya testamentet visar att det under osäkra tider, när en del inte hörsammade evangeliets lockrop, fanns trygghet för dem som ”troget höll fast vid apostlarnas lära och gemenskapen, vid brödsbrytelsen och bönerna” (se Apg 2:42). Andra exempel lär oss att också de rättfärdiga prövas (se 1 Kor 10:13) och att kärnan i evangeliets budskap är lika enkel i dag som den var för 2 000 år sedan: ”Att ta sig an föräldralösa barn och änkor i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen, det är en gudstjänst som är ren och fläckfri inför Gud och Fadern” (Jak 1:27). Liksom Läran och förbunden, där profeten Joseph Smith vittnade om ”att han lever!” (L&F 76:22) vittnar Nya testamentet på liknande sätt om att graven var tom på påskdagens morgon: ”Han är inte här. Han har uppstått” (Matt 28:6). ■

Den här artikeln är ett utdrag från en tal som hölls för lärare och studenter vid Harvard Law School den 26 februari 2010.

Vi sista dagars heliga inser att våra lärdomar och värderingar inte är så allmänt kända bland dem som inte tillhör vår tro. Detta visas av Gary C. Lawrences nationella undersökning som publicerades i hans nya bok, *How Americans View Mormonism*. (Hur amerikaner ser på mormonismen.) Tre fjärdedelar av dem som svarat på frågor associerade vår kyrka med höga moraliska normer, men omkring hälften ansåg att vi var hemlighetsfulla och mystiska och hade "konstiga uppfattningar".¹ När de ombads att välja olika ord som de ansåg beskrev sista dagars heliga i allmänhet, kryssade 87 procent för "starka familjevärderingar", 78 procent kryssade för "ärliga" och 45 procent kryssade för "blinda efterföljare".²

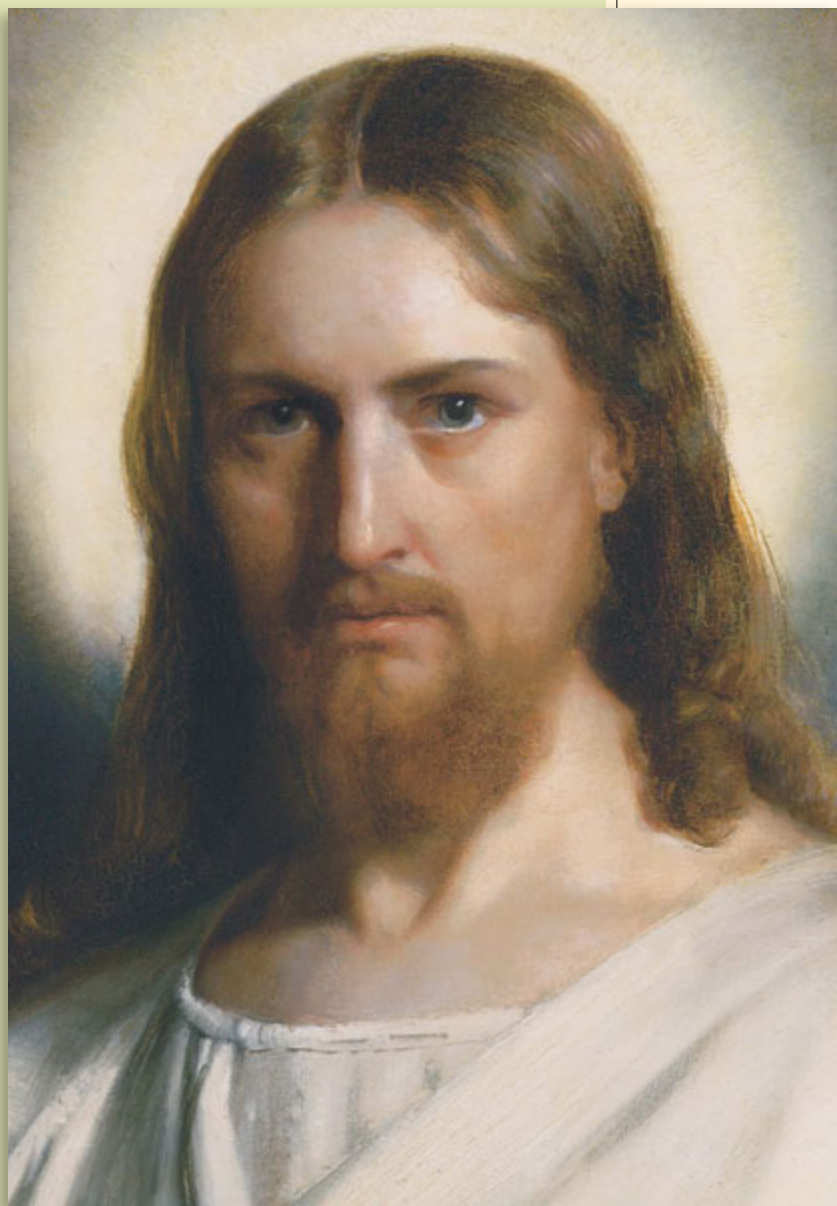
GRUNDLÄGGANDE FÖR VÅR TRO

**Äldste
Dallin H. Oaks**
i de tolv apostlarnas
kvorum

När Lawrence' intervjuare frågade: "Vad gör mormonismen främst anspråk på, så vitt du vet?" kunde bara 14 procent beskriva något som liknade tanken om en återställelse eller etablerandet av den ursprungliga kristna tron. När en annan nationell undersökning på liknande sätt frågade vilket ord som bäst beskrev deras intryck av mormonreligionen, fanns det ingen som nämnde ord eller tankar som hade att göra med ursprunglig eller återställd kristendom.³

Som apostel är jag kallad att vara ett vittne om Kristi lära, verk och myndighet i hela världen. I den egenheten vittnar jag om sanningen i dessa trossatser.

Min besvikelse över de här resultaten lättas bara något av Lawrence' andra resultat och observationen att amerikaner i allmänhet är "djupt religiösa" men "mycket okunniga". Till exempel sade 68 procent att de bad minst några gånger i veckan, och 44 procent sade att de närvarade vid en gudstjänst nästan varje vecka. Samtidigt kunde bara hälften nämna en enda av de fyra evangelierna.

Nästan ingen visste vilken Bibelns första bok är och 10 procent trodde att Jeanne d'Arc var Noas hustru.⁴

Många faktorer bidrar till den rådande okunnigheten i fråga om religion, men en av dem är säkerligen den högre utbildningens allmänna motstånd mot eller likgiltighet inför religion. Med några få undantag har college och universitet blivit värderingslösa platser där inställningen till religion i bästa fall är neutral. Elever och andra religiösa personer som tror på en levande Gud och moraliska lagar marginaliseras.

Det verkar orealistiskt att förvänta sig att den högre utbildningen som helhet ska återta någon större roll när det gäller att undervisa om moraliska värderingar. Det förblir en uppgift som tillfaller hem, kyrkor och kyrkorelaterade college och universitet. Vi bör alla hoppas på framgång med denna viktiga uppgift. Skolorna kan låtsas vara neutrala när det gäller frågor om rätt och fel, men samhället kan inte överleva på sådan neutralitet.

Jag har valt att presentera tre sanningar som grundläggande trossatser för sista dagars heliga:

1. Guds natur, inklusive rollerna som de tre medlemmarna i gudomen har, och den åtföljande sanningen att det finns absoluta moraliska lagar.

2. Livets mening.

3. De trefaldiga källorna till sanningen om människan och

universum: vetenskap, skrifterna och fortsatt uppenbar-else — och hur vi kan använda dem.

1. Guds natur

Min första grundläggande trossats är att Gud är verklig, och det är även de eviga sanningar och värderingar som inte kan bevisas av nuvarande vetenskapliga metoder. De här tankarna har ett oundvikligt samband. Liksom andra troende förkunnar vi att det finns en yttersta laggivare, Gud vår evige Fader, och att det finns absoluta moraliska lagar. Vi motsäger oss den moraliska relativism som har blivit en stor del av den nutida kulturens inofficiella trosbekännelse.

För oss är sanningen om Guds natur och vår relation till honom nyckeln till allting annat. Närmare bestämt är det vår tro på Guds natur som skiljer oss från de flesta kristna kyrkors formella trosbekännelse. Trosartiklarna i vår kyrka inleds på följande sätt: "Vi tror på Gud den evige Fadern, på hans Son Jesus Kristus och på den Helige Anden" (vers 1).

Vi har denna tro på gudomen gemensam med resten av kristendomen, men för oss betyder det något annat än för de flesta. Vi vidhåller att de tre medlemmarna i gudomen är tre åtskilda och separata personer och att Gud Fadern inte är en ande utan en förhärliad person med en påtaglig kropp, liksom hans uppståndne Son, Jesus Kristus. Fastän de har separat identitet är de ett i syfte. Vi vidhåller att Jesus nämnde denna relation när han bad till sin Fader om att hans lärjungar skulle "vara ett" liksom Jesus och hans Fader är ett (Joh 17:11) — förenade i syfte men inte i identitet. Följande unika uppfattning är av största betydelse för oss: "Fadern har en kropp av kött och ben, lika påtaglig som en människas, och likaså Sonen, men den Helige Anden har inte

Vi vidhåller att de tre medlemmarna i gudomen är tre åtskilda och separata personer och att Gud Fadern inte är en ande utan en förhärliad person med en påtaglig kropp, liksom hans uppståndne Son, Jesus Kristus. Fastän de har separat identitet är de ett i syfte.

en kropp av kött och ben, utan är en person som består av ande" (L&F 130:22). Men, som Gary Lawrence' intervjuer visar, har vi inte förmedlat denna uppfattning till andra på ett bra sätt.⁵

Vår tro på Guds natur kommer från det vi kallar för den första synen. Den första synen inledde återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet. Joseph Smith, en oskolad pojke på 14 år som försökte ta reda på vilken kyrka han skulle bli medlem i, fick en syn vari han såg "två personer" med utomordentlig "glans och härlighet". En av dem pekade på den andre och sade: "Denne är min älskade Son. Hör honom!" (Joseph Smith — Historien 1:17). Gud Sonen sade till den unge profeten att alla "trosbekännelser" i den tidens kyrkor "var avskryvda i hans ögon" (Joseph Smith — Historien 1:19). Denna gudomliga förkunnelse fördömde trosbekännelserna, inte de trofasta sökarna som trodde på dem.

Joseph Smiths första syn visade att de dåtida uppfattningarna om Guds och gudomens natur inte var riktiga och inte kunde leda anhängarna till den bestämmelse Gud önskade att de skulle uppnå. Det påföljande utgjutandet av nutida helig skrift uppenbarade betydelsen av denna grundläggande sanning och gav oss Mormons bok. Den här nya skriften är ett andra vittne om Jesus Kristus. Den bekräftar de bibliska profetierna och lärdomarna om Kristi natur och mission. Den ökar vår kunskap om hans evangelium och hans lärdomar under hans jordiska verksamhet. Den ger också många lärdomar och ett exempel på sådana uppenbarelser genom vilka vi kan få veta att evangeliet är sant.

De här lärdomarna klargör vårt vittnesbörd om Kristus. Vi grundar oss inte på världens visdom eller människors filosofier — hur traditionella eller respekterade de än må vara. Vårt vittnesbörd om Jesus Kristus är baserat på Guds uppenbarelser till sina profeter och till oss personligen.

Vad får vårt vittnesbörd om Jesus Kristus oss att intyga? Jesus Kristus är Gud den evige Faderns enfödde Son. Han är Skaparen. Tack vare sin ojämförliga jordiska verksamhet är han vår lärare. Tack vare hans uppståndelse kommer alla som någonsin har levat att uppstå från döden. Han

är Frälsaren vars försoningsoffer öppnar dörren för att vi ska få förlåtelse för våra personliga synder så att vi kan renas och återvända till Gud vår evige Faders närhet. Det här är det centrala budskapet från profeter i alla tidsåldrar. Joseph Smith förkunnade denna storartade sanning i vår tredje trosartikel: "Vi tror att hela människosläktet kan frälsas genom Kristi försoning och genom lydnad mot evangeliets lagar och förordningar."

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vittnar vi tillsammans med Mormons boks profet kung Benjamin om "att inget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt eller medel varigenom frälsning kan komma till människobarnen, än i och genom Kristi namn, han som är Herren den Allsmäktige" (Mosiah 3:17).

Varför är Kristus det enda sättet? Hur kunde han bryta dödens band? Hur var det möjligt för honom att ta på sig alla människors synder? Hur kan vi smutsiga och syndfulla människor renas och vår kropp uppstå genom hans försoning? Det här är mysterier som jag inte förstår helt och fullt. För mig är underverket i Jesu Kristi försoning obegripligt, men den Helige Anden har vittnat för mig om att den är verklig och jag gläds åt att jag kan ägna mitt liv åt att förkunna det.

2. Det jordiska livets mening

Min andra grundläggande trossats rör meningen med det jordiska livet. Den härrör från vår kännedom om Gud den evige Faderns syften och rör vår bestämmelse som hans barn. Vår teologi börjar med en försäkran om att vi levde som andar innan vi kom till jorden. Den framhåller att det jordiska livet har en mening. Och den lär att vår högsta strävan är att bli lika våra himmelska föräldrar som ger oss möjlighet att bevara våra familjerelationer för evigt. Vi sattes på jorden för att få en fysisk kropp och för att genom Jesu Kristi försoning och lydnad mot hans evangeliums lagar och förordningar kvalificera oss för det förhålligade celestialetillstånd och de relationer som kallas upphöjelse eller evigt liv.

Vi är kända för att vara en familjeinriktad kyrka, men det som inte är lika välkänt är att vår inriktning på familjen inte bara handlar om jordiska relationer utan också är en

del av vår grundläggande teologi. Enligt den kärleksfulle Skaparens storslagna plan är hans kyrkas uppdrag att hjälpa oss uppnå upphöjelse i det celestialet riket, och det kan bara åstadkommas genom evigt äktenskap mellan en man och en kvinna (se L&F 131:1–3).

Min trofasta mor, som var änka, kände ingen förvirring när det gällde familjerelationens eviga natur. Hon hedrade alltid vår avlidne fars ställning. Hon såg till att han var närvarande i vårt hem. Hon pratade om deras tempeläktenskaps eviga natur och om vår bestämmelse, att vi skulle vara tillsammans som familj i nästa liv. Hon påminde oss ofta om vad vår far skulle vilja att vi gjorde för att kvalificera oss för Frälsarens löfte om att vi kunde vara en evig familj. Hon kallade aldrig sig själv änka, och jag tänkte aldrig på att hon var det. För mig som pojke var hon inte änka. Hon hade en make, och vi hade en far. Han var bara borta ett tag.

Vi framhåller att äktenskapet är nödvändigt för att uppfylla Guds plan att tillhandahålla den rätta miljön för de barn som föds, och att förbereda familjemedlemmarna för evigt liv. Kunskapen om Guds plan ger sista dagars heliga ett unikt perspektiv på äktenskap och barn. Vi ser på barnafödande och fostran av barn som en del av Guds plan och en helig plikt för dem som fått möjlighet att ta del av det. Vi tror att de största skatterna på jorden och i himlen är våra barn och övriga efterkommande. Och vi tror att vi måste sträva efter att bli det slags jordiska familjer som tillhandahåller de bästa förhållandena för barnens utveckling och lycka. Detta gäller alla barn.

Kraften att skapa liv på jorden är den mest upphöjda kraft Gud gett sina barn. Användandet av denna skaparkraft fastställdes i det första budet, att vi ska

2 *Vår teologi framhåller att det jordiska livet har en mening. Och den lär att vår högsta strävan är att bli lika våra himmelska föräldrar som ger oss möjlighet att bevara våra familjerelationer för evigt.*

vara fruktsamma och föröka oss (se 1 Mos 1:28). Ett annat viktigt bud förbjöd missbruk av samma kraft: "Du skall inte begå äktenskapsbrott" (2 Mos 20:14) och "avhåll er från otukt" (se 1 Tess 4:3). Den tonvikt vi lägger vid denna kyskhetslag förklaras av vår insikt om fortplantningens syfte vid genomförandet av Guds plan.

Det finns många politiska, juridiska och sociala påtryckningar för förändringar som orsakar förvirring när det gäller könsidentitet, bagatelliserar äktenskap eller förändrar dess definition, eller utjämnar de skillnader mellan män och kvinnor som är nödvändiga för att vi ska kunna uppfylla Guds storartade lycksalighetsplan. Vårt eviga perspektiv gör att vi motsätter oss sådana förändringar.

Slutligen omfattar vår kunskap om jordelivets mening några unika lärdomar om vad som händer efter det här livet. Liksom andra kristna tror vi att vi kommer till en himmel (paradiset) eller ett helvete när vi har avslutat det här livet. Men för oss är den här tvådelade uppdelningen av rättfärdiga och orättfärdiga endast tillfällig medan de dödas andar väntar på sin uppståndelse och slutliga dom (se Alma 40:11–14). Destinationerna som följer på den slutliga domen är mycket mer mångfaldiga och står som bevis på Guds enorma kärlek till sina barn — alla sina barn.

Guds kärlek är så stor att han kräver att hans barn ska lyda hans lagar, för det är bara genom att lyda som de kan utvecklas mot den eviga bestämmelse han önskar att de uppnår. Därför kommer vi i den slutliga domen att tilldelas det härlighetsrike som motsvarar vår lydnad mot hans lag. I sitt andra brev till korintierna berättar aposteln Paulus om en syn där en man "blev uppryckt ända till tredje himlen" (2 Kor 12:2). Han talade om de dödas uppståndelse och beskrev "kroppar" med olika härlighet, liksom solens, månens och stjärnornas härlighet. Han benämnde de två första "himmelska kroppar" och "jordiska kroppar" (se 1 Kor 15:40–42). För oss är evigt liv i den celestiala härligheten — den högsta härligheten, inte någon mystisk förening med en obegriplig ande-gud. Evigt liv är i stället ett familjeliv hos en kärleksfull Fader i himlen och med våra förfäder och våra efterkommande.

Teologin som omfattar Jesu Kristi återställda evangelium är allomfattande, universell, barmhärtig och sann. Efter den nödvändiga erfarenhet som jordelivet är uppstår alla Guds söner och döttrar slutligen och får komma till ett härlighetsrike som är underbarare än någon dödlig människa kan förstå. Med bara några få undantag får också de ondskefulla slutligen komma till ett underbart — om än lägre — härlighetsrike. Allt detta tack vare Guds stora kärlek till sina barn, och detta är möjligt tack vare Jesu Kristi försoning och uppståndelse, "han som förhärsligar Fadern och frälser alla hans händers verk" (L&F 76:43).

3. Källor till sanning

Kyrkans medlemmar är mycket intresserade av att inhämta kunskap. Brigham Young (1801–1877) sade det bäst: "[Vår] religion ... manar [oss] ... att ivrigt söka efter kunskap. Det finns inget annat folk som är ivrigare att se, höra, lära känna och förstå sanningen."⁶

Vid ett annat tillfälle sade han att vi uppmanar våra medlemmar att "tillväxa i kunskap ... inom alla ... områden, för all visdom och all konst och vetenskap i världen kommer från Gud och är avsett för hans folks bästa."⁷

Vi söker efter kunskap, men vi gör det på ett speciellt sätt eftersom vi tror att det finns två dimensioner när det gäller kunskap: en materiell dimension och en andlig. Vi söker efter kunskap inom den materiella dimensionen genom vetenskapliga undersökningar och inom den andliga dimensionen genom uppenbarelse. Uppenbarelse är sättet Gud kommunicerar med människan — med profeter och var och en av oss om vi söker efter det.

Uppenbarelse är helt klart en av vår tros utmärkande egenskaper. Profeten Joseph Smith vägledades och upplýftes av ett oupphörligt flöde av uppenbarelsen i hela sitt liv. Den storartade kvalitén på hans publicerade uppenbarelsen, bland annat Mormons bok och Läran och förbunden, lyfter fram hans unika kallelse som profet i denna sista tidsutdelning. I denna *profetiska uppenbarelse* — till Joseph Smith och till hans efterträdare som presidenter för

kyrkan — har Gud uppenbarat sanningar och bud till sina profetledare för att upplysa sitt folk och för att styra och leda sin kyrka.

Det är en sådan uppenbarelse som beskrivs i Gamla testamentet: "Ty Herren, Herren gör ingenting utan att ha uppenbarat sin hemlighet för sina tjänare profeterna" (Amos 3:7). Joseph Smith förkunnade: "Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga grundades på direkt uppenbarelse, som Guds sanna kyrka alltid grundats."⁸ Han frågade: "Ta bort Mormons bok och uppenbarelserna, och var är då vår religion?" Han svarade: "Vi har ingen."⁹

Joseph Smith lärde också att eftersom uppenbarelserna inte upphörde med de första apostlarna utan fortsätter att komma i vår tid så kan varje person få *personliga uppenbarelsen* för att omvända sig, ta emot kunskap och fatta beslut. "Det är Guds barns förmån att få komma till Gud och få uppenbarelse", sade han. "Gud gör inte skillnad på människor, vi har alla samma förmån."¹⁰

I Nya testamentet beskrivs sådana personliga uppenbarelsen. När till exempel Petrus vidhöll sin övertygelse att Jesus var Guds gudomlige Son, förkunnade Frälsaren: "Kött och blod har inte uppenbarat detta för dig, utan min Fader som är i himlen" (Matt 16:17).

Personlig uppenbarelse, som ibland kallas "inspiration", kommer på många sätt. Oftast är det genom ord eller tankar som kommer som plötsliga insikter eller som positiva eller negativa känslor om tilltänkta tillvägagångssätt. Ofta kommer den som svar på uppriktiga och andäktiga böner. Jesus lärde: "Bed och ni skall få, sök och ni skall finna, bulta och dörren skall öppnas för er" (Matt 7:7). Uppenbarelsen kommer när vi håller Guds bud och således kvalificerar

3 Vi söker efter kunskap inom den materiella dimensionen genom vetenskapliga undersökningar och inom den andliga dimensionen genom uppenbarelse. Uppenbarelse är sättet Gud kommunicerar med människan — med profeter och var och en av oss om vi söker efter det.

oss för den Helige Andens sällskap och kommunikation.

En del undrar hur kyrkans medlemmar kan ta emot en nutida profets lärdomar till vägledning i livet, något som är ovanligt i de flesta religiösa traditioner. Vårt svar på beskillningen att sista dagars heliga följer sina ledare i "blind lydnad" är åter att vi får personlig uppenbarelse. Vi respekterar våra ledare och utgår från att de inspireras i sitt ledarskap i kyrkan och i sina lärdomar. Men vi har alla förmånen och uppmanas också att få deras lärdomar bekräftade genom att andäktigt söka och ta emot uppenbarad bekräftelse direkt från Gud.

De flesta kristna tror att Gud stängde dörren om de heliga skrifternas kanon — den auktoritativa samling heliga böcker som användes som skrifter — kort efter Kristi död, och att det inte har kommit några jämförbara uppenbarelser sedan dess. Joseph Smith lärde och visade att dörren till fortsatt helig skrift är öppen.¹¹ Faktum är att dörren till fortsatt helig skrift är öppen på två sätt, och tanken om fortsatt uppenbarelse är viktig för båda.

För det första lärde Joseph Smith att Gud vägleder sina barn genom att göra nya tillägg till de heliga skrifterna. Mormons bok är ett sådant tillägg. Det är också uppenbarelserna i Läran och förbunden och Den kostbara pärlan. Fortsatt uppenbarelse är nödvändigt för att vi ska kunna ta emot det som Herren vill att vi ska förstå och göra i vår tid och i våra omständigheter.

För det andra öppnar fortsatt uppenbarelse de heliga skrifterna för läsare som under den Helige Andens inflytande hittar nya betydelser och får ny vägledning för sina personliga omständigheter. Aposteln Paulus skrev att "hela Skriften är utandad av Gud" (2 Tim 3:16; se också

2 Petr 1:21) och att "ingen [vet] vad som är i Gud [om han inte har] ... Guds Ande" (1 Kor 2:11). Det betyder att vi för att förstå skrifterna behöver personlig uppenbarelse från Herrens Ande som upplyser våra sinnen. Följaktligen uppmanar vi våra medlemmar att studera skrifterna och

andäktigt söka inspiration för att få veta vad de betyder för just dem. Den främsta kunskapen kommer genom personlig uppenbarelse från den Helige Anden.

Jesus lärde: "Ni [skall] känna igen dem på deras frukt" (Matt 7:20). För mig, för oräkneliga andra troende och för många iakttagare är frukten god — god för medlemmarna, god för deras familj, god för deras samhälle och god för deras nation. De förnödheter och tjänster till ett värde av miljontals dollar som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och dess medlemmar obemärkt och effektivt tillhandahåller för att avhjälpa tragedier som jordbävningen i Haiti i januari 2010 är bevis på detta faktum.

Som apostel är jag kallad att vara ett vittne om Kristi lära, verk och myndighet i hela världen. I den egenskapen vittnar jag om

sanningen i dessa trossatser. ■

Gå till www.lds.org/fundamental-premises-of-our-faith för att se hela texten på engelska.

SLUTNOTER

1. Gary C. Lawrence, *How Americans View Mormonism* (2008), s. 32.
2. *How Americans View Mormonism*, s. 34.
3. Se *How Americans View Mormonism*, s. 42.
4. Se *How Americans View Mormonism*, s. 40.
5. Se *How Americans View Mormonism*, s. 49.
6. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), s. 194.
7. *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young*, s. 193–194.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 193.
9. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 194.
10. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 130.
11. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 205–214, 264–265.

Elaine S. Dalton

Unga kvinnors
generalpresident

VAD ÄR NYTT INOM PERSONLIG TILLVÄXT?

Nu är tiden inne för dig att förbereda dig för den underbara framtid som väntar. Personlig tillväxt-programmet hjälper dig att förbereda dig och att förstå din identitet som en Guds dotter.

Personlig tillväxt är inte något program som ska betraktas som åtskilt från ditt liv. Det kan hjälpa dig att komma Frälsaren närmare, att tjäna andra, att lära dig ledaregenskaper, att utveckla relationer och att förbereda dig för tempelförbunden. Personlig tillväxt kan hjälpa dig att skapa rättfärdiga rutiner. När du gör små saker regelbundet blir de en del av den du är och de förändrar dig. Det är verkligen "med små och enkla medel" som "mycket stort" uträttas (Alma 37:6).

Den nya utgåvan av Personlig tillväxt-boken har ett tempel på framsidan. Templet är anledningen till allt vi gör inom Unga kvinnors program. Vi hoppas att du, när du tittar på framsidan, kommer ihåg att Personlig tillväxt-programmet förbereder dig att ingå och hålla förbunden i templet en dag.

Den nya Personlig tillväxt-boken är rosa! Denna mjuka, feminina färg är en påminnelse om att du är en dotter till vår himmelske Fader med unika feminina egenskaper, gåvor och roller.

I den nya boken har några av uppgifterna och projekten ändrats något för att vara mer tidsenliga och mer inriktade på tempelförbunden som du en dag kommer att ingå och hålla. Nu ska jag svara på några av dina frågor.

Hur börjar jag med Personlig tillväxt-programmet? Det är lätt! Börja med vilken som helst av värderingarna som intresserar dig. Du behöver inte göra värderingarna i ordning. När du gör de obligatoriska uppgifterna får du hjälp att förstå värderingarna och varför de är viktiga för dig.

Vem kan delta? Alla som vill delta är välkomna att göra det. Du kan be dina vänner som inte tillhör kyrkan att göra Personlig

BIKUPSKLASSENS SYMBOL är en bikupa och den påminner oss om vikten av harmoni, samarbete och arbete.

MIA-FLICKORNAS SYMBOL är en ros och den påminner oss om vikten av kärlek, tro och renhet.

LAUREL-FLICKORNAS SYMBOL är en lagerkrans och den står för heder och prestation.

ETT HALSBAND MED EN FACKLA

När du börjar i Unga kvinnors organisation får du ett halsband med en berlock med Unga kvinnors fackla. Halsbandet symboliserar ditt beslut att stå för sanning och rättfärdighet, alltid och i allting och överallt. Facklans symbol påminner dig också om att "stå upp och stråla, så att [ditt] ljus kan vara ett baner för nationerna" (L&F 115:5). Bär halsbandet med stolthet och kom ihåg ditt beslut.

UNGA KVINNORS UTMÄRKELSE

När du är klar med Personlig tillväxt-programmet skriver du ner ditt vittnesbörd i din dagbok och blir intervjuad av biskopen eller grenspresidenten. Då har du kvalificerat dig för att få Unga kvinnors utmärkelse. Med-aljongen har ändrats så att också ålderssymbolerna finns med, förutom templet. I mitten av Mia-flickornas ros finns också en rubin. Rubinen symboliserar att du har fullföljt Personlig tillväxt-programmet och även den nya värderingen dygd. Rubinen påminner dig om att en dygdig ung kvinna är dyrbar och att hon är långt mer värd än rubiner. (Se Proverbs 31:10 i King James Bible.)

HEDERSBIET

När du har förtjänat med-aljongen kan du fortsätta och förtjäna ett Hedersbi genom att läsa Mormons bok igen och utföra mer tjänande. Du kan bland annat hjälpa en annan ung kvinna med Personlig tillväxt-programmet.

PERSONLIG TILLVÄXT-BOKEN

När du har gjort uppgifterna och projektet inom en värdering får du ett guldfärgat klistermärke som ska sättas på en sida i slutet av Personlig tillväxt-boken. Skriv datumet när du var klar med värderingen. Den här boken och din dagbok blir din personliga uppteckning över allt gott som du har åstadkommit.

Unga kvinnor
PERSONLIG TILLVÄXT

tillväxt-programmet med dig. Din mamma eller andra kvinnor kan också delta.

Hur fort ska det gå? När du öppnar boken ser du en del saker som du redan gör i skolan eller hemma. Tillgodoräkna dig dessa saker och planera i förväg så att du gör dem med ett syfte i åtanke. Du kan göra det i din egen takt. Om du är 12 år och gör en uppgift varje månad och två projekt varje år så är du färdig när du har blivit Laurel-flicka. Då får du möjlighet att hjälpa andra unga kvinnor som arbetar på sin personliga tillväxt. När du gör det kan du förtjäna ett Hedersbi som symboliserar att du har gått den extra milen för att tjäna andra.

Kan jag arbeta på programmet under veckoträffarna?

Du kan göra en del av programmet på veckoträffarna. En veckoträffsaktivitet kan vara ett av projekten. Du kan också arbeta på programmet i din klass i Unga kvinnor medan du lär dig om värderingarna och studerar skrifterna.

Vilka slags ledarmöjligheter ger det mig? När du förbereder dig för att göra 10-timmarsprojektet kan du be andra unga kvinnor hjälpa dig. När du gör det lär du dig de ledaregenskaper som behövs för dina framtida roller som hustru, mamma och hemmafru. Det hjälper dig också att lära dig organisera, kommunicera och att genomföra en svår uppgift.

Varför ska jag skriva dagbok? Din dagbok blir en dyrbar uppteckning för dig över dina dagar i Unga kvinnors organisation och det som du förbundit dig att göra. Genom att skriva dagbok inbjuder du också den Helige Andens sällskap.

Välsignelserna du får genom Personlig tillväxt-programmet sträcker sig långt bortom dina år i Unga kvinnor. Din tro och ditt vittnesbörd om Frälsaren och hans återställda evangelium stärks. Du förbereder dig för din gudomliga mission och dina gudomliga roller på jorden. Du får uppleva glädjen i att tjäna och att åstadkomma sådant som är rättfärdigt. Du känner den Helige Andens maningar som vägleder och undervisar dig. Du utvecklar ett livsmönster som välsignar dig nu och genom hela evigheten. Det är ett mönster som leder till utveckling och att du ingår och håller tempelförbunden. Må du välsignas när du börjar arbeta på detta utvecklingsmönster. Vi älskar dig! Herren älskar dig! Du är hans dyrbara dotter. ■

BAND TILL SKRIFTERNA

När du har gjort uppgifterna och projektet inom en värdering får du ett band som du kan lägga vid dina favoritskriftställen om värderingen. Banden har samma färger som värderingarna: vitt för tro, guld för dygd och så vidare. Din ledare ger dig bandet under ett av Unga kvinnors möten.

CERTIFIKAT

När du går vidare från en åldersgrupp till en annan uppmärksammas du av din biskop eller grenspresident med ett certifikat för det du har åstadkommit. Förvara det på en särskild plats så att du kan bli påmind om allt du har lärt dig och åstadkommit under dina år i Bikupsklassen, som Mia-flicka och som Laurel-flicka.

Läs bokens introduktion eller gå till www.PersonalProgress.lds.org för att få mer information om Personlig tillväxt-programmet.

David L. Beck

Unga mäns
generalpresident

Aronska prästadömet — större än du kanske tror

ETT BUDSKAP OM PLIKT MOT GUD

För fyra år sedan var jag med på en minnesgudstjänst för min bror Gary. En av talarna hyllade min bror storligen. Jag har tänkt på det ända sedan dess. Han sade: "Gary var en prästadömsman ... Han förstod prästadömet, hedrade prästadömet och tog helt och fullt till sig prästadömet och dess principer."

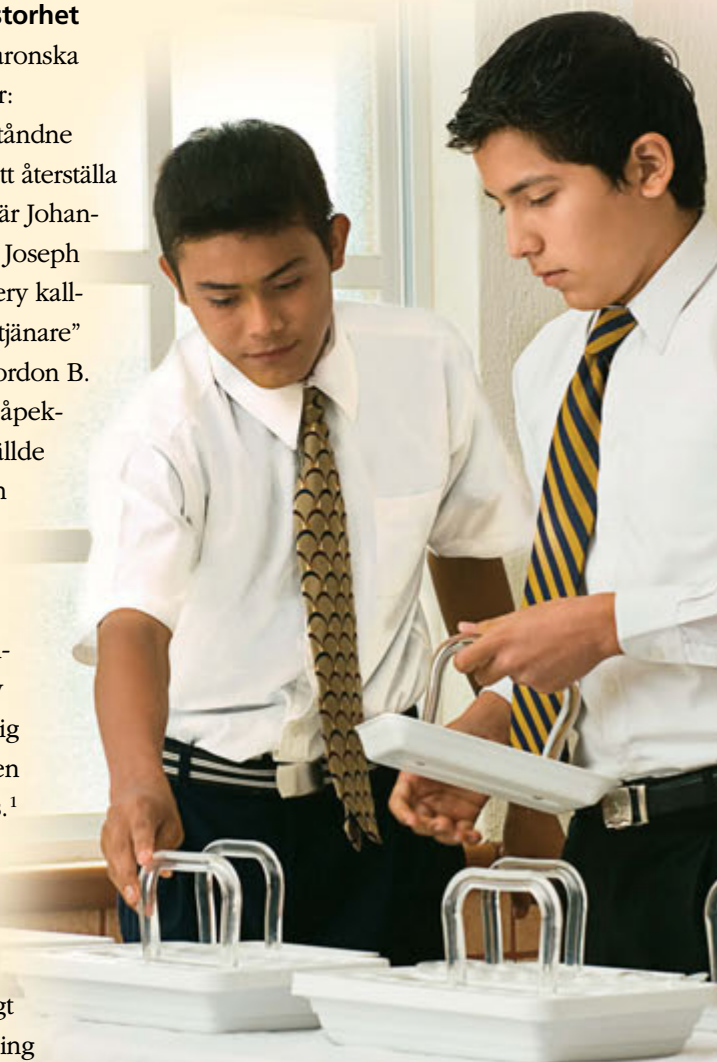
När min bror dog var han högpräst i melkisedekska prästadömet och han hade tjänat som prästadömsbärare i 50 år. Gary var en kärleksfull make och far. Han hade varit heltidsmissionär, gift sig i templet, förhållit sina prästadömsämbeten och hängivet tjänat som hemlärare.

Du bär aronska prästadömet. Ditt tjänande inom prästadömet har just börjat. Du kanske inte ens har haft prästadömet i 50 dagar än. Men du kan bli värdig samma hyllning som Gary fick. Faktum är att du *bör* bli värdig en sådan hyllning. Herren har kallat dig att utföra ett underbart arbete och han förväntar sig att du är en prästadömsman.

Aronska prästadörets storhet

Tänk bara på hur stort aronska prästadömet är som du bär:

- Herren sände den uppståndne Johannes Döparen för att återställa aronska prästadömet. När Johannes gav prästadömet till Joseph Smith och Oliver Cowdery kallade han dem sina "medtjänare" (L&F 13:1). President Gordon B. Hinckley (1910–2008) påpekade att Johannes inte ställde sig "på ett högre plan än Joseph och Oliver. Han ställde dem på samma nivå när han tilltalade dem som 'mina medtjänare.'" President Hinckley sade vidare att en tolvårig diakon också kan vara en medtjänare till Johannes.¹
- Aronska prästadömet "innehar nycklarna till änglars betjäning" (L&F 13:1). När du lever rättfärdigt och tjänar ihärdigt kan du få samma betjäning

När du växer i andlig styrka och hjälper andra att komma till Kristus genom ditt tjänande som prästadömsbärare är du i sanning en prästadömsman.

av änglar som vägleder och stärker dig. När du administrerar sakramentet kan du också hjälpa andra att ta emot den välsignelsen.²

- Aronska prästadömet "innehar nycklarna till ... omvändelsens evangelium och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse" (L&F 13:1). Omvändelse och dop utgör tillsammans den port som människor går igenom för att påbörja vägen till evigt liv (se 2 Nephi 31:17–18). Du kan hjälpa andra öppna den här porten när du verkar under ledning av dina prästadömsledare.
- Aronska prästadömet innehåller myndigheten att administrera sakramentet. När du förbereder, välsignar eller delar ut sakramentet representerar du Jesus Kristus (se 3 Nephi 18:1–12). Du hjälper dina familjemedlemmar och vänner att

minnas honom, förnya sina förbund och vara värdiga den Helige Andens sällskap.

För att det här ska hända krävs prästadömsmän — män som är andligt starka och som uppfyller sina prästadömsplikter.

Ny Plikt mot Gud-bok

Under ledning av våra levande profeter har en resurs förberetts för att hjälpa dig bli en prästadömsman. Resursen är ny men den har ett bekant namn: Plikt mot Gud.

Jag är glad för den nya Plikt mot Gud-boken. Den kan hjälpa dig följa Herrens befallning att "lära [din] plikt och med all flit verka i det ämbete vartill [du] är utsedd" (L&F 107:99).

När du använder boken som diakon, lärare och präst får du delta i aktiviteter under två olika kategorier: andlig styrka och prästadömsplikter.

Ett mönster för att bli något

Varje aktivitet i Plikt mot Gud-boken följer ett mönster som hjälper dig bli den prästadömsbärare Herren vill att du ska bli: Först *lär du dig* mer om en evangelieprincip eller en prästadömsplikt. Sedan *tillämpar* du vad du har lärt dig. Slutligen *berättar* du om dina tankar och känslor om det du har lärt dig och upplevt. Några av de här aktiviteterna är personliga. Andra kan anpassas till hela kvorumet och användas under

söndagslektionerna eller i aktiviteter under veckan.

På sidan 39 visar exemplet från boken hur det här mönstret fungerar. Kommentarer kommer från unga män som redan har använt den nya boken.

En prästadömsman

När jag tänker på ordet "prästadömsman" tänker jag förstås på min bror Gary. Men jag tänker också på andra. Jag tänker på president Thomas S. Monson som, när han var diakon, kände att han stod på helig mark när han hjälpte en man med ett handikapp att ta del av sakramentet.³ Jag tänker på Johannes Döparen, den store bäraren av aronska prästadömet som beredde vägen för Frälsarens jordiska verksamhet genom att undervisa, vittna och utföra dopets heliga förrättning. Och jag tänker på dig. När du växer i andlig styrka och hjälper andra att komma till Kristus genom ditt tjänande som prästadömsbärare är du i sanning en prästadömsman. ■

Läs bokens introduktion eller gå till www.DutytoGod.lds.org för att få mer information om Plikt mot Gud-programmet.

SLUTNOTER

1. Se Gordon B. Hinckley, "Arons prästadöme — en gåva från Gud", *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 44–45.
2. Se Dallin H. Oaks, "Aronska prästadömet och sakramentet", *Liahona*, jan. 1999, s. 44–45.
3. Se Thomas S. Monson, "Att göra sin plikt det bästa är", *Liahona*, nov. 2005, s. 56.

1. Lär dig mer: Den här delen av aktiviteten vägleder dig i dina ansträngningar att lära dig mer om en evangelieprincip eller en prästadömsplikt. Det finns instruktioner om hur du gör upp en plan som är baserad på det du har lärt dig.

"Du lär dig på ett andligt sätt" om dina prästadömsplikter innan du utför dem.

Bärare av aronska prästadömet i USA

"Jag tyckte om att jag skulle komma på sådant som kunde hjälpa mig som individ."

Bärare av aronska prästadömet i Guatemala

"Jag tyckte om delarna där man skulle studera skrifterna och be, och jag gjorde det och jag gör det fortfarande. Jag förbereder mig för att gå ut som missionär."

Bärare av aronska prästadömet från Filippinerna

2. Tillämpa: I den här delen av aktiviteten följer du din plan och skriver ner tankar och känslor om det du upplever.

"Som unga män i grenen bestämde vi att vi skulle sätta upp ett mål att jogga tillsammans. Vi gillade verkligen att planera det här tillsammans och som grupp bli fysiskt starkare."

Bärare av aronska prästadömet i Guatemala

"Boken är ... som en dagbok där man kan ... fundera över hur man är. Det är bra att gå igenom det."

Bärare av aronska prästadömet i USA

"Jag har svårt att ta mig tid att studera skrifterna ... Målen jag hade att läsa skrifterna och be hjälpte mig att ta mig tid till det och att vara fokuserad. Det förändrade verkligen saker och ting, och jag kände Anden när jag gjorde det."

Bärare av aronska prästadömet från Filippinerna

3. Berätta: När du har följt din plan får du möjlighet att berätta om dina tankar och känslor för familjemedlemmar, kvorummedlemmar och andra.

"När man berättar vill man fortsätta prata med andra för det hjälper en själv att förstå det bättre."

Bärare av aronska prästadömet i USA

"Det kändes bra att kunna prata med mina föräldrar."

Bärare av aronska prästadömet från Filippinerna

"På kvorummötena tyckte vi om att prata med varandra om våra mål: vad vi gjorde enskilt och hur det hjälpte oss."

Bärare av aronska prästadömet i Guatemala

"Den som har omvänt sig från sina synder, han är förlåten och jag, Herren, kommer inte längre ihåg dem" (L&F 58:42).

LEV VÄRDIGT

Lär dig mer

- Läs avsnittet "Omvändelse" i Vägledning för de unga och skriv ner dina svar på följande frågor i ett anteckningsblock eller en dagbok:

1. Vad lär du dig om försoningen och omvändelse i det här avsnittet?
2. Hur växer du andligen av att omvända dig?

3. Vad finns det för samband mellan omvändelse, försoningen och personlig värdighet?

Samtala om dina svar med dina föräldrar eller kvorummedlemmar. Samtala om hur omvändelse hjälper dig förbereda dig för att komma till templet och delta i heliga förrättningar.

- Välj ut minst tre andra avsnitt i Vägledning för de unga som hjälper dig leva värdigt. Studera normerna i de här avsnitten och skriv ner vad du ska göra för att följa normerna och för att hjälpa andra att följa dem.

Tillämpa

Avsnitt i Vägledning för de unga som jag ska studera:

Specifika saker jag ska göra för att följa normerna och hjälpa andra att följa dem:

Berätta

- När du har studerat och tillämpat de här normerna berättar du för dina föräldrar eller kvorummedlemmar vad du har lärt dig, hur det har påverkat dig och vilket slags person du håller på att bli.

Du kan till exempel studera och tillämpa "Klädsel och utseende", "Underhållning och media" eller "Språk" i Vägledning för de unga.

Filling My
to God
Priesthood Holders

KUNDE JAG LÄMNA MIN GAMMELFARMOR?

När jag fyllde 21 ville jag tjäna som missionär. Min gammelfarmor, Margarita Sippo de Lallana, stödde mig i mitt beslut fastän det innebar att hon skulle bli lämnad ensam. Hon hade uppfostrat mig sedan jag var liten och jag oroade mig för vem som skulle ta hand om henne medan jag tjänade.

Vi hade döpt oss 1978 när jag var 11 och min gammelfarmor 73. Vi slutade snart besöka våra möten, men bekymrade bröder och systrar från kyrkan sökte upp oss.

Jag blev aktiv igen och församlingens medlemmar såg fram emot min ordination. "Vi kommer att få en diakon!" sade de glatt. På den tiden fanns det inga bärare av aronska prästadömet i vår församling. Jag blev president för diakonernas kворum eftersom det inte fanns några andra diakoner. Jag undrade varför jag hade fått ett sådant ämbete, men jag förstod

snart att församlingens ledare ville utbilda mig i prästadömet's ansvarsuppgifter. Därför försökte jag vara trofast.

Min gammelfarmor förblev dock mindre aktiv och besökte bara mötena sporadiskt. Men hon stödde mig i mitt beslut att tjäna som missionär, för hon visste i sitt hjärta att evangeliet är sant.

När jag skickade in mina missionspapper 1990 tjänade de flesta heltidsmissionärer från Córdoba i Argentinamissionen Buenos Aires Syd eller Nord. Jag var säker på att jag skulle bli kallad till en av de två missionerna och inte behöva resa så långt från min gammelfarmor.

När min stavspresident ringde talade han om för mig att jag behövde ett pass eftersom jag i stället

skulle åka till Colombia! Trots min oro uppmuntrade min gammelfarmor mig att åka. Precis innan jag åkte lovade hon att hon skulle återvända till kyrkan redan nästa söndag och besöka templet innan jag kom tillbaka. Det var svårt att tro på det hon sagt men det gjorde det lättare att lämna henne.

Medan jag var ute som missionär gjorde hon precis som hon hade lovat. Fastän hon var över 80 år besökte hon alla sina möten och kom dessutom alltid i tid. Och hon förberedde sig för och besökte templet i Buenos Aires i Argentina.

Efter en tolv timmar lång, nattlig bussresa tillbaka från sin första tempelresa, kom min gammelfarmor till församlingens möteshus klockan halv nio på söndagsmorgonen, strax innan kyrkans möten började. Vår stavspresident Rúben Spitale sade till henne: "Låt mig köra hem dig så att du kan vila."

"Nej", svarade hon. "Jag ska gå till kyrkan." Och det gjorde hon.

Efter att jag kommit hem från min mission besökte vi templet tillsammans tre gånger innan hon gick bort år 2000. Vi blev båda välsignade tack vare min mission. Om jag hade stannat hemma är jag säker på att vi inte hade fått någon av dessa välsignelser. ■

Hugo Fabián Lallana, Córdoba, Argentina

Precis innan jag åkte lovade min mindre aktiva gammelfarmor att hon skulle återvända till kyrkan redan nästa söndag och besöka templet innan jag kom tillbaka.

VI LYSSNADE TILL ANDEN

En morgon beslutade jag och min missionärskamrat att vi skulle gå ut och skrifa i ett litet samhälle i vårt tilldelade område i södra Filippinerna. Medan vi var upptagna med att knacka dörr kom en man fram till oss och frågade vad vi gjorde. Vi märkte att han hade druckit.

Vi trodde inte att han egentligen var intresserad av vårt budskap, men gav honom en broschyr om meningen med livet. Vi talade om för honom att om han läste broschyren och inte drack den kvällen, skulle vi komma hem till honom och förklara meningen med livet. Han nickade och sade att han skulle vänta på oss. Vi skyndade vidare till en avtalad undervisning.

Vi hade inte för avsikt att gå tillbaka och undervisa honom den kvällen, men varje dag efteråt när vi gick förbi hans hus kände jag mig manad att stanna. Jag avfärdade genast känslan och rättfärdigade mitt beslut genom att säga till mig själv att han säkert ändå var för full för att lyssna.

Efter några dagar blev maningen så stark att jag inte kunde motstå den längre. När vi knackade på hans dörr möttes vi av en häpen kvinna som frågade oss varför vi inte hade kommit tidigare, som vi hade lovat. Hon sade att hennes man hade väntat på oss den där kvällen, och att han för första gången under deras äktenskap inte hade druckit.

Vi skämdes och bad innerligt om ursäkt. Vi bestämde att vi skulle komma tillbaka samma kväll och undervisa henne och hennes man. En kort tid därefter omvände sig broder Gumabay (fingerat namn) från alla sina världsliga laster, döptes och blev en stöttepelare i samhället.

Några dagar efter hans dop blev jag förflyttad till ett annat område och förlorade kontakten med familjen. Allt jag kunde göra var att hoppas och be att de skulle förbli aktiva i kyrkan.

Senare fick jag veta att det lilla samhället där familjen Gumabay bodde hade fått en gren och senare en församling. Broder Gumabay kallades till biskop i den församlingen. Jag fick också veta att de flesta av hans

släktingar också hade blivit medlemmar i kyrkan.

När jag så småningom återvände för att besöka min gamla mission, fick jag veta att många hade blivit medlemmar i kyrkan tack vare biskop Gumabays goda exempel. Han hade lagt sitt liv i Herrens händer och låtit honom styra sin familj och sina dagliga aktiviteter.

Jag är så tacksam för att vi lyssnade till Andens maning och besökte familjen Gumabays hem. Genom den här erfarenheten lärde jag mig att förstå vad Herren menade när han sade: "Det är inte de friska som behöver läkare utan de sjuka" (Matt 9:12). ■

Michael Angelo M. Ramírez,
Nya Zeeland

Vi hade inte för avsikt att gå tillbaka och undervisa mannen den kvällen, men varje dag efteråt, när vi gick förbi hans hus, kände jag mig manad att stanna.

RING DINA HEMLÄRARE

För många år sedan, när våra fyra barn var små, tog min man ett jobb i en annan stat medan jag stannade kvar tills våra två äldsta barn hade slutat skolan för året. Vi hade nyligen fått nya hemlärare som bara hade haft möjlighet att besöka oss två gånger innan min man flyttade.

En kväll när jag hade lagt barnen hörde jag min yngsta flicka gråta i sitt rum. När jag tog upp henne kände jag att hon var brännhet. Jag funderade på att ta henne till sjukhuset, men efter att ha skummat igenom de nya villkoren för vår sjukförsäkring insåg jag att den bara täckte boende i Idaho — staten där min man nu arbetade. Resten av familjen var fortfarande skriven i staten Washington.

Jag blev förskräckt när jag tog tempen på vår dotter och såg att hon hade 41 grader. Jag gick genast ned på knä och bad innerligt om hjälp. Jag fick ett svar som jag aldrig skulle ha kommit på: "Ring dina hemlärare."

Det var sent och jag förstod att broder Halverson och broder Bird säkert hade gått och lagt sig. Men jag tog telefonen och ringde broder Bird ändå och berättade snabbt vad som hade hänt. Inom fem minuter, klockan elva, stod mina hemlärare i dörren — iförda kostym och slips.

Vid det laget var vår babys kinder och ögon röda, och hennes hår var vått av svett. Hon kved av smärta, men broder Bird och broder Halverson var lugna när de tog emot henne.

Med händerna på hennes huvud gav de henne sedan en välsignelse och befallde henne i Frälsarens namn att bli helad.

När jag öppnade ögonen efter välsignelsen kunde jag knappt tro mina ögon. Min dotter skrattade och ville bli nedsläppt för att leka. Hennes feber var borta!

"Jag kände hur hon blev svalare medan vi välsignade henne", sade broder Bird medan vi förundrat betraktade mitt barn. De gick strax

hem och jag var uppe i flera timmar med en baby som ville vara vaken och leka. Det gjorde mig ingenting.

Många år har gått sedan den där kvällen då två tjänande änglar, i form av mina hemlärare, välsignade mitt barn. En kort tid därefter flyttade vi till Idaho och jag förlorade kontakten med dem. Men jag kommer alltid att vara tacksam mot två vänliga hemlärare som kom i elfte timmen och utförde Herrens verk. ■

Diana Loski, Pennsylvania, USA

Jag blev förskräckt när jag tog tempen på vår dotter. Jag gick genast ned på knä och bad innerligt om hjälp.

HADE MIN BISKOP FEL?

Vår församling hade just blivit delad, så när biskopen bad att få träffa mig var jag säker på att jag skulle få ett ämbete i den nya församlingen. Jag hade arbetat med de unga kvinnorna och älskade dem. De var så mottagliga för evangeliet och det var en fröjd att undervisa dem. Visst skulle väl Herren låta mig fortsätta att undervisa dem?

Till min förvåning sade biskopen att Herren ville att jag skulle undervisa i Primär istället. Han måste väl ha fel? Men han försäkrade mig om att han hade fastat och bätt och kände starkt för mitt ämbete. Jag älskade barn, men vad visste jag om att undervisa dem?

Under vårt 15 år långa äktenskap var den enda sorgen min man och jag delade att Herren inte hade välsignat oss med barn. Våra försök att adoptera hade också varit förgäves på grund av hälsoproblem.

Jag litade på biskopen och tackade ja till ämbetet som lärare i Primär, men i mitt hjärta kämpade jag. Jag var arg på Herren för att han hade låtit mig förbli barnlös, och tyckte illa om det nya ämbetet.

"Varför ber du mig om det här, Herre?" undrade jag. "Enligt din visdom har jag berövats möjligheten att få egna barn. Hur kan du be mig om att undervisa andras barn?"

Jag bad och kämpade och brottades med Herren. Genom tårarna vädjade jag om att kunna förstå. Till sist beslutade jag att eftersom jag

hade tackat ja till ämbetet var det bäst att sluta tycka synd om mig själv och göra mitt bästa.

Det var då välsignelserna kom. Jag lärde mig snabbt att älska barnen, och de lärde sig att älska mig. Jag insåg att deras kärlek var tillräckligt stor för att hjälpa mig att fylla tomheten i mitt liv. Snart kunde jag inte gå genom kyrkans korridorer utan att minst två barn höll mig i handen och andra stoppade mig för att ge mig en kram när jag gick förbi. Min man, i sin tur, kallades som scoutledare. Innan vi visste ordet av var vårt hem fullt av barn och tonåringar.

Min man gick bort vid 47 års ålder i november 1986. Återigen visste Herren vad jag behövde bättre än jag själv. Bara några veckor efter min makes död blev jag kallad att tjäna

en undervisningsmission i Primärföreningen i Fresnos laotiska gren i Kalifornien. Det mod som dessa fantastiska människor och deras barn hade gav mig styrka att gå vidare utan min man.

Det är med en speciell glädje jag har kunnat se de ungdomar som jag har undervisat växa upp, tjäna som missionärer, gifta sig i templet och bilda egna familjer. Många av mina "adopterade" barn kommer fortfarande förbi och hälsar på och lyser upp min dag. Jag gläds när jag ser dem i templet i Fresno i Kalifornien, där jag nu tjänar.

Mitt tjänande i Primär har verkligen varit en livslång välsignelse. Jag är så tacksam för att det är Herren och inte vi som väljer våra ämbeten. ■

Jeannie L. Sorensen, Kalifornien, USA

Biskopen sade att Herren ville att jag skulle undervisa i Primär. Jag älskade barn, men vad visste jag om att undervisa dem?

Forntida exempel, nutida löften

*Det har aldrig varit
lätt för mig att dejta,
men jag får styrka
av exempel på tro-
fasthet i skrifterna.*

Anonym

Fastän jag tycker om de flesta sociala situationer så har jag haft svårt med dejting. Jag dejtade aldrig innan jag gick ut som missionär, och när jag kom hem efter två år kände jag mig ännu mer oerfaren.

Under decenniet som gått sedan dess har jag, som det känns, gjort "allt [jag] kan göra" (2 Nephi 25:23) för att bli gift — något jag fått löfte om i min patriarkaliska välsignelse — men har inte lyckats. Ibland har jag känt mig frestad att ge upp om att någonsin hitta någon, och under särskilt svåra stunder har jag ropat i bön: "Snälla, hjälp mig. Jag vet inte vad jag ska göra."

På sista tiden har jag fått mycket tröst från exempel i skrifterna. De tre följande berättelserna i synnerhet har hjälpt mig lita på min himmelske Fader och hans plan.

Josef i Egypten: Bevara tron och hoppas på Gud

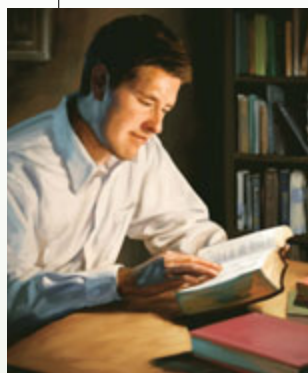
Josef förflyttades med våld från sitt hem vid 17 års ålder och hamnade i ett främmande land där få delade hans religiösa tro. Trots den här svåra prövningen behöll han en bra

inställning och förblev trofast mot sina överordnade och mot Gud (se 1 Mos 37; 39–41). Ändå upplevde han under 13 års tid den ena svåra situationen efter den andra. Hans flitiga arbete verkade bara tjäna till att sätta honom i fängelse, där han fick stanna tills han var 30 år.

Ibland undrar jag om Josef ibland tyckte att Gud på något sätt hade glömt honom eller om han undrade hur länge han skulle behöva vara fängslad, eller om han någonsin skulle bli fri. Jag undrar om drömmarna Josef hade haft tidigare i livet (se 1 Mos 37:5–11) gav honom hopp om en ljusare framtid.

Naturligtvis kom Gud ihåg Josef, liksom han hade kommit ihåg Josefs mor Rakel (se 1 Mos 30:22). Josef välsignades med framgång även i svåra situationer. I stället för att välja att vara upprorisk, tjura eller förbanna Gud utövade Josef stor tro. Till följd därav blev han oerhört välsignad.

Vi kan frestas att klaga över våra svårigheter och kanske bli blindade för välsignelserna Gud redan har gett oss. Men vi kan få stora välsignelser, liksom Josef fick, när vi står fast vid vår tro och vårt hopp. Och även när vår tro inte

belönas på det sätt som vi skulle vilja kan vår tro ändå hjälpa oss att leva ett lyckligt liv.

Josefs upplevelse är också ett vittnesbörd om Guds upphöjda makt och visdom. I årtal verkade Josefs ansträngningar inte leda någon vart, men genom Guds hand släpptes Josef ut ur fängelset och upphöjdes så att han bara var något under faraonen i rang (se 1 Mos 41:41–43). Kunde Josef ha förutsett eller väntat sig en sådan oerhörd möjlighet?

Ibland försöker vi verkligen åstadkomma något men våra egna ansträngningar, hur stora de än är, räcker inte. Jag vet att min himmelske Fader kan välsigna oss för vår tro och lydnad med ännu större välsignelser än vad vi först hoppades på. Jag litar på att om jag har en bra inställning och gör det bästa av svåra

Vi kan få stora välsignelser, liksom Josef fick, när vi håller fast vid vår tro och vårt hopp. Och även när vår tro inte belönas på det sätt som vi skulle vilja kan vår tro ändå hjälpa oss att leva ett lyckligt liv.

situationer, som Josef gjorde, så kommer Herren, när det är rätt tid — Herrens tid — att uppenbara ”sin heliga arm” (Jes 52:10). Min strävan kommer inte att vara förgäves. Han *kommer att* komma ihåg oss. Faktum är att han hela tiden är medveten om oss och har goda ting i beredskap åt var och en av oss om vi förblir trofasta.

Abraham: Älska Gud mer än något annat

För en tid sedan tog en relation slut med en tjej som jag tyckte väldigt mycket om. Jag var redan ledsen för att jag inte var gift, och nu tvivlade jag på om jag någonsin skulle hitta någon som jag passade ihop med.

En kort tid senare påmindes jag om berättelsen när Abraham befalldes att offra Isak (se 1 Mos 22:1–14). Jag insåg att vi båda hade uppmanats att ge upp någon vi älskade. Naturligtvis bleknar min upplevelse jämfört med Abrahams, men jag upptäckte att hans upplevelse undervisade om ett mönster som jag kunde följa.

Abraham fick vänta länge på att en son skulle födas åt honom och Sara. Isaks födelse var ett underverk och Abraham fick veta följande: ”Genom Isak skall du få dina efterkommande” (Hebr 11:18). Ändå befallde Herren Abraham att offra Isak. Hur skulle Abraham kunna få efterkommande genom Isak om Isak offrades?

Abraham lydde eftersom han visste att Gud håller sina löften, även om han inte visste exakt *hur*. Han älskade verkligen sin son, men hans reaktion visar att han älskade Herren över allt annat. Vi har också blivit ombedda att göra det (se L&F 101:4–5), och vi har också fått löfte om en stor belöning för vår trofasta uthållighet (se

Matt 24:13). När min relation tog slut var det svårt att gå vidare. Eftersom jag hade fått löfte om att jag skulle gifta mig kändes det som om jag missade det om jag gick vidare. Men löftet gav mig hopp, och det hjälpte mig att försöka igen och visa min himmelske Fader att jag älskar honom över allt annat.

Abrahams trofasthet belönades inte bara av att hans son fick leva utan också av talrika efterkommande och andra välsignelser (se 1 Mos 22:15–18). Vi belönas också när vi gör de uppoffringar Gud vill att vi ska göra och när vi visar vår kärlek till honom. Detta är kärnan i vår trosprövning.

Sakarias: Tro på att Guds löften är verkliga

Ibland förstår vi inte hur Herrens löften någonsin kan komma att uppfyllas. Så kan

Abraham lydde eftersom han visste att Gud håller sina löften. Han älskade verkligen sin son, men hans reaktion visar att han älskade Herren över allt annat.

det vara med löftet att om vi önskar det och är trofasta så kommer vi att välsignas med ett evigt äktenskap. President Dieter F. Uchtdorf, andre rådgivare i första presidentskapet, gav följande paradox: "Det kan finnas tider då vi måste fatta ett modigt beslut att hoppas även om [vårt] hopp motsägs av allt runtomkring oss."¹

Sakarias och hans hustru Elisabet bad innerligt och väntade på ett barn hela livet igenom. Slutligen fick Sakarias löfte av en ängel om att hans gamla hustru skulle bli havande och föda ett barn som skulle bereda vägen för Frälsaren. Välsignelsen var så stor att den var obegriplig för Sakarias. Fastän en ängel hade förkunnat det frågade Sakarias: "Hur skall jag kunna vara säker på detta?" (Luk 1:18).

Som fallet var med Sakarias kan vi bli så vana vid att känna oss besvikna i fråga om våra önskemål, eller de utlovade välsignelserna kan kännas så otroliga, att vi glömmer att allting är möjligt för Gud (se Matt 19:26). Sakarias upplevelse har påmint mig om att vår himmelske Faders största löften är verkliga och att han alltid håller dem.

Berättelserna om Josef, Abraham och Sakarias är inte de enda som har stärkt min tro och gett mig hopp. Det finns en mängd berättelser i skrifterna om personer vars tro påminner mig om att jag ska tro på det som Herren har lovat *mig*. Jag kan knappt läsa något kapitel i skrifterna numera utan att påminnas om att Herren alltid håller sina löften. Den vetskapen ger mig stort hopp inför framtiden. ■

SLUTNOT

1. Dieter F. Uchtdorf, "Hoppets oändliga kraft", *Liahona*, nov. 2008, s. 23.

Från tro till KUNSKAP

Chiao-yi Lin

Första gången jag såg missionärer från Jesu Kristi kyrka var vid en tågstation när jag var 19 år. Jag märkte att det var något speciellt med de unga kvinnorna och kände att jag ville prata med dem. Jag gick därför fram till dem och frågade vad de gjorde i Taiwan. De berättade att de var missionärer och började prata om evangeliet. Under ett flertal möten med dem fick jag lära mig om Jesus Kristus, hans återställda evangelium och Mormons bok. Det var det sista av de här ämnena — Mormons bok — som fick mig att bli medlem i kyrkan.

Jag kan fortfarande minnas hur det kändes när jag bad om boken. När jag hade läst i den en kväll knäböjde jag och frågade min himmelske Fader om den var sann. Det kändes som om en varm filt sveptes om mig, något jag aldrig hade känt i buddisttemplen jag hade besökt i hela mitt liv. Den här känslan var annorlunda. Jag visste att någon lyssnade. I det ögonblicket ändrades min tro

*Tron på
att Mor-
mons bok
är sann
var bara
början.*

på att kyrkan var sann till en vetskap om att den var sann, och jag bestämde mig för att döpas.

Mormons bok har fortsatt att välsigna mitt liv sedan dess. Den välsignade mig när jag gick ut som missionär.

Den har också välsignat mig i mina ämbeten. När jag var institutlärare lärde jag mig att Mormons bok skrevs för oss i dag.¹ Men när jag förberedde mina lektioner upptäckte jag att det inte bara var något som var sant i allmänhet, utan att det också var sant för vissa personer i vissa situationer under en viss tid. Ibland när jag förberedde en lektion såg jag till exempel en viss elevs ansikte framför mig och förstod vad jag behövde undervisa om till förmån för just den personen. Sådana människor kom ofta och bekräftades när eleven kom fram till mig efter lektionen och sade att det var exakt vad han eller hon behövde.

Slutligen, och kanske viktigast av allt: Mormons bok har

väglett mig i mitt personliga liv. Jag minns att jag vände mig till skrifterna när jag skulle göra slut med min pojkvän. Jag kände stor vånda inför det. Men en vers jag läste, 2 Nephi 10:20, talade direkt till hjärtat och gjorde mig lugn: "Och nu, mina älskade bröder, då vi ser att vår barmhärtige Gud har givit oss så stor kunskap om dessa ting, låt oss då komma ihåg honom och lägga av oss våra synder och inte hänga med huvudet, ty vi är inte förskjutna. Visserligen har vi drivits ut ur vårt arveland, men vi har letts till ett bättre land, ty Herren har gjort havet till en stig för oss och vi är på en ö i havet."

Genom att komma ihåg Herren, som versen uppmanar till, fick jag mod och hopp. Jag kunde lita till min stora kunskap om evangeliet som Gud hade gett mig, och jag kunde vara säker på att jag inte var "förskjuten". Det fanns mycket gott i framtiden.

Det var en stor välsignelse att tro på missionärernas ord när jag undersökte kyrkan. Det är en ännu större välsignelse att veta att evangeliet är sant, särskilt att Mormons bok är sann. Jag vet att Gud lever och att han undervisar oss direkt och personligen genom skrifterna. ■

SLUTNOT

1. Se Ezra Taft Benson, "Mormons bok är Guds ord", *Nordstjärnan*, juli 1988, s. 2.

Rakt på sak

Varför behöver jag be enskilt när jag redan ber med min familj?

Tänk dig att du kämpar med ett personligt problem.

Skulle det kännas bra att berätta om problemet för en grupp, eller skulle du föredra att anförtra dig åt en person privat?

President Spencer W.

Kimball (1895–1985) lärde:

”Vi ber bäst om somliga ting när vi ber enskilt och inte behöver tänka på tiden eller på att det vi säger kan bli allmänt känt. Bön i ensamhet är ovärderlig. Att be

”Du skall be högt såväl som i ditt hjärta, ja, inför världen såväl som i det fördolda, offentligt såväl som i enskildhet” (L&F 19:28).

enskilt hjälper oss lägga bort skamkänslor och anspråksfullhet, ja, varje antydan till svek. Det hjälper oss att öppna vårt hjärta och vara fullständigt ärliga och hederliga då vi ger uttryck för våra förhoppningar och vår inställning.”¹ Det som vi inte känner oss bekväma med att be om i våra familjeböner kan — och bör ofta — tas upp i privat bön.

Det är i våra personliga böner som vi kan vara mest öppenhjärtiga inför vår kärleksfulle himmelske Fader och prata om vårt hjärtas djupaste rädslor och önskningar. Det var när Joseph Smith bad i enskildhet som han tog emot

Min familj tittar på filmer med olämpliga inslag. Det är viktigt för mig att tillbringa tid med dem så hur förklarar jag varför jag inte tittar på sådana filmer?

Att välja det rätta när det gäller familjen kan vara lika svårt som att välja det rätta när det gäller vännerna — och ibland svårare. Det är bra att du inte vill kompromissa med dina värderingar. Fastän det kanske inte känns så nu, blir du välsignad om du sätter Gud först i ditt liv och försöker vara ett exempel för dem. Men de är

ändå din familj och det är viktigt att du tillbringar tid med dem. Du kan föreslå andra filmer som du vet är upplyftande eller sådana aktiviteter som att spela spel eller gå på en hajk.

Det är viktigt att du låter din familj veta vilka normer du har på ett uppriktigt, ödmjukt sätt. Prata ärligt och öppet med dem om varför du väljer att inte titta på vissa slags filmer. Be om

uppenbarelsen som inledde återställelsen av Jesu Kristi evangelium. När vi pratar med vår himmelske Fader i enskildhet kan vi vara mer mottagliga för maningar från Anden som är till nytta för oss.

Men familjeböner är också ytterst värdefulla. De gör att vi kommer vår himmelske Fader närmare och får andliga upplevelser tillsammans med vår familj. Som president Kimball lärde: "Kyrkan uppmanar familjerna att be tillsammans varje kväll och varje morgon."² ■

SLUTNOTER

1. Se Spencer W. Kimball, "Bedjen alltid", *Nordstjärnan*, mars 1982, s. 3.
2. Se Spencer W. Kimball, "Prayer", *New Era*, mars 1978, s. 15.

att du ska ha styrka att berätta om det här för dem och att det ska råda en anda av förståelse. Förhoppningsvis kan din familj respektera dig för det, och du behåller Anden i hjärtat medan du utestänger dåliga media. ■

Min bror har svårt att bestämna sig för om kyrkan är sann eller inte. Hur kan jag hjälpa honom?

Var ett stöd för honom. Han behöver känna sig älskad — inte pressad — av sin familj. Du kan fråga honom vilka frågor och tvivel han har. Låt honom berätta om sina frågor innan du säger något. Kanske är problemet socialt eller personligt i stället för att handla om hans tro. Du kanske inte kan ge alla svar han söker efter men du kan försäkra honom om att det finns ett svar.

Fråga om han vill be med dig om det han undrar över och uppmuntra honom att också be enskilt om det. Tänk på att det tar längre tid för vissa att ta emot svar än andra, särskilt om de behöver komma underfund med vissa saker själva. Du kan läsa med honom om bön och hur man får ett vittnesbörd i Alma 32, 3 Nephi 17, eller Moroni 10. Du kan också uppmuntra honom att prata med era föräldrar, med er biskop eller grenspresident eller med andra trofasta medlemmar i kyrkan som har haft liknande problem.

Bär ditt vittnesbörd för honom när du känner dig manad att göra det. Låt

honom veta vad du känner för evangeliet.

Sist men inte minst: Kom ihåg att det är Anden som vittnar om sanningen. Din bror måste lära sig att känna igen den Helige Anden för att få ett vittnesbörd eller för att inse att han redan har ett. Det kan ta tid, och det kan inte tvingas fram. Du kan ge honom fakta hela dagen lång, men det är bara genom att känna Anden som han kan få ett vittnesbörd.

Be för honom och uppmuntra honom. Stöd honom och lyssna på honom, men kom ihåg att han har sin fria vilja. Han väljer bäst genom att följa Andens vägledning. ■

Hjälp närstående att få ett vittnesbörd genom att läsa ur skrifterna och lära dem hur man känner igen när den Helige Anden vittnar.

Skicka dina frågor via e-post till liahona@ldschurch.org och skriv "To the Point" på ämnesraden.

I ÄNGLARS NÄRHET

När jag avskildes som missionär gav stavspresidenten mig ett löfte om att jag ibland skulle känna änglars närvaro och att de skulle skydda mig.

Samuel Gould

Ar 2003 kallades jag att verka som missionär på Elfenbenskusten i västra Afrika. När jag undersökte saken upptäckte jag att det rådde konstant inbördeskrig i landet men blev tröstad av att det för tillfället rådde vapenstillestånd. Jag kände mig ännu mer tröstad när jag avskildes. Stavspresidenten lovade att medan jag var ute som missionär så skulle jag ibland känna närvaron av änglar och de skulle skydda mig. Jag fick också löfte om att om jag var lydig så skulle jag komma tillbaka hem i säkerhet.

Under de första månaderna i missionen rådde missionspresidenten oss att vara redo. I vår lägenhet i huvudstaden Abidjan hade vi ett tredagarsförråd av mat och vatten, och på våra möten fick vi lära oss vad man gör om striderna börjar igen.

Men vi var ändå nervösa när rebellerna hävde vapenstilleståndet den 4 november 2004. Våra missionsledare sade att vi hade utgångsförbud efter klockan 6 på kvällen. Under vår sista undervisning följande dag hörde vi en explosion. Vi avslutade genast

undervisningen med en bön, visade familjen ett kapitel i Mormons bok som de kunde läsa, och skyndade oss hem. De andra två missionärerna som bodde i vår lägenhet kom hem strax efter oss. Assistenterna ringde och sade att vi inte fick lämna lägenheten under några omständigheter — inte för att gå till kyrkan eller ens för att köpa mat. Vi fick veta att några franska fredsmäklare hade dödats i luftangrepp så Frankrike attackerade militärflygbasen och slog ut det lilla ivorianska flygvapnet. Stora upplopp bröt ut runtom i huvudstaden som reaktion på detta.

Tiotusentals människor fyllde gatorna, svingade macheter, plundrade franska affärer och bröt sig in i hem där de misstänkte att fransmän bodde. Vi kunde se våldet upptrappas från vårt fönster. Vi visste att vi var i fara eftersom vi var vita.

På söndagseftermiddagen den 7 november, mitt under skrik, gevärsskott och explosioner, hade vi ett sakramentsmöte i lägenheten med bara fyra närvarande. När vi hade välsignat och delat ut bröd och vatten från vårt tredagarsförråd delade alla med sig av ett skriftställe och

bar sitt vittnesbörd. Jag läste Läran och förbunden 84:88: "Och den som tar emot er, hos honom skall även jag vara, ty jag skall gå framför ert ansikte. Jag skall vara på er högra sida och på er vänstra, och min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er." Medan jag läste tänkte jag på välsignelsen min stavsresident hade gett mig, och jag visste att jag kunde känna mig säker.

Vi satt instängda i vår lägenhet i en vecka. Församlingsledare och medlemmar besökte oss och gav oss mat. En medlem tog till och med meddelanden från oss och skickade e-post till våra familjer så att de fick veta att vi för tillfället var i säkerhet. Medlemmarnas hjälp var fantastisk! Under tiden bad våra familjer och medlemmar i kyrkan runtom i världen för vår säkerhet. När min familj bad fick de en lugnande bekräftelse på att jag skulle klara mig.

Fredagen den 12 november blev vi evakuerade. Ivorianska medlemmar i kyrkan ledde oss genom gatorna i Abidjan och trots att vi hört rapporter om andra flyktingar som skadats klarade vi oss igenom

barrikaderna till den brittiske ambassadörens hem. Sedan evakuerades vi av brittiska styrkor från landet, och min familjs böner besvarades när de såg evakueringen av två andra äldster och mig på nyheterna. I nattens mörker tog medlemmarna andra missionärer som inte var från Afrika till missionshemmet. Därifrån transporterade det italienska flygvapnet dem till Ghana där de återförenades.

Trots dussintals attacker mot utlännningar runtom i landet blev inga missionärer skadade under upploppen, och ingen bröt sig in i missionärslägenheterna. Tack vare att vi lyssnade på missionspresidentens råd kunde vi vara i säkerhet hemma när upploppen började och vi hade det vi behövde för att överleva. Och vad som kändes ännu mer trösterikt än det militära skyddet var vetskapen om att vi skyddades av Herren.

När vi hade evakuerats fick jag veta att på söndagseftermiddagen efter vårt sakramentsmöte så hade en grupp förberett sig på att attackera vår lägenhet. En av våra grannar ropade: "De är inte från Frankrike!" men de gick inte därifrån. Slutligen ropade en annan granne: "De är missionärer!" Då gick gruppen. Jag kom åter att tänka på orden "min Ande skall vara i era hjärtan och mina änglar runtomkring er för att upprätthålla er", och jag insåg att löftet från stavspresidentens välsignelse hade uppfyllts. Jag hade sett en profetia uppfyllas. ■

Obs: Situationen på Elfenbenskusten har förbättrats sedan 2004. Nu finns det åter missionärer där från andra länder.

2011

Tema för veckoträffarna.

"Vi tror på att vara ärliga, sanna, kyska, välvilliga och dygdiga och att göra gott mot alla människor, ja, vi kan verkligen säga att vi följer Paulus uppmaning: Vi tror allting, vi hoppas allting, vi har uthärdat mycket och hoppas kunna uthärda allting. Finns det något som är dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärt, så söker vi efter detta"
(Trosartiklarna 1:13).

Elaine S. Dalton (i mitten), president; Mary N. Cook (till vänster), första rådgivare och Ann M. Dibb (till höger), andra rådgivare.

David L. Beck (i mitten), president; Larry M. Gibson (till vänster), förste rådgivare, och Adrián Ochoa (till höger), andre rådgivare.

VI TROR!

Unga kvinnors generalpresidentskap

Vi tror att en enda dygdig ung kvinna, ledd av Anden, kan förändra världen. Som presidentskap för Unga kvinnor har vi sett unga kvinnor göra det de tror är rätt, stå som vittnen, följa evangeliets normer och verkligen åstadkomma förändringar. Det är häpnadsväckande vad en ung kvinna kan åstadkomma när hon är dygdig, lyssnar på den Helige Andens stilla och milda röst och sedan agerar!

När Joseph Smith skrev den trettonde trosartikeln gav han uttryck för allt vi kan och måste söka efter och bli som troende. Joseph Smith insåg att vi måste tro på normer och värderingar och söka efter dem för att kunna ha den Helige Andens kraft och styrka. Han förstod att vi behövde följa Frälsaren i ord och gärning. Han förstod att om vi gör det så förbereder vi oss att bli värdiga templets välsignelser.

Tro på dig själv

Hur kan du göra det här? Hur kan du leda andra i att följa Frälsarens exempel, leva ett dygdigt liv och förbereda sig för templet? Först måste du tro på dig själv! Ditt mod och din styrka har gjort dig till en ledare och din beslutsamhet kommer att ha stor betydelse det här året. Dina tankar, idéer och gärningar kan forma världen nu och i framtiden.

Tack vare den teknologiska värld som du lever i har du möjlighet att översvämma jorden med sådant som är dygdigt, älskligt och berömvärt. Du har möjlighet att vittna om Jesu Kristi

evangelium för hela världen. Aldrig tidigare har en generation haft en sådan förmåga, sådana välsignelser och en sådan möjlighet.

Tre saker plus en — varje dag!

Vi tror på dig. Nu är tiden inne för er att förena er och påbörja en förändring som ger er kraft och som välsignar andra. Vi inbjuder dig att fortsätta göra tre saker varje dag — plus en.

1. Be varje morgon och varje kväll.
2. Läs Mormons bok minst fem minuter varje dag.
3. Le!
4. Dessutom inbjuder vi dig att följa normerna i *Vägledning för de unga*. Bekanta dig med de här normerna. Berätta om dem för andra. Och *var* ett föredöme för de troende.

Det här året ska du tro. Tro att du är dotter till en himmelsk Fader som älskar dig och hjälper dig. Tro på Frälsaren Jesus Kristus. Han är ditt ljus. Han är ditt hopp. Han är ditt föredöme och din Återlösare. Tro på dig själv! Tro på kraften hos alla unga kvinnor som följer normerna. Tillsammans kan vi söka efter det som är dygdigt, älskligt och berömvärt. Tillsammans kan vi åstadkomma en förändring i världen.

Vi tror att du är en del av den generation vars tro och gärningar kommer att förändra världen. Vi tror på dig! ■

BLI EN TROFAST PRÄSTADÖMSMAN

Unga mäns generalpresidentskap

Innan ni gick vidare från Primär var det många av er som lärde sig trettonde trosartikeln utantill. Förhoppningsvis kan ni den fortfarande. Det här året uppmanar vi i presidentskapet dig att göra mer än bara lära dig något utantill, att verkligen lära dig vad profeten Joseph Smith menade när han sade att vi följer Paulus uppmaning. Vi ber dig att noga studera varje egenskap som nämns i trettonde trosartikeln, detta års tema för veckoträffarna. Vi inbjuder dig att tillämpa det du lär dig. Och vi inbjuder dig att berätta för andra om den glädje det ger dig att följa de här normerna.

Det här mönstret är detsamma som du använder i det nya Plikt mot Gud-programmet: lär dig mer, tillämpa och berätta. Följer du de här tre enkla stegen så hjälper de dig att bli en trofast prästadömsman.

I trettonde trosartikeln står det bland annat: "Vi tror på att *vara* ärliga, sanna, kyska, välvilliga och dygdiga" (kursivering tillagd). Att *vara* är mer

än att bara göra — det handlar om vem du är. När du *är* ärlig, sann, kysk och så vidare skiljer du dig åt från de flesta unga män i din ålder. När andra ser de goda egenskaperna hos dig vill de ha det du har. När du lär dig dina prästadömsplikter och tillämpar dem så förändras du. När du gör "gott mot alla människor" välsignar du och förändrar människors liv.

Goda exempel

Ben är ett bra exempel på någon som hjälper andra och välsignar deras liv. Han håller utkik efter personer som inte är så populära eller inte känner sig så delaktiga. Han tänker mer på andra än på sig själv. När Kelon flyttade in i Bens församling beskrev Kelon sitt liv som "en enda stor fest" som var på väg åt fel håll. Han kände sig tom. Men tack vare exemplen från vännerna i kyrkan, och särskilt från sin bästa vän Ben, såg han att det fanns en bättre väg. Ben bad Kelon följa med på kyrkans aktiviteter. På aktiviteterna upptäckte Kelon att det

var något som var annorlunda med de unga männen där. Han ville bli som dem. Han visste inte vad det var, men han visste att han ville ha det. Han ville vara lycklig, som de var.

Han bad till Gud och insåg att han behövde bli medlem i kyrkan. Ben döpte sin bästa vän när han var 16 år. Kelon sade följande om sitt dop: "Jag hade äntligen fått frid, och jag kunde känna Frälsarens kärleksfulla armar runt mig när jag kom upp ur bassängen. Jag är tacksam för mina goda vänner som lever efter det de tror på."

Aronska prästadöms kraft

I Läran och förbunden 58:27–28 står det att "människorna skall verka med iver för en god sak och göra mycket av egen fri vilja" så att de kan "åstadkomma mycket rättfärdighet. Ty inom dem finns kraften." Du har kraften inom dig. Du har anförtröts aronska prästadöms kraft. Vi älskar dig och vi vet att du kan åstadkomma mycket gott allteftersom du blir en trofast prästadömsman. ■

När du gör "gott mot alla människor" välsignar du och förändrar människors liv.

Trosartiklarna 1:13

Trosartiklarna kommer från ett brev som profeten Joseph Smith skrev 1842 till en redaktör som hette John Wentworth. De publicerades första gången i kyrkans tidning Times and Seasons i Nauvoo och har sedan dess blivit en del av kyrkans skrifter.

Vi tror

"Den [här] trosartikeln är ett av de viktigaste uttalandena om vår tro. Vi borde begrunda den gång på gång. Då skulle vi genast komma att tänka på detta viktiga, övergripande uttalande om de etiska principerna för vårt uppträdande, när vi än frestas att göra ett fuskverk eller något oärligt eller omoraliskt."

Se president Gordon B. Hinckley (1910–2008), "Frukten icke att göra det goda", *Liahona*, feb. 2000, s. 5.

Kyska

"Människans sexualitet är inte bara något fysiskt. I själva verket börjar kyskhet och trohet i anden, inte i kroppen. De är uttryck för våra andars tillstånd. När vår ande är i harmoni med evangeliets sanningar vill vi leva upp till höga normer, och våra handlingar återspeglar denna önskan. Kyskhet och trohet är således mer än sexuell avhållsamhet före äktenskapet och sexuell trohet efter bröllopet. De ger uttryck för kvalitén på vårt andliga liv."

Se Terrance D. Olson, "Sanningar om moralisk renhet", *Liahona*, okt. 1999, s. 31.

Välvilliga

Att vara välvillig är att vara vänlig och givmild, kort sagt — att göra gott. Under sin verksamhet gick Jesus "omkring och gjorde gott ... ty Gud var med honom" (Apg 10:38). När du lever ett liv av välvilja stärker och upplyfter Gud dig.

Paulus uppmaning

Se Filipperbrevet 4:8, som är en del av ett brev från aposteln Paulus till de heliga i Filippi.

13 Vi tror på att vara 'ärliga, sanna, 'kyska, välvilliga och dygdiga och att 'göra gott mot alla människor; ja, vi kan verkligen säga att vi följer Paulus 'uppmaning: Vi tror allting, vi 'hoppas allting, vi har uthärdat mycket och hoppas kunna 'uthärda allting. Finns det något som är 'dygdigt, älskligt eller hedrande eller berömvärt, så söker vi efter detta.

Sök efter detta

Läs delen "Underhållning och media" i *Vägledning för de unga* (sidan 17). Stämmer underhållningen du väljer överens med de här

normerna och med trettonde trosartikeln? Du kan skriva i din dagbok om hur du har välsignats av att göra bra val i fråga om media.

Dygdiga

"Dygd 'bygger på tankar och uppförande som grundar sig på höga moraliska normer' (*Predika mitt evangelium*, s. 119). Den innefattar kyskhet och moralisk renhet. Dygden börjar i hjärtat och i sinnet ... Den byggs upp av tusentals små beslut och handlingar ... Dygdiga kvinnor och män besitter en tyst värdighet och inre styrka. De är trygga i sig själva därför att de är värdiga att ta emot och få vägledning av den Helige Anden."

Se Elaine S. Dalton, Unga kvinnors generalpresident, "Återgå till dygden", *Liahona*, nov. 2008, s. 78–80.

Du borde vara med i seminariet

Ett enkelt förslag från en vän hjälpte mig att förändra mitt liv.

Lisa Pace

”Lisa, du borde vara med i seminariet”, sade Ashley helt apropå. Framför oss hade vi listor över kursval för nästa skolor. Vi skulle börja i high school.

Jag tittade frånvarande på min vän och fick slutligen till ett leende. Jag ville inte säga det, men seminariet var det jag minst av allt hade lust att göra. Jag var då mindre aktiv i kyrkan och hade varit det i nästan hela mitt liv. Under årens lopp hade jag fått lite vag kunskap om evangeliet men jag hade inte fått något starkt vittnesbörd om att det var sant.

När jag gick hem efter skolan den dagen började tanken på seminariet att tilltala mig. Ashley och mina andra vänner verkade alla glada över att få börja. Jag ville göra det som mina vänner gjorde, fastän jag inte förstod vad de gjorde eller varför de gjorde det. När jag hade diskuterat saken med mina föräldrar och fått deras tillstånd bestämde jag mig för att ta en seminariekurs under mitt första år i high school.

Jag kunde inte ana vilken djup inverkan det beslutet skulle ha på mitt liv. Mitt första seminarieår förändrade mitt liv allteftersom jag började se mig själv och andra som barn till Gud, älskade och högt värderade. Jag började gå till kyrkan på söndagarna trots att min familj var inaktiv.

Jag är nu klar med high school, men kommer alltid att vara tack-sam för seminariet. Under den timmen varje dag besvarades mina böner och mitt vittnesbörd stärktes. Seminariet hjälpte mig att förbereda mig för ett tempeläktenskap och uppmuntrade mig att sträva efter

att bli en bättre människa.

Jag vet att Gud bryr sig om var och en av oss. Jag vet att seminariet är en välsignelse som hjälpte mig bygga på en fast grund i Jesus Kristus. Jag vill uppmuntra dig att börja i seminariet. Det kommer att förändra ditt liv också. ■

RÄDD FÖR FÖRÄNDRING

Olivia Ghafoerkhan

Jag växte upp som kristen. Min familj var inte religiös men pappa lärde mig alltid att stå för det jag visste var sant.

Under de tidiga tonåren upplevde jag många svårigheter. En ryggoperation, mina föräldrars skilsmässa, min brors sjukdom och det faktum att jag fick ta hand om en yngre syster gjorde mig bitter och cynisk. Men några månader innan jag fyllde 15 år kom jag i kontakt med två missionärer. Äldste Johnson och äldste Chadwick undervisade mig om evangeliet.

Jag läste Mormons bok men ville inte göra de förändringar som äldsterna bad mig göra. Jag sade att förändringarna var för svåra och var nära att be dem lämna mig ifred. Jag tittade upp när jag sade det och mötte äldste Chadwicks blick. En tår rullade nerför hans kind och jag har aldrig skämts som jag gjorde då. Jag sade att jag skulle ringa dem dagen därpå.

Jag gick hem från kyrkan och läste färdigt Mormons bok för första gången. Sedan

THE
BOOK
OF
MORMON

THE
CHURCH
OF
JESUS
CHRIST
OF
LATTER-
DAY
SAINTS

knäböjde jag, något jag aldrig gjort förut, och frågade Gud om den var sann. Jag hade aldrig ställt en fråga till Gud tidigare. Jag var så rädd för att ändra på mig. När jag hade sagt "amen" kände jag ett lugn och en frid. Jag visste att jag hade en himmelsk Fader som älskade mig, jag visste att Mormons bok var sann och jag visste att jag kunde förändra mig.

Tio dagar senare döptes jag. Båda mina föräldrar kom till dopet. Jag är fortfarande den enda medlemmen i min familj men jag tror att de också kommer att knäböja och fråga Gud en dag. Jag läser nu Mormons bok för åttonde gången och det är lika underbart som första gången. Jag vet att Mormons bok är sann. Den har kraft att förändra människor. ■

MITT VITTNESBÖRD OM BÖN

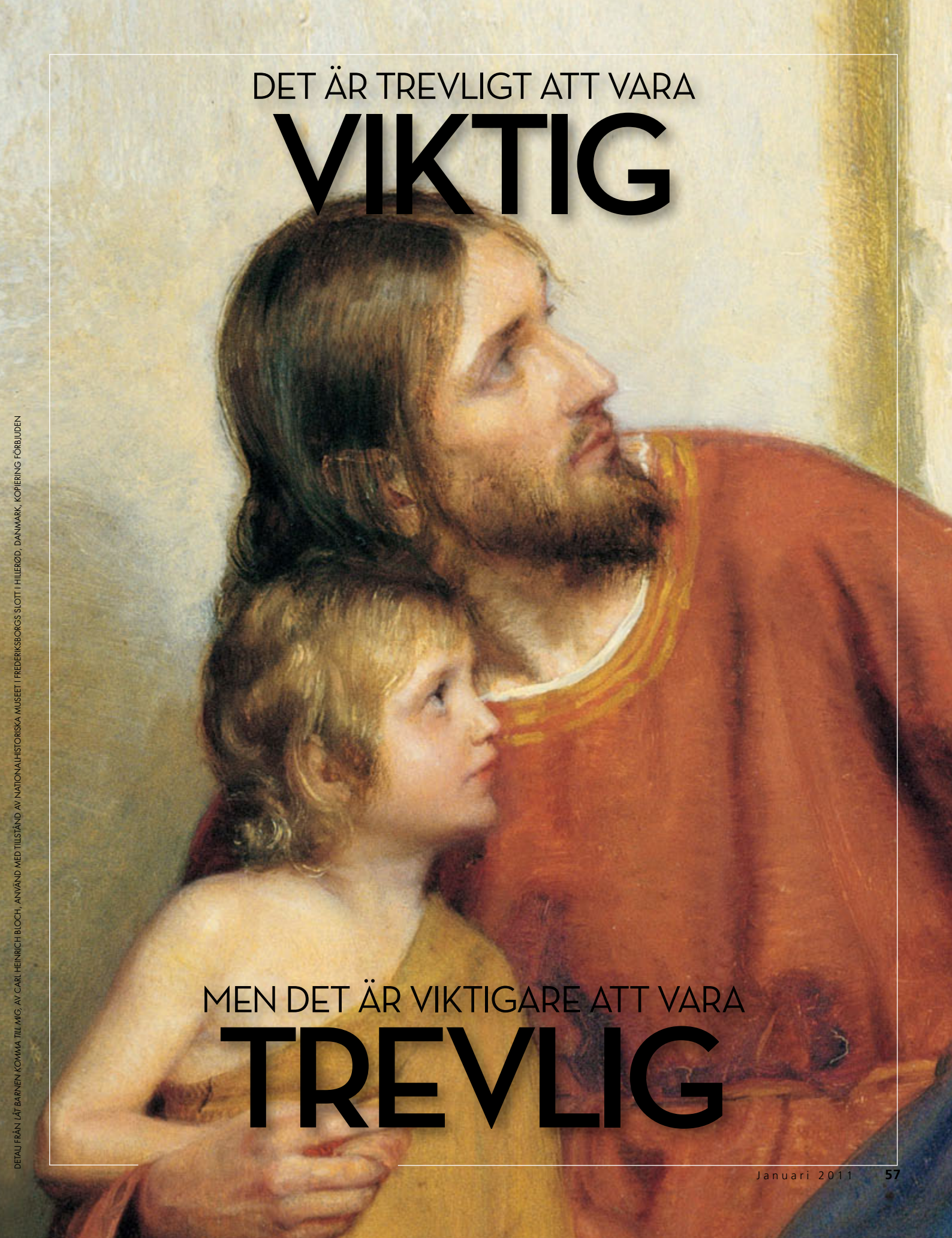
Böner besvaras inte alltid på det sätt man hoppas eller förväntar sig. Tänk på vad du ska be om och lägg märke till hur det känns. Kom alltid ihåg att Herren älskar dig och kommer att besvara dina böner. Han kanske redan har besvarat dem och då handlar det om att känna igen svaret.

Mary M.,
17 år,
England

FÖR att bidra till Vår plats

mejlar du din berättelse, ditt konstnärliga fotografi eller dina kommentarer till liahona@ldschurch.org. Skriv "Our Space" på ämnesraden. Ta med namn, födelsedatum, församling eller gren, stav eller distrikt och en förälders tillstånd (e-postmeddelande går bra). Bidragen kan komma att förkortas eller redigeras.

DET ÄR TREVLIGT ATT VARA
VIKTIG

MEN DET ÄR VIKTIGARE ATT VARA
TREVLIG

Jag hoppas bli kallad på mission ●

Loran Cook

Du har kanske hört primärsången "Jag hoppas bli kallad på mission". Det finns också en annan viktig barnsång om att vara missionär. Den låter så här: "Jag skulle vilja vara missionär, inte vänta tills jag blivit stor."¹ Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kворum håller med om det. Han har sagt: "Ungdomar behöver tidigt bestämma sig för att de ska verka som missionärer."²

Men att veta att man behöver gå ut som missionär och att känna sig redo att vara det är två olika saker. Var börjar man? Bland det bästa du kan göra är att stärka ditt vittnesbörd och öka din kunskap om evangeliet. Här nedanför finns några förslag på hur du kan förbereda dig för att gå ut som missionär.

1. Tro

Vi behöver stärka vår tro varje dag. Jesus Kristus sade: "Om ni har tro på mig skall ni få kraft att göra vad jag än finner lämpligt" (Moroni 7:33).

- Studera skrifterna. De undervisar och vittnar om Jesus Kristus.
- Använd din tro när du ska lösa personliga problem. Din tro på Jesus Kristus tröstar dig i svåra stunder och hjälper dig att klara av alla svårigheter.

- Få större kontroll över kropp och sinne genom att lära dig hur viktigt det är med utbildning, motion och hälsa.
- Fortsätt att omvända dig, följa buden, fasta och be för att rena dig.
- Unga män, utöva tro på Jesus Kristus genom att lära er mer om och utföra era prästadömsplikter.

2. Anden

Äldste Ballard sade också: "Missionärer behöver vara moraliskt rena och andligt redo."³

- Studera och följ riktlinjerna i *Vägledning för de unga*.
- Sök den Helige Andens vägledning genom att fasta, studera skrifterna och be om vägledning.
- Läs om Andens gåvor i Läran och förbunden 46:11–26. Sök i bön efter att upptäcka dina andliga gåvor. Be om råd från dina föräldrar och lärare om hur du utvecklar andliga gåvor.
- Fråga dig själv: "Är böckerna jag läser och teveprogrammen och filmerna jag tittar på upplyftande?" Om de inte är det, fundera då över hur du kan göra bättre val i fråga om underhållning.
- Lär dig att lyssna på andliga meningar.

3. Kärlek

Du behöver ha Kristi rena kärlek för att vara en bra missionär. Det är inte alltid lätt att älska andra. Det kräver tro, den Helige Anden och mod. Moroni sade att vi behöver be av hela vårt hjärta om att fyllas av Kristi rena kärlek (se Moroni 7:48).

- Be ödmjukt och uppriktigt om förmågan att älska andra som Kristus älskar andra.
- Visa kärlek till din familj genom att göra något vänligt för varje familjemedlem. Välj en familjemedlem som behöver extra mycket kärlek och uppmärksamhet och gör något tillsammans med honom eller henne.
- Visa din kärlek för någon behövande genom att göra något vänligt för honom eller henne.

4. Tjänande

Kung Benjamin undervisade sitt folk om hur viktigt tjänande är. Han sade att när vi tjänar andra så tjänar vi Gud (se Mosiah 2:17).

- Gör tjänande till en vana. Du kan erbjuda dig att diska efter middagen, hjälpa ett syskon med läxorna, prata med någon som behöver en vän eller hjälpa till att hålla ditt bostadsområde rent.
- Be om styrka och vägledning för att följa Frälsarens exempel på tjänande.
- Hjälp din grupp med unga män eller unga kvinnor att planera en tjänandeaktivitet.

5. Inbjudan

Alma, en av de främsta missionärerna i Mormons bok, gav följande inbjudan till dem som inte var medlemmar i kyrkan: "Kom och bli döpta till omvändelse" (Alma 5:62). Du kan följa hans exempel.

- Var en god vän och ett exempel för dina vänner och familjemedlemmar som inte är medlemmar i kyrkan.
- Sök efter tillfällen att undervisa dina vänner och grannar om evangeliet.
- Lär dig evangeliet och öva på att undervisa om det nu. Be missionsledaren i din församling eller gren om råd för hur man undervisar om evangeliet. Var om möjligt med när heltidsmissionärerna undervisar undersökare.
- Studera *Predika mitt evangelium* med dina föräldrar under hemaftnarna. Ni kan turas om att prata om lektionerna, undervisa delar av dem och inbjuda varandra att vittna om vad ni har lärt er.

En mission är ett viktigt mål att ha nu, och om du förbereder dig nu så har du nytta av det varje dag ända fram tills du går ut som missionär. Man är aldrig för ung för att börja förbereda sig — du behöver inte vänta tills du blir äldre. ■

SLUTNOTER

1. "Jag skulle vilja vara missionär", *Barnens sångbok*, s. 90.
2. M. Russell Ballard, "Hur man förbereder sig för att bli en bra missionär", *Liahona*, mars 2007, s. 10.
3. M. Russell Ballard, *Liahona*, mars 2007, s. 12.

Karen A. Kimball

Baserad på en sann berättelse

"Brigham Young ... hölls i beredskap för att komma fram i tidernas fullbordan för att delta i grundläggningen av de sista dagarnas stora verk" (L&F 138:53).

Kathy lyssnade när magister Sodeberg förklarade hur folket emigrerade till USA. Hon tyckte om sin nya historiekurs. Kathy bläddrade igenom historieboken och stannade till vid en bild av Brigham Young. Hon hade aldrig insett hur viktig Brigham Young hade varit för USA:s historia.

Magister Sodeberg avslutade lektionen. "Ni får läxor varje dag", sade han. "Er första uppgift ska vara klar i morgon."

När Kathy hade kommit hem suckade hon när hon såg alla frågor som magister

Sodeberg hade förberett.

"Jobbig dag i skolan?" frågade mamma.

"Läxor varje dag", sade Kathy. Hon kom att tänka på bilden i historieboken. "Mamma, Brigham Young är med i historieboken. Vad är det som gör honom så viktig för USA:s historia?"

"Han ledde vandringen av tusentals medlemmar till Saltsjön. Sedan organiserade han dem i bosättningar", sade mamma. "Det krävde en hel del planering. Det var en viktig del av landets migration västerut."

Den bästa Brigham Young

Dagen därpå sade magister Sodeberg: "Nästa vecka ska vi ha läs-teater. Var och en av er får spela en person som var med i vandringen västerut. Era föräldrar och andra elever kommer att inbjudas att titta på föreställningen."

Magister Sodeberg började tilldela roller och dela ut manuskript. När han frågade vem som ville spela rollen som Brigham Young räckte Kathy snabbt upp handen.

"Läxan för i kväll är att ni börjar lära er er roll utantill", sade magister Sodeberg. "Ni måste kunna den perfekt. Ni kommer att betygsättas."

Kathy läste igenom sin roll när hon och hennes vän Laura gick ut ur klassrummet. Hon fick plötsligt en hemsk känsla. "Det här är fel", sade hon till Laura. "Det får Brigham Young att låta oärlig."

"Du ser det bara så på grund av din kyrka", sade Laura.

"Jag kan inte säga det här", sade Kathy.

"Du måste läsa det helt perfekt", påminde Laura henne.

Tårarna rann nerför Kathys kinder medan hon sprang hem och rusade in genom ytterdörren.

"Mer läxor?" frågade mamma.

"Det är värre än så", sade Kathy och gav henne manuskriptet. "Läs det här."

Mamma läste manuskriptet och skakade på huvudet. "Den här författaren visste inte så mycket om Brigham Young."

"Vad ska jag göra?" frågade Kathy.

"Först letar vi reda på en Brigham Young-kostym", sade mamma.

Kathy provade farfars långa svarta rock och rullade upp ärmarna på hennes brors vita skjorta. Herr Grandi i huset bredvid visade Kathy hur man går med sin träkäpp.

Mamma hittade en hög, svart hatt i en garderob och satte den på Kathys huvud. "Du skulle göra Brigham Young stolt", sade mamma. "Nu behöver du bara ett nytt manuskript."

Kathy letade efter information om Brigham Young i kyrkans historieböcker och på kyrkans webbsida. Snart hade hon skrivit om manuskriptet.

"Den sanna berättelsen om Brigham Young", sade Kathy.

Dagen för föreställningen samlades Kathys klass i aulan. Föräldrar och andra elever väntade på sina sittplatser. Magister Sodeberg presenterade programmet och sedan ställde han sig

bakom scenen medan eleverna återgav sina roller.

Alex återgav manuskriptet perfekt men Randall blandade ihop vissa ord. Magister Sodeberg sade att han fick börja om. Kathy höll hårt i käppen. När det var Kathys tur återgav hon den sanna berättelsen om Brigham Young.

"Ändrade du på manuskriptet?" frågade Laura efter föreställningen.

"Ja. Jag berättade sanningen", sade Kathy.

"Magister Sodeberg kommer", sade Laura.

"Bra gjort, flickor", sade magister Sodeberg. "Kathy", fortsatte han, "du var den bästa Brigham Young jag någonsin sett." ■

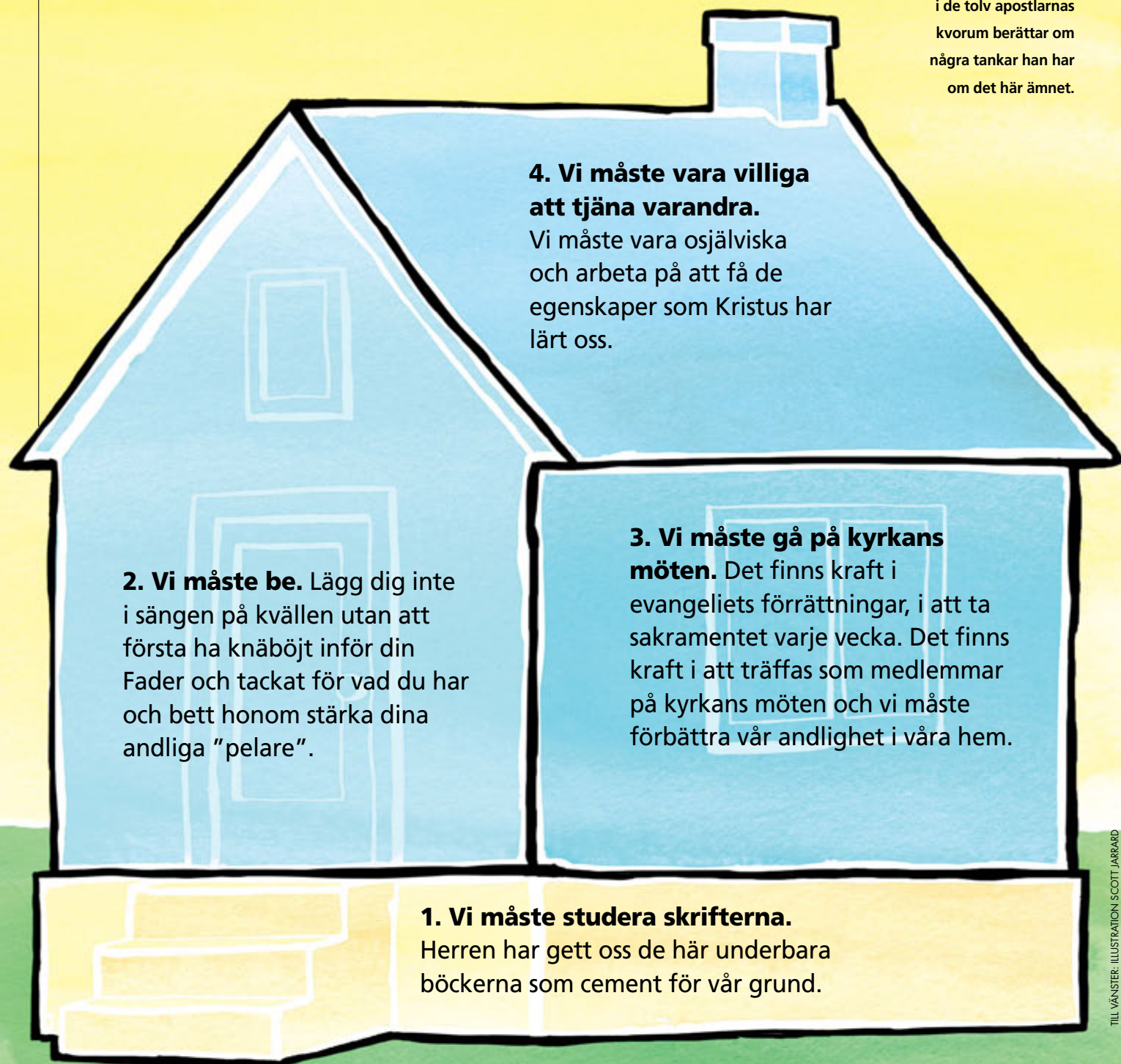
Brigham Young ... [handlade] i enlighet med rätta principer och blev ett mäktigt redskap i Herrens hand."

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, "Ingenting kan få dem på fall", *Liahona*, nov. 2006, s 90.

Hur bygger man en andlig grund?

Äldste Neil L. Andersen
i de tolv apostlarnas
kvorum berättar om
några tankar han har
om det här ämnet.

Jag är så tacksam för att jag föddes i en familj som känner till Jesu Kristi sanna evangelium. Jag fyllde åtta år på påsksöndagen och var jätteglad att få döpas på samma dag som vi firar Frälsarens uppståndelse. Jag

var lite nervös men pappa var där och jag visste att jag kunde lita på honom. När jag döptes kände jag mig varm och glad i hjärtat och då visste jag att jag kunde lita på min himmelske Fader på samma sätt som jag kan lita på pappa.

Jag är 11 år nu och ser fram emot att få komma till templet och döpas för de döda. Jag vet att det bara är genom dopet som vi kan komma tillbaka till vår himmelske Fader.

Mirjam S., 11 år, Schweiz

Jerry L., 9 år, Filippinerna

REUNIÃO FAMILIAR

**"Familjens hemafton",
av Nicolas M.,
6 år, Brasilien**

**Sakura O., 8 år,
från Japan** döptes nyligen. Hon läser Mormons bok varje dag. Hon tycker om att gå till kyrkan och att be, och hon

älskar att se templet. Hon vill följa Jesus Kristus och anstränger sig för att göra bra val.

**Barnen i Primero de Mayo
gren i Bermejo distrikt i Bo-
livia** efter deras medverkan
på sakramentsmötet.

Skrifterna är Guds ord

JoAnn Child och Cristina Franco

"Mätta er med Kristi ord, ty se, Kristi ord skall tillkännage för er allt ni bör göra" (2 Nephi 32:3).

IMormons bok berättar Lehi för sin familj om sin dröm om livets träd. I drömmen ville Lehi att hans familj skulle äta av trädets frukt, som var "mer begärlig än all annan frukt" (1 Nephi 8:15). Han såg många som gick längs stigen som ledde till livets träd, men några gick vilse i de mörka dimmorna och irrade bort från stigen. Andra höll fast i ledstången av järn som sträckte sig längs stigen mot trädet. De gick framåt och höll ett fast grepp om ledstången tills de kom fram till trädet och åt av frukten, och den gjorde dem mycket glada. (Se 1 Nephi 8.)

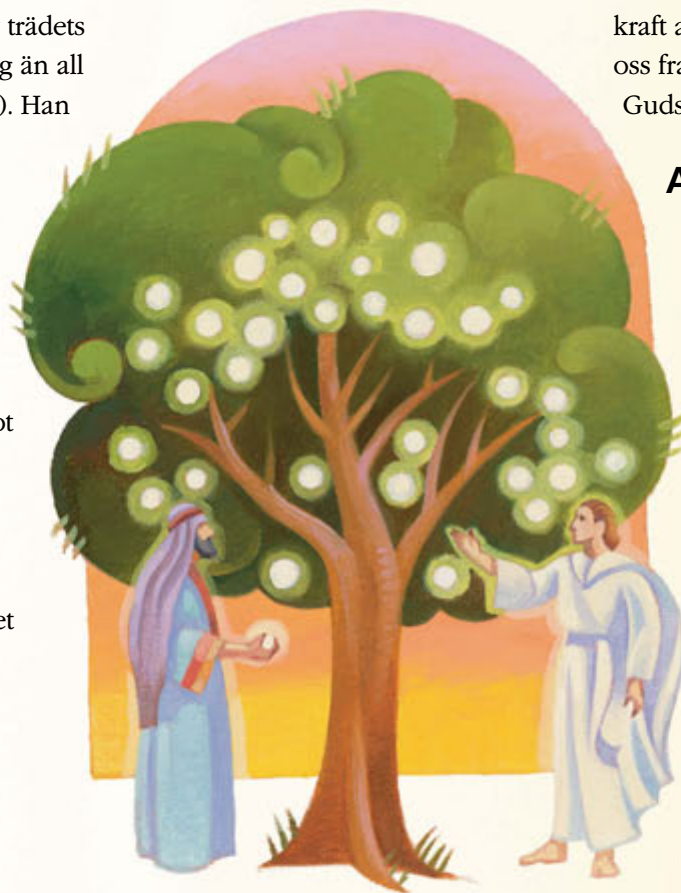
Lehis son Nephi bad för att få veta vad det som hans far hade sett betydde. Nephi fick se samma syn som sin far. Anden sade till Nephi att livets träd representerar Guds kärlek. Nephi fick se Jesus Kristus, Guds Son, när han undervisade och

välsignade människorna på jorden. Nephi fick också veta att ledstången av järn representerar Guds ord. (Se 1 Nephi 11.)

Skrifterna är Guds ord. Att läsa skrifterna är som att hålla fast i ledstången av järn. Vi vet vad Jesus vill att vi ska göra och säga. Vi får kraft att stå emot frestelser och att ta oss fram till livets träd och att känna Guds kärlek. ■

AKTIVITET

Slå upp skriftställe hänvisningarna på sidan 65 för att se vad det som Lehi och Nephi såg i synerna om livets träd betyder. Klipp ut och använd teckningarna för att berätta för andra vad du har lärt dig. Du kan också fråga dina föräldrar om du kan undervisa om berättelsen på en hemafton.

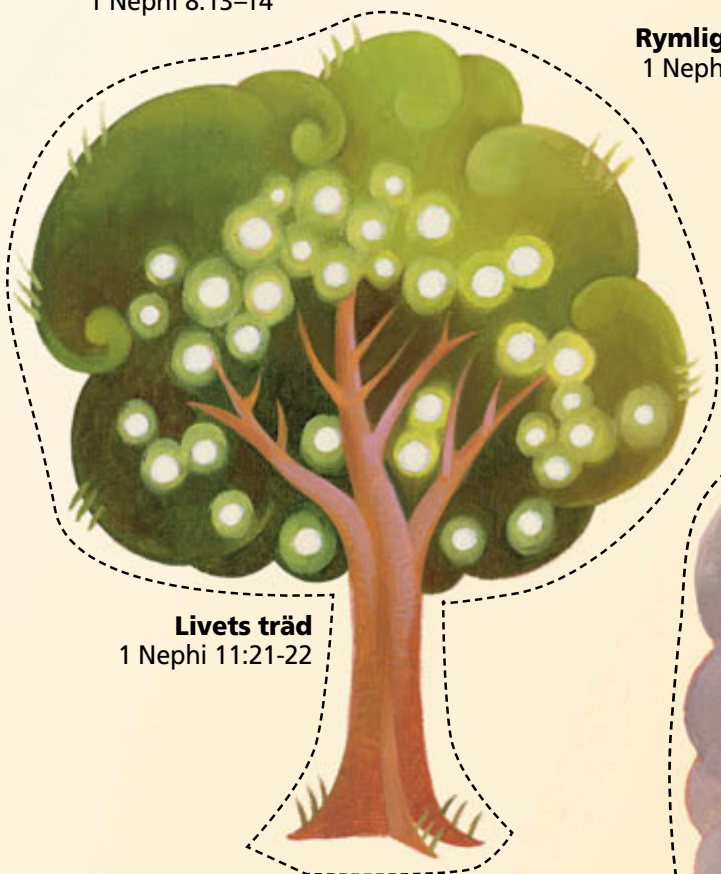
Sariah, Sam och Nephi
1 Nephi 8:13-14

Rymlig byggnad
1 Nephi 11:35-36

Människor som hånar
1 Nephi 8:26-27

Ledstången av järn
1 Nephi 11:25

Livets träd
1 Nephi 11:21-22

Trång och smal stig
1 Nephi 8:20

Mörkrets dimmor
1 Nephi 12:17

Vidsträckt fält
1 Nephi 8:20

JESUS som barn

Diane L. Mangum

Maria höll i Jesusbarnet när hon gick in i **templet** i Jerusalem där det var mycket som hände. Hon och Josef hade kommit från Betlehem för att ge två duvor som **offer** vid templet. Jesus var nästan sex veckor gammal.

I templet fanns en gammal man som hette Simeon. Han hade blivit lovad att han skulle få se Frälsaren en dag. "Av den helige Ande hade han fått den uppenbarelsen att han inte skulle se döden, förrän han hade sett Herrens Smorde" (Luk 2:26). När Simeon såg Jesusbarnet blev han glad eftersom han visste att löftet hade uppfyllts. En kvinna som hette Hanna och som tjänade i templet vittnade sedan glatt om att Jesus var Frälsaren.

Men inte alla var glada över Frälsarens födelse. Kung Herodes hörde att ett barn hade fötts som skulle bli judarnas kung. Herodes ville inte ha några andra kungar i sitt land. Han befälde att alla

små barn som fötts i närheten av Betlehem under de två senaste åren skulle dödas!

En ängel kom till Josef i en dröm och varnade honom för Herodes plan. Josef och Maria flydde mitt i natten. De tog med sig Jesus till landet Egypten där de skulle bo och där Jesus var i säkerhet.

När kung Herodes hade dött flyttade Jesus familj till staden Nasaret. Josef arbetade som snickare. Maria tog hand om hushållet.

Jesus lärde sig arbeta vid sidan av Josef. Som alla andra judiska pojkar studerade han skrifterna och de judiska lagarna. Josef och Maria följde buden och Jesus fick undervisning av sina jordiska föräldrar. Jesus "växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom" (Luk 2:40).

När Jesus var 12 år tog Maria och Josef honom till Jerusalem för att fira **påsk**. De färdades med många

Templet i Jerusalem — Det här templet skilde sig åt från templen vi har i dag. Det var mycket stort och hade gårdsplaner och platser fyllda med människor. Människorna hade med sig djur till templet som prästerna skulle offra.

Offer — När prästerna offrade djuren på altaret lärde det människor att vår himmelske Fader en dag skulle offra sin Son Jesus Kristus, som skulle dö för våra synder.

Den här berättelsen kommer från Matteus 2; Mark 6:3; Lukas 2:21–52.

Påsk — Under den här viktiga högtiden firade man tiden när Jehova hjälpte judarna fly från slaveriet i Egypten, omkring 1 400 år innan Jesus föddes.

personer. Kvinnor och män gick i olika grupper och familjerna samlades till middag varje kväll när de slog läger längs vägen.

Efter högtiden började Josef och Maria att gå hemåt. På kvällen upptäckte de att Jesus inte var i någon av grupperna som de hade gått med. De skyndade tillbaka till Jerusalem för att leta efter honom. Efter tre dagar hittade de Jesus i

templet. Han pratade med lärarna och besvarade deras frågor. Männerna i templet var förbluffade.

Maria sade till Jesus att hon och Josef hade varit mycket oroliga. Jesus påminde henne om att han behövde ägna sig åt det som tillhör hans Fader. Fastän Jesus var liten visste han att han hade ett viktigt arbete att göra som en del av sin himmelske Faders plan. ■

Var är Isabelle?

Susan Denney

Baserad på en sann berättelse

"De önskade bli döpta som ett bevis på och ett vittnesbörd om att de var villiga att tjäna Gud av allt sitt hjärta" (Mosiah 21:35).

Isabelle var så glad att hon nästan hoppade fram när hon och hennes pappa gick nerför korridoren. Hennes mamma hade just borstat hennes mörka hår och dragit upp dragkedjan i den långa vita klänningen som Isabelle skulle ha på sig när hon döptes. Hon stannade till utanför rummet där alla väntade.

"Kan vem som helst få en av de här?" frågade hon sin pappa och pekade på några Mormons bok som låg på ett litet bord.

"Ja. De är till personer som vill veta mer om vår kyrka", sade pappa.

Isabelle kikade in i rummet. Det var fullt av människor hon älskade. Hennes farmor, fastrar, farbröder och kusiner satt längst fram. Hennes bästa vän Grace satt med sin familj längst bak. Men Isabelle såg

inte fröken Perkins, hennes lärare i skolan.

"Vi går in", sade pappa. "Det är dags för mötet att börja."

"Kan vi vänta en minut till på fröken Perkins?"

Fröken Perkins var Isabelles favoritlärare. Hon tyckte om böcker, och det gjorde Isabelle också.

"Det var snällt av dig att bjuda hit henne, Isabelle, men det kan hända att hon inte kommer", sade pappa försiktigt.

Isabelle suckade och nickade. Hon och pappa gick in i rummet och satte sig på främsta raden. Precis före inledningssalmen vände sig Isabelle om för att titta efter sin lärare en sista gång. Hon satt där tillsammans med Grace' familj! Isabelle log. Fröken Perkins log tillbaka.

Efter dopet bad biskopen alla att ställa upp sig för ett fotografi.

"Var är Isabelle?" frågade han.

Alla tittade sig omkring. Ingen Isabelle!

Grace gick för att leta efter sin

vän. Först tittade hon i korridoren, men Isabelle var inte där. Sedan tittade hon i foajén, men hon var inte där heller. Till slut gick Grace ut och såg Isabelle på trappan till möteshuset. Hon pratade med fröken Perkins.

"Tack för att du kom på mitt dop", sade Isabelle.

"Det var bara roligt", sade fröken Perkins. "Jag är ledsen att jag måste gå redan. Jag har något annat jag måste göra i dag."

"Det är okej. Men jag skulle vilja ge dig något." Isabelle gav henne en Mormons bok som hon hade tagit från bordet i korridoren. "Jag vet att du tycker om att läsa, och det här är en *jättebra* bok."

"Tack", sade fröken Perkins.

"Kommer du att läsa den?" frågade Isabelle.

"Ja, det kommer jag att göra", sade fröken Perkins. "Jag lovar."

Isabelle blev så glad. Hon log medan hon vände sig om och såg att Grace väntade på henne.

"Vad gjorde du därute?" frågade

Vi borde 'med stort allvar' (L&F 123:14) föra evangeliets ljus till dem som letar efter de svar som finns i frälsningsplanen."

Äldste L. Tom Perry i de tolv apostlarnas kворum, "För själar till mig", *Liahona*, maj 2009, s. 110.

Grace. "Din mamma vill ha en gruppbild."

"Jag ville ge fröken Perkins en Mormons bok", sade Isabelle.

Grace spärrade upp ögonen. "Var du inte rädd?"

"Jo, lite." Men jag var ännu mer rädd för att hon bara skulle lägga den på en hylla någonstans. Så jag frågade om hon skulle läsa den."

"Vad sade hon?" frågade Grace.

"Hon lovade att hon skulle göra det!"

"Vad bra!", sade Grace.

De två flickorna gick tillbaka till gruppen med vänner och släktingar.

"Jag är glad att Grace hittade dig, Isabelle!" sade biskopen. Sedan bad han alla igen att ställa upp sig för ett fotografi. Isabelle

stod i mitten längst fram.

Efteråt böjde sig Isabelles mamma ner och kramade henne. "Nu kan du komma ihåg din dopdag för alltid!" sade hon.

Isabelle log. Hon visste att även om det inte fanns någon bild så skulle hon aldrig glömma sin dopdag eller hur bra det kändes att vara missionär. ■

Kan vi inte vara vänner?

Patricia Graham

Baserad på en sann berättelse

*"Var ... goda och barmhärtiga mot
varandra och förlåt varandra"
(Ef 4:32).*

1. Margaret var nervös för hon kände ingen i sin nya skola.

2. Några flickor retade henne. En flicka drog till och med i banden i Margarets hår. Margaret trodde inte att hon skulle kunna vara glad i sin nya skola.

3. Efter skolan ringde Margaret sin farmor och berättade om de elaka flickorna.

4.

Margaret, du behöver be till
din himmelske Fader och fråga vad du
ska göra. Han hjälper dig.

5. Den kvällen bad Margaret till sin himmelske Fader. Hon berättade om sitt problem. Sedan fick hon en idé.

6. Nästa dag i skolan retade flickorna henne.

7. Och nästa dag drog flickorna i hennes hårbånd.

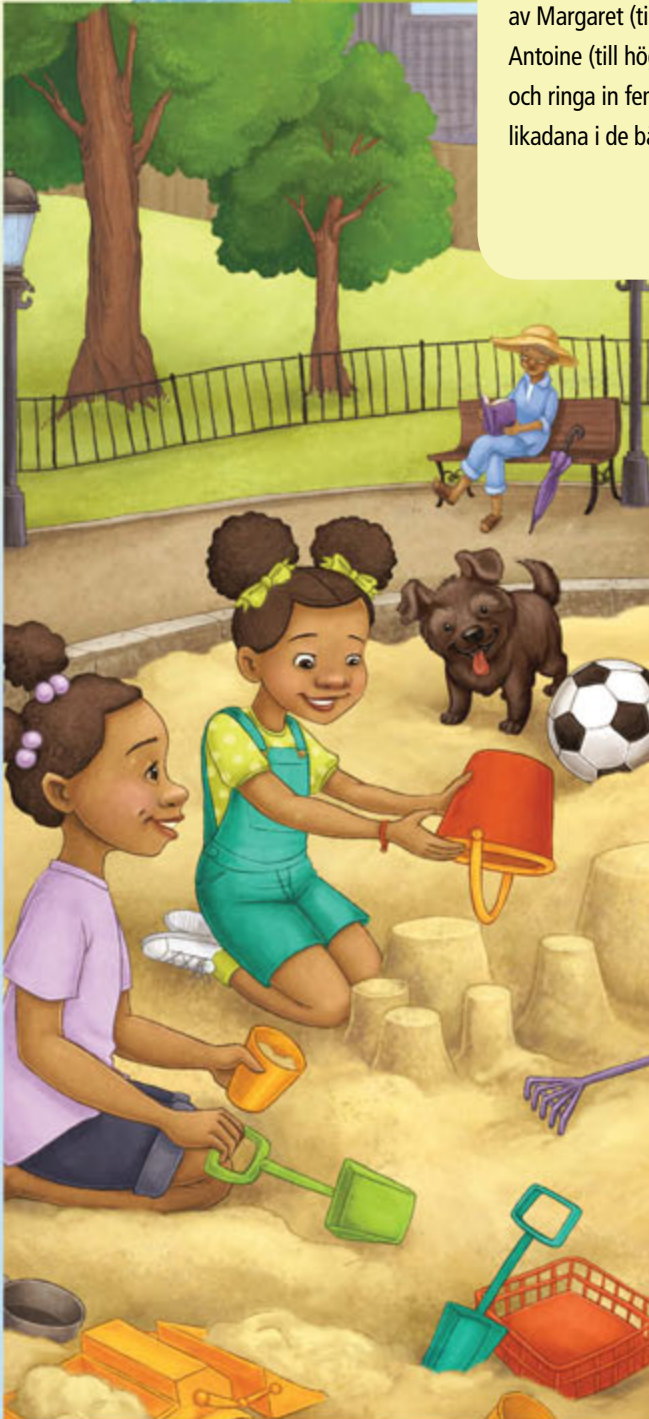

8. En vecka senare var Margaret glad att kunna berätta för farmor vad som hade hänt.

VÄNNER RUNTOM I VÄRLDEN

Vi kan få vänner var vi än bor. Ett bra sätt att få vänner är att vara vänlig mot andra. Titta på bilderna av Margaret (till vänster) och Antoine (till höger). Försök hitta och ringa in fem saker som är likadana i de båda bilderna.

Gör i dag till en bra dag

Lindsay Stevens

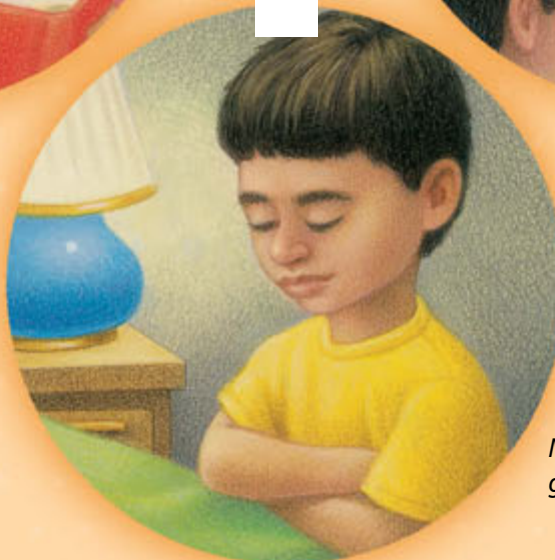

Manuel hjälper sin mamma att laga frukost.

Manuel studerar i skolan.

Manuel lyssnar när hans pappa läser skrifterna för familjen.

Manuel ber innan han går och lägger sig.

Manuel gjorde sådant som var bra hela dagen. Sätt hans dag i ordning genom att skriva en siffra i rutorna för att visa vad han gjorde först och vad han gjorde som andra gärning, som tredje gärning och som fjärde gärning.

Vad kan du göra i dag som är bra?

Nya handböcker presenteras under världsomfattande utbildningsmöte

Adam C. Olson, kyrkans tidningar

President Thomas S. Monson och medlemmar i de tolv apostlarnas kvorum presenterade kyrkans nya handböcker och några av de viktiga ändringarna de innehåller under ett världsomfattande ledarutbildningsmöte den 13 november 2010.

Ledarutbildningsmötet där de nya handböckerna — *Handbok 1: Stavspresidenter och biskopar* och *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* — presenterades sändes på 22 språk till prästadöms- och biorganisationsledare i 95 länder.

Utsändningen finns på LDS.org på www.lds.org/leadership-training.

Handböckernas betydelse

”Det finns trygghet i handböckerna”, sade president Monson och varnade för de avvikelser som kan smyga sig in i kyrkans program när ledarna inte känner till kyrkans riktlinjer och tillvägagångssätt. ”De blir en välsignelse för er och för dem ni betjänar medan ni läser dem, förstår dem och tillämpar dem.”

Handböckerna förenklar och ger en flexibilitet som gör att man kan undvika större faror enligt president Boyd K. Packer, president för de tolv apostlarnas kvorum.

Först finns det en fara för att man organiserar ut den Helige Andens inflytande ur kyrkans program. ”Det är ett andligt arbete vi är engagerade i”, sade han, ”och ett andligt arbete måste ledas av Anden.”

För det andra finns det en fara för att man ”etablerar kyrkan utan att etablera evangeliet”, sade han. ”Kyrkan behöver finnas i medlemmarnas liv och evangeliet behöver etableras i medlemmarnas hjärtan.”

Ytterligare ett världsomfattande ledarutbildningsmöte hålls i februari 2011 där man i detalj tar upp stavspresidenternas och biskoparnas ansvarsuppgifter, kvorumens och biorganisationernas arbete och de unika utmaningar som enheter med få medlemmar och ledare ställs inför när det gäller att till fullo genomföra kyrkans program.

Viktiga ändringar

Största delen av texten i *Handbok 1: Stavspresidenter och biskopar* är oförändrad jämfört med 2006 års uppdatering av *Kyrkans instruktionshandbok, Bok 1*. Instruktionerna i de senaste breven från första presidentskapet har tagits med, kapitlen om stavspresidenternas och biskoparnas ansvarsuppgifter har förkortats och förtydligats och en del material har omorganiserats för lättare åtkomst.

Ändringarna i *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* är mer omfattande. Genom ett principbaserat tillvägagångssätt vill man förenkla kyrkans program och ge större möjlighet för lokala anpassningar där så är nödvändigt utan att kompromissa med riktlinjernas, tillvägagångssättens och programmens enhetlighet.

Andra ändringar värda att uppmärksammas: Biskopens arbetsbörda ska minskas genom att församlingsrådets och dess medlemmars roller utökas. Det blir möjligt att ha fler församlingsrådsmöten. Kyrkans uppdrag förtydligas. Arbetet inom församlingens välfärdskommitté ska tas upp under mötena för prästadörets verkställande kommitté (som hjälpföreningspresidenten kan inbjudas till när så är nödvändigt) och församlingsrådet. Det ska inte längre finnas en aktiv aktivitetskommitté i församlingarna utan aktiviteter tas upp via församlingsrådet.

Kyrkans uppdrag

De nya handböckerna klargör vad första presidentskapet menade i 1981 års uttalande om kyrkans trefaldiga uppdrag — att förkunna, fullkomliggöra och återlösa.

I *Handbok 2*, del 2.2, bekräftas på nytt första presidentskapets avsikt 1981 att de tre tillämpningarna är en del av ett stort verk: "Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga grundades av Gud för att bistå i hans verk att åstadkomma frälsning och upphöjelse för sina barn" (se Mose 1:39).

Äldste Dallin H. Oaks i de tolv apostlarnas kvorum varnade för att ge överdriven uppmärksamhet åt definitioner och avgränsningar bland de här tre delarna av Herrens verk eller utesluta andra viktiga element, som att ta hand om de fattiga.

Han sade: "Den allmänna principen enligt del 2.2 är: 'Kyrkans program och aktiviteter [är avsedda stödja] och [stärka] den enskilde och familjen.'"

Enhetlighet och anpassning

Principerna och lärdomarna i de tre första kapitlen i *Handbok 2* "är grundläggande för kyrkans administration och måste ligga bakom allt [ledarna] gör", sade äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kvorum. Men de följande kapitlen i boken, särskilt ett nytt kapitel med titeln "Enhetlighet och anpassning", förklarar hur flexibel man kan vara i fråga om kyrkans riktlinjer och program.

Det här kapitlet "anger tydligt vilka saker som måste vara enhetliga överallt i kyrkan" och

"innehåller ytterst viktiga principer som anger förhållanden som kan berättiga till lokala anpassningar", sade äldste Cook.

Exempel på när anpassningar kan vara lämpliga är när det gäller biorganisationernas bemanning och program och i fråga om formatet på ledarskapsmöten och -aktiviteter och hur ofta de hålls. Omständigheter som bör beaktas är bland annat familjernas situationer, transport och kommunikation, antal medlemmar och säkerhet.

"När det gäller vilka anpassningar som kan vara lämpliga bör ledarna alltid söka Andens ledning och rådgöra med närmaste presiderande auktoritet", sade äldste Cook.

Arbetet går framåt

Äldste M. Russell Ballard i de tolv apostlarnas kvorum, som ledde en paneldiskussion, sade att man genom att studera instruktionerna ett kapitel åt gången och samtala om principerna på rådsmöten kan lära sig principerna på ett mer meningsfullt sätt.

Om ledarna har frågor om riktlinjer och program som inte besvaras i handböckerna bör de ta upp dem med sin presiderande prästadömsledare, rådde äldste Oaks. Om det finns obesvarade frågor, sade han att "endast de högsta prästadömsledarna bör rådfråga första presidentskapets kontor". ■

Äldsterna
M. Russell Ballard,
Jeffrey R. Holland
och David A.
Bednar i de tolv
apostlarnas kvo-
rum; Julie B. Beck,
Hjälpföreningens
generalpresident
och Walter F.
González i de
sjuttios president-
skap samtalar om
principer i kyrkans
nya handböcker
under ett världs-
omfattande ledar-
utbildningsmöte i
november 2010.

Morgonseminariet firar 60 år

Det kan kännas svårt att delta i morgonseminariet, men under de senaste 60 åren har över en miljon av kyrkans tonårsmedlemmar lärt sig att stiga upp med tuppen och försöka gnugga sömnen ur både ögon och sinne och inse att skrifterna är värt besväret.

”När eleverna läser skrifterna en stund varje dag, bär vittnesbörd och känner Anden stärker det dem inte bara inför skoldagen, det har också en helande inverkan allteftersom Jesu Kristi försoning blir en aktiv del av deras liv”, säger Kelly Haws, biträdande administratör för Kyrkans seminarier och institut. ”Det är en stor tillgång för ungdomarna.”

Över en miljon unga sista dagars heliga har fått utbyte av morgonseminariet sedan det grundades för 60 år sedan.

Morgonseminariet föds

De första seminarieklasserna träffades under skoltid 1912 i en byggnad bredvid Granite High School i Salt Lake City i Utah, USA. Men med tiden började allt fler av kyrkans ungdomar gå i det växande nätet av kommunala skolor och de hade inte samma tillgång till seminariet som eleverna på Granite High School.

När kyrkans medlemsantal steg kraftigt i södra

Kalifornien under slutet av 1940-talet fanns det ett behov av att utbilda ungdomarna i evangeliet och en grupp stavspresidenter inspirerades att fråga om kyrkans seminarieprogram fick börja användas i södra Kalifornien.

Under skollåret 1948–1949 kunde Marion D. Hanks, som senare verkade i presidentskapet för de sjuttio, med framgång undervisa en morgonseminarieklass för elever vid West High School i Salt Lake City. Det kändes naturligt att starta liknande klasser för de heliga i Kalifornien. Godkännandet gick igenom och de elva stavarna fick starta 13 morgonseminarieklasser.

Uppfyller olika behov

Sedan programmets officiella början under skollåret 1950–1951 har morgonseminariet spridit sig över Förenta staterna och ut i världen och det hjälper ungdomar överallt att lära sig mer om skrifterna och tillämpa evangeliets principer. Det officiella namnet ändrades nyligen till ”dagligt seminarium” eftersom alla sådana klasser inte träffas på morgonen.

En del av det som gör dagligt seminarium så effektivt är att det är flexibelt. Programmet organiseras på stavs- och distriktsnivå och klasser kan bildas för en enskild församling eller gren eller med flera

församlingar eller grenar som träffas tillsammans, beroende på ungdomarnas, föräldrarnas och prästtjänstledarnas behov och omständigheter.

Omkring 115 000 elever går fortfarande i håltidsseminariet under skoltid i områden med många medlemmar i kyrkan, men nästan 217 000 seminarieelever runt om i världen deltar i dagliga seminarieklasser.

Eftersom en del av kyrkans ungdomar bor för

långt bort från andra medlemmar för att kunna delta i klasser för håltids- eller dagligt seminarium etablerades hemstudieseminarier. Hemstudieelever studerar tilldelat material för sig själva fyra dagar i veckan och träffas sedan som grupp en gång i veckan för att samtala om det som de lär sig.

En sten revs loss, men inte genom människohänder

Idag hålls seminarieklaser i varje stat i Förenta staterna och i 140 länder runt om i världen. År 1948 började Kanada som första land utanför Förenta staterna att hålla seminarier. Morgonseminariet spred sig vidare till Mexico 1958, Finland och Tyskland 1962, Japan 1963, Panama 1964 och vidare till fler länder. Länder som på senare tid, år 2008, börjat hålla seminarieklaser är Benin, Georgien och Marocko.

Allt eftersom seminarier sprider sig över världen växer ett världsomspännande socialt nätverk bland eleverna. Oavsett var seminarieeleverna bor lär de sig samma nyckelskriftställen utantill, de studerar samma skriftställen, de känner samma Ande när deras vittnesbörd stärks och de verkar för att bygga upp samma rike.

Uppoffringar leder till välsignelser

Seminarieelever, oavsett om de studerar seminarier under håltimmar, dagligen eller hemma, gör uppoffringar som för dem närmare sin himmelske Fader.

”När en femtonåring säger att hon ska stiga upp klockan fem på morgonen för att gå till seminarier så är det inte bara en uppoffring. Hon använder sin handlingsfrihet till att lyda sin himmelske Fader och då välsignar han henne”, sade broder Haws.

De välsignelserna är lika tydliga idag som de var för 60 år sedan och seminarier i alla dess former fortsätter att välsigna ungdomar runt om i världen. ■

Tjänandeaktivitet för medlemmar i Afrika

Medlemmar på den afrikanska kontinenten använde lördagen den 21 augusti till att förbättra sina samhällen som en del av 2010 års dag för Helping Hands i hela Afrika.

I år bjöd Aba stav i Nigeria in flera samhällsbaserade

ungdomsgrupper och bad dem delta tillsammans med medlemmarna. Över 1 000 personer kom till projektet. I Umuahia distrikt i Nigeria arbetade över 100 medlemmar från sex grenar med att klippa gräs, beskära blommor och rensa taksrännorna och städa marken kring Broadcasting Corporation of Abia State, delstaten Abias radio- och televisionsbolag.

I Accra i Ghana fick grenar i uppdrag att städa upp olika områden, bland annat sjukhus, grundskolor och polisstationer. En del medlemmar fick i uppdrag att fylla gropar i vägen eller rensa diken som hade täppts igen.

Tacksamma samhällen välkomnade medlemmarna vart de än kom i sina Helping Hands-

västar. Rektorn vid Abia State Polytechnic sade till dem som deltog: ”I en tid när alla undrar vad regeringen kan göra för att hjälpa dem är det härligt att se en organisation som kontinuerligt tjänar sina medmänniskor.”

Tre-i-ett finns nu på indonesiska

En indonesisk upplaga av tre-i-ett finns nu för beställning, vilket gör att personer som talar indonesiska idag har tillgång till Mormons bok, Läran och förbunden och Den kostbara pärlan i en och samma bok på sitt eget språk. En ny utgåva av Mormons bok på indonesiska finns också.

Den indonesiska tre-i-ett finns också på nätet. Nätversionen har fotnoter, kartor och fotografier. Läsare kan lägga in egna markeringar och den är dessutom sökbar. Den finns tillgänglig via scriptures.lds.org/ind.

Kyrkan har över 6 000 medlemmar världen över som talar indonesiska, varav de flesta bor i Indonesien, Malaysia och Förenta staterna. Indonesien är det fjärde folktätaste landet i världen.

Första presidentskapet har uppmuntrat medlemmarna att ha egna exemplar av skrifterna och använda dem under regelbundna studier, kyrkans möten och uppdrag i kyrkan. ■

Program invänt i Hall of Fame

Music and the Spoken Word, Tabernakelkörens utsändning varje vecka, har valts in i Radio Hall of Fame i Förenta staterna. Utsändningen valdes efter att en nämnd nominerat program och allmänheten röstat på sina favoritprogram och favoritprogramledare.

Music and the Spoken Word

vann kategorin National Pioneer [nationell banbrytare], som hedrar programledare som under minst 10 år har arbetat inom radioindustrin och har varit ledande i att utveckla eller förbättra radioprogram på nationell nivå.

Music and the Spoken Word är det radioprogram som pågått längst i Förenta staterna. Det har sänts sedan den 15 juli 1929.

© BUSATH PHOTOGRAPHY

Programmet sänds på över 2 000 radio-, teve- och kabelstationer. Det sänds också på nätet via musicandthespokenword.org. Klicka på **Listen Live** på startsidan och följ länken för att komma till streamingen på nätet. ■

Utsändningen
Music and the Spoken Word
som sänds varje
vecka har valts
in i Radio Hall
of Fame.

VÄRLDEN I KORTHET

Kyrkan släpper appar till mobiltelefoner

Kyrkan har släppt appar till mobiltelefoner för att göra det lättare för medlemmar att studera evangeliet var de än är. Appen Gospel Library ger användare möjlighet att bokmärka, markera och anteckna när de läser skrifterna, tal från generalkonferensen och söndagens lektionsböcker. Appen Mormon Channel sänder kyrkans officiella radiokanal och har också skrifterna, tal från generalkonferensen och kyrkans tidningar. Gå till mobile.lds.org för mer information om kompatibilitet.

Informationscentret vid templet i Los Angeles har öppnat sina portar igen

Informationscentret vid templet i Los Angeles öppnades igen den 7 augusti 2010 efter två års ombyggnationer. Centret berättar om evangeliets grundläggande principer och skildrar samtidigt kyrkans historia i södra Kalifornien. Den 1 100 kvadratmeter stora byggnaden har flera områden för utställningar och två biografier. I centrum står en 3,5 meter hög kopia av *Kristusstatyn*, som också syns utifrån.

Ytterligare 200 miljoner uppteckningar kan nu nås via nätet

FamilySearch.org släppte över 200 miljoner nya sökbara uppteckningar i augusti 2010 och därigenom finns det nu över 700 miljoner uppteckningar på sidan Records Search [sök i uppteckningar]. Den kostnadsfria samlingen kan nås via Pilot.FamilySearch.org eller beta.familysearch.org. Fler uppteckningar finns nu på nätet i mångt och mycket tack vare 350 000 frivilliga indexerare över hela världen som hjälpt FamilySearch överföra bilder av historiska uppteckningar till digitalt sökbar text. ■

BREV TILL REDAKTIONEN

Min kompass i livet

Jag älskar *Liahona*. Den är min kompass i livet. Den leder mig till den rätta vägen och mot bättre ting. Den hjälper mig bli starkare och undvika frestelserna jag så ofta möter. Den ger mig näring varje dag. Tack för att ni gör det möjligt för människor över hela världen att ha den här kompassen och vägledaren, för den hjälper oss komma till trons väg.

Anastasia N., 17 år, Ukraina

Liahona är en rådgivare

Jag ger ofta bort prenumerationer av *Liahona* till vänner och anställda under julen som ett sätt att undervisa dem om evangeliet. Mina arbetskamrater kommer ofta fram till mig och berättar om artiklar de läst. De använder *Liahona* som en rådgivare och säger att när de har problem i familjen läser de *Liahona* tillsammans. Jag lägger också tidningen i väntrummet på jobbet. Den är ett underbart missionsredskap.

Prycila Villar, Brasilien

En källa till andlig styrka

Vi är från Colombia men bor i Logan i Utah, USA. Vi är så glada att vi kan få *Liahona* på spanska. Som föräldrar strävar vi efter att lära våra tre döttrar hur man kan leva efter evangeliet och lära sig älska templet. Tack för att ni ger ut *Liahona* varje månad, för budskapen i den är en källa till andlig styrka för vår familj.

Familjen Rincon, Utah, USA

Skicka dina kommentarer eller förslag till liahona@ldschurch.org. Brev kan komma att förkortas eller förtydligas. ■

FÖRSLAG TILL FAMILJENS HEMAFTON

Det här numret innehåller artiklar och aktiviteter som kan användas under hemaftnarna. Här följer några exempel.

”Engagera dig i släktforskning”, s. 8: Du kan ge varje familjemedlem en låda eller ask de kan dekorera och använda till att förvara fotografier, dagböcker och andra uppteckningar.

”Vad är nytt inom Personlig tillväxt?”, s. 34 och

”Aronska prästadömet — större än du kanske tror”, s. 37: De nyformade programmen Personlig tillväxt och Plikt mot Gud uppmuntrar ungdomar att begrunda och dela med sig av det de lär sig.

Om du har tonåringar i familjen kan du be dem förbereda en lektion till familjens hemafton om en aktivitet i Plikt mot Gud eller Personlig tillväxt som de nyligen genomfört.

”Hur bygger man en andlig grund?”, s. 62: Lagg flera små stenar bredvid varandra i en vattentät behållare. Häll sand i en annan vattentät behållare. Ta fram två små saker som kan representera hus. Ställ ett ”hus” på stenarna och ett på sanden. Fyll sedan behållarna med vatten. ”Huset” på sanden kommer att sjunka, men ”huset” på stenarna, ”klippan”, står stilla. Samtala om hur en stark andlig grundval hjälper oss att stå emot livets stormar (se Helaman 5:12).

Vad en hundvalp lärde oss

När våra barn var små tog jag dem till en djuraffär för att lösa in en kupong för en gratis gulfisk. Två timmar senare gick vi därifrån med en hundvalp som barnen köpt för sina egna pengar. Samma kväll stängde vi in valpen i tvättstugan för natten. På morgonen var rummet mycket stökigt. Barnen skulle städa upp efter valpen, men de tyckte det var alldeles för svårt. ”Vi kan inte”, grät de.

Den kvällen handlade vår lektion på hemaftonen om konsekvenser. ”När ni köpte hunden”, sade deras far, ”tänkte ni inte på konsekvenserna. Nu tillhör hunden vår familj och ni måste ta ansvar för henne.” Vi samtalade om hur de val vi gör alltid för konsekvenser med sig och vi uppmuntrade dem att alltid välja rätt.

Hunden avled nyligen efter att ha varit en i familjen i 14 år, men det hon lärde oss kommer vi alltid att ha kvar.

Jill Grant, Victoria, Australien

Aldrig övergivna

Adam C. Olson

Kyrkans tidningar

Under sin verksamhet citerade Herren ofta skrifterna. Så vi bör inte förvånas över att hitta verser i Gamla testamentet som Frälsaren citerade i Nya testamentet. Men jag hajade till en dag när jag läste andra versen i Psaltaren 22: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Det hade aldrig föresvävat mig att Frälsaren kan ha citerat heliga skrifter när han uttalade dessa ord i sin vanda på korset (se Matt 27:46). Den tanken ledde till en djup andlig insikt.

Nästan alla har vi någon gång undrat: "O Gud, var är du?" (L&F 121:1). Den frågan har jag oftast ställt under ögonblick av andlig osäkerhet eller nöd.

Av den anledningen väcker Frälsarens ord frågan: Ropade han också till följd av osäkerhet eller till och med tvivel? Betyder det att det finns en fråga som min allsmäktige, allvetande Frälsare inte hade något svar på i just det ögonblick som min frälsning var beroende av hans makt att ge alla svar och övervinna allting?

Av den här psalmen lärde jag mig att fastän orden är ett uttryck, fullt av själsvånda, för "den förlamande känslan av gudomlig övergivenhet" som han kan ha anat men inte helt förstått, var de *inte* ett tecken på tvivel.¹

Just det faktum att han ropade till sin Fader i sin stora nöd, med ord från heliga skrifter, var inte bara ett bevis på tro utan också ett ypperligt undervisningstillfälle. Psaltaren 22 börjar visserligen med en fråga, men psalmen är ett uttryck för den stora tilliten till att Gud *inte* övergiver honom:

*Tack vare att
Frälsaren
citerade helig
skrift vet jag
att vi aldrig
blir övergivna.*

"På dig förtroste våra fäder, de förtroste och du befriade dem.

Till dig ropade de och fick hjälp, på dig förtroste de och kom ej på skam" (verserna 5–6).

Med psalmistens upplevelser som en sinnebild för Frälsarens lidande förutsäger psalmen hånet (vers 8–9), den falska rättegången och kommande tortyren (vers 12–14), hans smärta och lidande (vers 15), hans törst (vers 16), hans sår i händerna och fötterna (vers 17) och lottkastningen om hans kläder (vers 19).

Frälsaren citerade bara andra versen, men resten av psalmen är ännu ett vittnesbörd om att han är den utlovade Messias, att hans lidande var uppfyllelsen av en profetia och att han litade fullkomligt på sin Fader.

Denna insikt gav mig en överväldigande försäkran om att min tro inte var missriktad. Men det som var ännu mäktigare än insikten om att Jesus inte tvivlade och att han befriades, var vittnesbördet i psalmen för de stunder när jag undrar om Gud har övergivit *mig* eller när jag tvivlar på att han har hört *mitt* rop.

"Ni som fruktar [Gud], lova honom, ära honom, alla Jakobs barn, bäva för honom, alla Israels barn.

Ty han föraktade inte den förtrycktes [Jesu] elände och såg inte på honom med avsky. [Fadern] dolde inte sitt ansikte för honom, när [Jesus] ropade *lyssnade han* till honom" (vers 24–25; kursivering tillagd). ■

SLUTNOT

1. Se Jeffrey R. Holland, "Ingen var med honom", *Liahona*, maj 2009, s. 87.

© 1983 RI

Låt honom komma in, av Greg Olsen

"Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig.

Den som segrar skall få sitta hos mig på min

tron, liksom jag själv har segrat och sitter hos min Fader på hans tron.

Den som har öron må höra vad Anden säger" (Upp 3:20–22).

*Vi kan inte bokstavligt talat sitta
vid Mästarens fötter, som Maria
gjorde, men vi kan lära av
honom och lyssna på
hans ord när vi
studerar Nya
testamentet i
Söndagsskolan i år. Äldste Jay E. Jensen
i de sjuttios presidentskap skriver:
"Skrifterna undervisar och vittnar om
Jesus Kristus. När vi
fördjupar oss i dem lär
vi känna honom och
hans röst." Se "Frälsaren"
— Läromästaren",
sidan 14.*

BUDSKAP FRÅN OMRÅDESLEDARNA

"Utan jag har utvalt er"

Äldste Gérald J. Caussé, Frankrike

Förste rådgivare i områdespresidentskapet Europa

En av mitt livs största överraskningar var när president Thomas S. Monson ringde hem till mig en kväll i januari 2008. Jag hör fortfarande inom mig hur han sade: "Du kallas att verka i de sjuttios första kворum tills du fyller sjuttio år." Jag räknade snabbt ut i huvudet att det innebar att jag skulle vara sjuttio i över 25 år, eller med andra ord i en evighet!

Sedan dess har jag ofta begrundat vikten och varaktigheten av våra ämbeten. Ibland hör vi någon säga "det är på tiden att jag blir avlöst" eller "jag har verkat i det här ämbetet alldeles för länge". Egentligen borde frågan inte ställas på de sätten. När man håller reda på varaktigheten av en kallelse glömmar man själva kärnan i vårt personliga åtagande som medlem i kyrkan.

När Frälsaren gav sina sista instruktioner till apostlarna sade han: "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er."¹ Jag minns hur chockad en ung far såg ut nyligen när jag kallade honom till stavsresident. Han hade inte drivit en valkampanj för att bli vald. Han hade inte sökt en upphöjd ställning eller makt. Han kände sig fullständigt otillräcklig inför så många ansvar. Men han accepterade kallelsen i tro och ödmjukhet, i visshet om att den kom från Herren.

Våra ämbeten är ett temporärt och synligt uttryck för ett mer varaktigt och djupt åtagande. När Jesus kände att hans död var nära förestående gav han följande uppmaning till sina lärjungar: "Som Fadern har sänt mig sänder jag er."² När

Äldste Gérald J. Caussé

vi går ner i dopets vatten blir vi Frälsarens "sändebud" eller till och med hans "representanter". Vi ingår ett allvarligt åtagande att vara ett verktyg i hans hand i frälsningens tjänst.

Vilket slags ämbete eller varaktigheten av

det är av liten betydelse, för vår mission är till sin natur evig. Den fortsätter långt bortom detta liv, som vi lär oss av president Joseph F. Smiths syn: "Jag såg att denna tidsutdelnings trofasta äldster, när de lämnar det dödliga livet, fortsätter sitt arbete ... i den stora värld där de dödas andar befinner sig."³

Vilka vi betjänar eller vilka vi verkar med betyder ingenting. Vi väljer inte våra medarbetare eller vilka vi ska hjälpa utifrån personliga preferenser. I enlighet med Frälsarens förebild predikar vi evangeliet och tjänar alla villkorslöst och utan anseende till person.

President Monson uppmanade oss nyligen med frågan: "Hur har ni hjälpt någon idag?"⁴ Denna profetiska inbjudan vidrör själva kärnan i vår mission som Kristi lärjungar. Det spelar ingen roll vilket ämbete vi har för närvarande eller vilka ansvar vi fått tilldelade. Det är en livsstil. Det fyller vår jordiska tillvaro och vårt eviga liv med mening.

Ja, vi ska hålla reda på våra bröder, oavsett om de är medlemmar i kyrkan eller inte. Om du upptäckte ett vaccin mot cancer, skulle du inte reflexmässigt vilja berätta om det så fort som möjligt för att rädda andras liv? Vi tror att evangeliet är ett universalmedel mot vår tids flesta åkommor. Det är därför vi så gärna sprider den glada nyheten.

Områdespresidentskapet satte nyligen upp som mål att fördubbla antalet aktiva medlemmar i Europa under de kommande tio åren. Den visionen behöver varken nya program, komplexa organisationer eller särskilda medel för att infrias.

Den är beroende av allas villighet och tro. Om varje medlem förde in eller förde tillbaka en själ till Kristus är det tillräckligt för att fördubbla närvaron i alla församlingar och grenar i Europa.

Du behöver inte vara heltidsmissionär för att finna människor som söker efter sanningen. Du behöver inte vara biskop, hjälpföreningspresident eller hemlärare för att kontakta en mindre aktiv medlem. Det finns oändliga möjligheter om vi bara tror på att ”Herren förbereder människor att ta emot [oss] och det återställda evangeliet” och att ”han leder [oss] till dem eller dem till [oss]”.⁵

Låt mig föreslå några enkla och konkreta saker vi alla kan göra:

- alltid ha med oss utdelningskort och dela ut dem,
- skriva en lista över människor vi kan hjälpa tillbaka till kyrkan, inbjuda dem att träffa missionärerna,
- lägga upp en profil och vårt vittnesbörd på Mormon.org (engelsk sida),
- bjuda in familj och vänner till viktiga familjehändelser i kyrkan, som dop, ordinationer, andliga möten vid bröllop, när någon i familjen ska på mission och så vidare,
- gå med våra vänner till ett av kyrkans släktforskningscenter,
- inrikta församlingsråd och presidentskapsmöten i biorganisationer på människor istället för på program eller aktiviteter, och
- gå ut med missionärer när de undervisar.

När vi delar med oss av evangeliet tänds också en glädjens eld i vårt hjärta. Då kan vi som Alma utropa: ”Ja, och detta är min glädje, att jag kanske kan bli ett redskap i Guds händer till att föra någon själ till omvändelse, och detta är min glädje.”⁶ ■

SLUTNOTER
1. Joh 15:16.
2. Joh 20:21.
3. L&F 138:57.
4. Se *Liahona*, nov. 2009, s. 84.
5. *Predika mitt evangelium*, s. 159.
6. Alma 29:9.

Templet i Stockholm 25 år — en historisk tillbakablick

Birgith Wirén
Tiden hastar, sade alltid en av våra ledare. Ja, tiden hastar, och tiden har gått väldigt fort.

När jag tänker tillbaka på tiden som jag arbetat i Herrens tempel så gör jag det med värme, glädje och ödmjukhet. Det har varit en fantastisk resa genom de här åren. Det har varit utveckling, andlighet och mycket glädje. Det har även varit en hel del utmaningar. Problem som uppstått och som måste lösas och som man undrade hur ska det gå med detta. Men med Herrens hjälp och vägledning har det alltid löst sig och man undrade sedan vad problemet hade varit.

Jag ska berätta lite dels om de olika presidenterna och om olika utmaningar som vi ställts inför i templet i Västerhaninge sedan templet invigdes den 2 juli 1985.

President och syster Langeland startade upp allting i templet (1985–1988). De organiserade alla missionärer i två skift för att de skulle orka med de ett och ett halvt år som de skulle vara här. De arbetade 30 timmar per vecka och det var tillräckligt, för många av dem var både trötta och gamla och kanske inte vid så god hälsa. Men var de fick sina krafter ifrån undrade jag många gånger. De var alltid glada och tillmötesgående och hjälpsamma till alla som besökte templet.

Broder Gunnar Simonson var den förste tempelskrivaren. Kontoret var litet och trångt med många medarbetare. ”Ett nytt kontor måste byggas”, sade president Langeland och allt satte igång och så fick vi ett nytt generöst kontor med mycket utrymme och samtidigt fick vi en vacker foajé som tempelbesökarna kunde njuta av på väg in till sessionerna.

Syster Bergwall var sekreterare och höll ordning på alla presidenter från president Langeland till och

med president Hedberg. Det var många utmaningar och ibland även kulturkrockar. Men allting går framåt och vi såg med spänning fram emot varje nytt presidentskap. Efter syster Bergwall gått i pension blev jag sekreterare. Jagbörjade sedan som kontorschef men när en assisterande tempelskrivare skulle anställas blev jag den som fick ta hand om alla ryska och baltiska medlemmar. Detta innebar många utmaningar när det gällde visum, språk, kontakter med myndigheter och ambassader mm. Men det var roligt och intressant.

Medlemmarna kom från början från de nordiska länderna och det fanns inget gästhem från början. Besökarna placerades ut bland medlemmar tills Nils Lundgren började sitt härbärge nere på Hesslingby gård. ”Vi behöver ett gästhem”, sade president Langeland och ytterligare en gång satte rullningen igång. Och snart stod ett vackert gästhem färdigt och alla medlemmar kunde glädjas över att kunna komma till templet på ett mycket lättare och mer ekonomiskt sätt. Gästhemmet invigdes av president Hinckley.

President och syster Damstedt kom efter Langelands (1988–1991) och varje morgon stod de i foajén och hälsade alla medlemmar som kom in genom dörren välkomna. Man kände sig verkligen välkommen. Syster Damstedt var känd i Västerhaninge som en ängel med sitt väna väsen och sin älskvärdhet. Under denna tid började Bengt Svedjot som tempelskrivare efter broder Simonson. ”Vi behöver ett lägenhetshotell för missionärerna”, sade president Damstedt och återigen var bygget igång. Och efter något år så behövde inte missionärerna bo i lägenheter ute i kommunen utan kunde ha ett eget boende alldeles nära templet. Återigen kom president Hinckley hit och invigde lägenhetshotellet.

President och syster Johnson kom därefter och satte sin prägel på templets verksamhet (1991–1994). Det gjordes en del omorganisationer på grund av att de ryska missionerna skulle inför-livas i vårt tempelområde och det började komma en del ryska medlemmar till templet.

Under **president och syster Wennerlund** (1994–1997) fick vi känna på hur det var att ha nordiskt ledarskap. Äntligen svenskt och nordiskt! sade vi och höjde ett tacksamhetens lov. Under president och syster Wennerlunds tid fortsatte de ryska medlemmarna komma! Busslast efter busslast kom dessa trogna ryssar, ibland ända borta ifrån Novosibirsk! De färdades många dygn för att komma till Herrens hus och gjorde otroligt stora uppoffringar för tempelbesöket. Vi försökte göra allt för dem, och vi hjälpte dem med deras familjeblad och deras namn och det var många som fick sina begåvningar — ibland kunde det vara ca 60–70 på en dag! Och många blev beseglade som familjer. Dessa veckor var verkligen underbara och hektiska.

Under denna presidentperiod hade vi även äran att få besök av kungahus och kommun — och landstingsråd — den 23 aug 1995. President Thomas S Monson med hustru var värdpar. Det var en stor dag, vackert väder och mycket folk, kör-sång och scouter som bildade häck från gatan upp till templet. Kungaparet fick även var sin bok med sina släktregister.

Templet i Stockholm – 25 år.

Gästhemmet byggdes under president Damstedts tid

President och syster Jenson var nästa presidentpar (1997–2000). De uppmärksammade alla besökare i templet, var mycket vänliga och spred kärlek och omtänksamhet.

Efter president Jenson fick vi återigen ett svenskt-nordiskt presidentskap, **president och syster Hedberg** (2000–2003). Lättsamhetens och ödmjukhetens presidentpar gjorde sin entré. Under denna period var broder Brian Kuehn tempelskrivare. Han följdes av broder Ingvar Olsson som tempelskrivare i slutet av president och syster Hedbergs tid.

När **president och syster Kimball** kom (2003–2006) var det återigen dags för en omorganisation då Danmarks tempel skulle invigas och Danmarks, Malmö och Göteborgs stavar skulle höra till det templet. Hur skulle det nu gå med vårt tempel? Men man skall aldrig misströsta eller undra för Herren vet hur mycket hans verk går framåt! De ryska medlemmarna kom fler och fler; och de nordiska medlemmarna från Finland, Norge och Sverige fick till sin glädje fler tempelveckor. När allting hade stabiliserat sig var det dags för Helsingfors tempel att invigas. Återigen påbörjades en omorganisation. I stället för att komma stavsvi s så lades vikten vid församlingarna, och medlemmarna kom och den befarade nedgången uteblev. Templet fyllde även 20 år under denna tid och detta uppmärksammades med mycket tårtor som tempelbesökarna fick njuta av. Mycket folk kom till templet så det gick åt väldigt mycket tårta ... President och syster Kimball var effektiva organisatörer och trots att vi mist både Danmarks, Malmö och Göteborgs stavar så gick arbetet framåt i templet.

President och syster Höglund kom (2006–2009) och återigen blev ledningen nordisk. Under president Höglunds tid fortsatte organiserandet av tempelbesöken. Stockholms stavar övertog alla lördagar och kvällar i templet. Återigen steg besöks-siffrorna. Herrens hus har alltid varit välbesökt, hur stort eller litet tempeldistriktet än har varit. Under denna tid byttes en hel del konst ut i templet och mycket vackra tavlor som president Höglund och broder Ingvar Olsson valde ut kan vi fortfarande

njuta av. Under president Höglunds tid hade vi inga tempelmissionärer, då Tempelavdelningen tyckte att vi borde klara oss själva. I stället för missionärer kom en hel del svenska, norska och amerikanska trofasta medlemmar som ville tjäna som tempeltjänare på heltid i templet. De kom hit på kortare eller längre tid. Och dessa fantastiska medlemmar arbetade flitigt precis som alla missionärer hade gjort tidigare.

Under president Höglunds tid kom även Göteborgs stav tillbaka till Stockholm, vilket vi välkomnade. Vi hade verkligen saknat dem.

Nu är **president och syster Oscarsson** pre-siderande över templet (2009–) och återigen har vi fått en svenskättling som president och vi har återfått några missionärer. Och återigen en mycket engagerad och inspirerad tempelpresident.

Många är även de generalauktoriteter och ledare från Tempelavdelningen som har besökt vårt tempel genom åren. Vårt tempel är unikt i världen med sina ljusa färger och stilrena och vackra Carl Malmstenmöbler. Jag hoppas och ber att detta får vara kvar vid en ombyggnad.

Jag gick i pension den 1 januari 2010. Jag försöker besöka templet varje vecka trots att jag har flyttat anse nliga mil därifrån. Men, jag vill inte bara vara en gäst i Herrens hus, jag vill även känna mig hemma där. ■

Templets tillkomst — tre minnesvärda händelser

Håkan Palm

Arbetet i den lokala tempelkommittén var inspirerande. Ordförande var Bo G Wennerlund med Ulf Arne Girhammar, Anna Lindbeck, Evert Perciwall, Caj-Aage Johansson och Håkan Palm som kommittémedlemmar. Mot slutet tillkom John

Langeland i egenskap av blivande tempelpresident.

Tempeltomt rekommenderad från himlen!

I slutfasen flögs Bo G Wennerlund, Ulf Arne Girhammar och Håkan Palm runt med hjälp av helikopter och en professionell

FOTO TEMPLET I STOCKHOLM

Tempelkommittén – The Temple Committee
fr.v./left Evert Perciwall, Anna Lindbäck, Bo G Wennerlund, John Langeland, Ulf Arne Girhammar, Caj-Aage Johansson, Håkan Palm

Tempelkommittén — fr.v. Evert Perciwall, Anna Lindbäck, Bo G Wennerlund, John Langeland, Ulf Arne Girhammar, Caj-Aage Johansson och Håkan Palm.

flygfotograf för att ta bilder på de tre högst rankade tempeltomterna. Då hade 30 tomter redan plockats bort från listan. Den framtida tempeltomten skulle leva upp till många krav och önskemål.

Under ett möte med samtliga stavs-, missions- och distriktspre-sidenter i det framtida tempeldistriktet enades alla närvarande om att tomten i Västerhaninge skulle rekommenderas till första presidentskapet. Efter den knäfallande bönen yttrade ordförande Bo G. Wennerlund: ”Under bönen kände jag inspiration att vi istället skall rekommendera tomten i Botkyrka.” Alla visade först med vördnadsfull förvåning och sedan med handuppräckning att de stödde det ändrade beslutet.

Övrraskningen och tack-samheten blev därför stor när

president Spencer Kimball beslutade att det var tomten i Västerhaninge som var platsen. Vi upplevde då att Herren visade omtanke — nu skulle ingen kunna säga att templet hamnade i Västerhaninge för att tre av tempelkommitténs medlemmar bodde i samma kommun.

Dråpligt missförstånd

På 1980-talet fotokopierades alla kontorsdokument, så ock handlingar till kommunfullmäktige i Haninge om kommunens försäljning av tempeltomtområdet. Den till beslutsunderlaget bilagda tempelritningen hade kopierats så många gånger att endast en svag kontur återstod av ängeln Moroni. Dessa konturer tolkades av några tongivande lokalpolitiker som en 7 meter hög petroleumflamma, som mormonerna skulle låta brinna till tusenårsrikets ankomst!

Den ledande morgontidningen i Stockholm lät sin tecknare snabbt rita Onkel Sam sittande på den gamla ärorika Västerhaninge kyrka och med templet och dess höga petroleumflamma på andra sidan vägen. Oron spred sig naturligtvis bland grannar och traditionsbevarande politiker. Allt detta blev signalen till ett mycket fint informationsmöte med allmänheten i Västerhaninge. De närvarande blev mycket lättade när missförståndet rätades ut och när arkitekt John Sjöström mycket pedagogiskt redogjorde för all

lokal byggnadskultur som skulle byggas in i templet och tempeltomten. Och han lovade att tempeltomten troligen skulle bli en pärla för hela kommunen.

Detta var den enda ”incidenten”. Samarbetet med kommunen och allmänheten var mycket positivt. En gång ringde en lokal tryckare på eget initiativ och berättade att han höll på att sätta ett manus för en person som bokat Västerhaninge kyrka och skulle ha ett opinionsmöte mot templet. Tryckaren föreslog att vi skulle kontakta prästen i Svenska kyrkan. Det gjorde vi och han blev upprörd att en man under falska förevändningar bokat kyrkan. Opinionsmötet tilläts inte hållas i kyrkan. Och oss veteran-ligen skedde inga andra negativa opinionsyttringar.

Öppna huset — sensationellt många besökare

Vi uppgav 2000–3000 besökare som ett troligt antal. Det kom nästan 50.000!

Köerna började i fyrdubbla led uppe vid landsvägen, gick sedan runt fontänen och upp till annexet.

Dagens Nyheter kom ut vecka två och skrev om ”Stockholms största turistattraktion”. För första och enda gången hittills toppade SVT sin Aktuellt-sändning med en nyhet om vår kyrka: ”Mormontemplet skall invigas.”

En man flög ner från Kiruna enbart för att uppleva templet. Han liksom många andra lade

Öppet hus juni 1985

Närmare 50 000 personer besökte templet under Öppet hus.

sin högerhand över hjärtat och bugade tacksamt när de gick ut ur templet. De var mycket berörda. 1.200 personer lämnade sina namn för att de ville ta emot missionärerna.

Aldrig tidigare hade kyrkan rönt så stor och positiv uppmärksamhet i vårt land.

Det var ett underbart privilegium att arbeta i tempelkommittén. Ur min dagbok från den 9 juni 1985 citerar jag följande:

”... ett av mitt livs största och mest imponerande ögonblick. Vi förbereder templet för det öppna huset. Efter fyra års arbete, där framförallt de sista veckorna varit mycket hektiska. Ur detta kaos växte det färdiga templet fram.

Vid 21.30 tiden på fredag kväll kom jag runt dopets glasväggar och gick under celestia rummets stora fönster. De höga stora vita dörrarna var öppna. En sista blå porslinsvas bars in och ställdes på den vänstra byrån.

Och kristallskålen på bordet i mitten gav ifrån sig ett ringande ljud när inredningsarkitekten kontrollslög för att kontrollera att vasen var hel. Uppe i taket var nu den mäktiga kristallkronan på plats. Och genom takets glas silade kvällsljuset ner över det smakfullt målade rummet. Nu sänkte sig lugnet och en vördnadsfull ande infann sig. Templet var klart! Ära ske Gud! Halleluja! Tårarna trängde fram och huvudet böjdes i tacksam bön...” ■

(På kyrkans hemsida www.jesukristikyrka.se finns flera bilder från templets 25 år — red. anm.)

Redaktionen för *Liahonas* lokala sidor

Eivor Hagman, redaktör
eivorhagman@hotmail.com
Medusagatan 2 A,
553 38 Jönköping
Tel. 036-719663
Anne-Sofie Wahlman,

ass. redaktör (för Stockholms stavar)
asw@bredband.net
Färnebogatan 2 A,
723 42 Västerås
Tel. 021-127321 ■

SISTA DAGARS HELIGA I SVERIGE BERÄTTAR

Tjänandet i templet är en mycket speciell upplevelse

Arne och Gunnel Hedberg, Örebro

”Det blir en överväldigande uppgift”, sade vi, där vi satt på sängkanten efter president Hinckleys kallelse till oss att presidera i Stockholms tempel. Vi hade inte alls haft några tankar på att en sådan uppgift kunde komma till oss.

Att ha ett personligt ansvar för allt som händer på denna heliga plats är — överväldigande. Men Herren var vid vår sida och den dag vi började vårt arbete var början på att verkligen lämna världen och ägna sig åt himmelska ting där små och stora under hände. Vi har aldrig upphört att förvånas över hur Herren värnar om sina barn i stort och smått, vilket gäller lika för dem som finns i andevärlden eller de som lever här och kommer för att få sina begåvningar och beseglas som familjer och släkt.

Under vår tid 2000–2003 kom det många ryska syskon — ibland var det 150 personer var fjortonde dag — och vårt problem var att finna tolkar, så att vi kunde göra oss förstådda. Inte en enda gång lämnades vi utan hjälp. Vi minns särskilt den gång, då vi uttömt alla våra sökvägar

FOTO ARNE OCH GUNNEL HEDBERG

Arne och Gunnel Hedberg var tempelpresidentpar åren 2000–2003.

men inte lyckats. En ung man stod utanför dörren där vi bodde. Han hade rest upp från Tyskland då han såg att det var en rysk vecka och han trodde sig ha vänner i gruppen. Talade han ryska? Engelska? Jo han hade varit på mission i Ryssland och han ville gärna hjälpa oss. En dag senare kom en ung kvinna från USA till templet. Hon hade bara känt att hon ville åka hit och hade råkat komma en ”ryske vecka”. Även hon talade ryska visade det sig och vårt tolkproblem var löst.

Hur ska man kunna glömma ödmjukheten hos

de äldre ryska systerarna, som föll på knä när de steg ur bussen efter att ha rest en vecka för att komma hit, kysste jorden och tackade Herren för att de skulle få gå in i hans hus.

Att tjäna i templet är en mycket speciell upplevelse och den dag man blir avlöst är det som att lämna himlen och likt Adam och Eva gå ut i den ”öde och dystra” världen. I några år har man varit så fokuserad på de andliga tingen att man mer eller mindre glömt det dagliga livet utanför men det är också en del av vår evighet. ■

Allt arbete i templet är ett heligt arbete

Gertie och Håkan Ullström, Södertälje församling

V i minns en mycket kall vinterdag då vi stod tillsammans med Gerties åldriga föräldrar på tempelplatsen i Västerhaninge och bevittnade högtidligheterna i samband med första spadtaget. Hennes föräldrar hade på grund av sjukdom inte kunnat göra den långa resan till Schweiz för att beseglas för evigheten i templet där. De väntade sedan ivrigt på att templet i Stockholm skulle bli klart. Men båda avled innan dess på samma dag efter 52 års äktenskap och är begravda intill varandra.

Det var en stor dag för oss att få vara ställföreträdare för dem i templet första dagen det fanns möjlighet för oss stockholmare att få beseglingar utförda för våra nära och kära. Vi kände att de båda var närvarande och att de tacksamt accepterade förrättningen.

Att få besöka templet och att även få verka som tempeltjänare

har fortsatt att berika vårt liv. Det är en stor välsignelse att bo så nära templet att vi regelbundet kan komma till Herrens hus. Första dagen jag var i templet blev jag inkallad till tempelpresidenten och kallades och avskildes till tempeltjänare.

När tempelpresidentskapet införde att staven skulle ansvara för verksamheten på lördagar fick vi båda även erfarenheten att verka som skiftledare vilket innebar att vi lokala syskon fick ansvara för verksamheten under ledning av en av medlemmarna i tempelpresidentskapet.

Den femte juni 1997 blev jag kallad till templet där jag möttes av en apostel, äldste Russell M. Nelson, som på uppdrag av president Gordon B. Hinckley kallade

Gertie och Håkan Ullström

och avskilde mig som beseglare i templet i Stockholm.

Allt arbete i templet är ett heligt arbete. Jag känner speciellt stor ödmjukhet då jag har tillfälle att viga (besegla) unga par för tid och all evighet. Ofta kommer Herrens ord till Petrus till mig ”Allt vad du binder på

jorden skall vara bundet i himlen.” (Matt 16:19) Många gånger bryts rösten av tacksamhet och kärlek till Herren för dessa tillfällen då Anden är mycket stark.

Jag är också tacksam för tiden som rådgivare till president Bengt Höglund. Under dessa tre år tjänade vi ca 30 timmar i veckan i den underbara miljö som är i templet och kände kärleken mellan syskonen. Genom att regelbundet besöka templet kan vi ha med oss denna goda känsla i vår vardag. ■

Sex år i templet

Inger och Bengt Höglund

Oj, sex år i templet, hur var det? Hur känns det nu? De här frågorna får vi ofta nu sedan vi blivit avlösta som tempelpresidentpar för ett år sedan. Korta svar på frågorna är att det var härligt, vi lärde oss mycket, vi fick många nya vänner och nu gör vi sådant som vi inte hann med då.

Lite mer uttömmande svar är att vi har än mer förstått hur viktiga förrättningarna i templet är för levande och för våra förfäder, då vi nästan dagligen upplevt små och ibland även stora mirakel. Det har varit speciellt givande att se medlemmar komma till templet för första gången. För att inte tala om privilegiet att få ta del av lyckan hos unga par som kommit för att vigas för tid och evighet. Vi har också imponerats av de unga männen och kvinnorna som gör ett stort tjänande i templet.

Att vi har fått många, många vänner genom templet har varit ännu en välsignelse. Några medarbetare har kommit oss mycket nära och vi saknar samvaron med dem. Det är dock väldigt roligt att komma varje onsdag och träffa besökande vänner igen.

Under åren 2004–2009, då vi tjänade på heltid, skedde stora förändringar i templet i Stockholm. Från att ha haft världens till ytan största tempeldistrikt, från Island till Mongoliet, blev vi det till antalet medlemmar minsta, bara tre stavar och två missioner. I början jonglerade vi med sessioner på ibland nio olika språk. Nu skiljer vi inte ens på norska och svenska.

De första åren hade vi 18 missionärspar, de flesta från USA men också många från Finland, Norge, Danmark och Sverige, vilka tjänade i tvåskift. När templen i Köpenhamn och Helsingfors blivit färdiga, fick vi klara oss helt utan tempelmisionärer utifrån. Deras plats fylldes av svenska och norska par som bodde i lägenheterna och tjänade i templet i flera år.

För att kunna ha templet öppet på kvällarna

vissa dagar och på lördagarna organiserades församlingarna och grenarna i Stockholms båda stavar att självständigt ansvara för denna verksamhet. Flera hundra nya tempeltjänare kallades och utbildades. Så skedde också från Norge och Sverigemissionen.

Det har varit en stor glädje att få se medlemmarna komma till templet och ta del av dess välsignelser och se den entusiasm, trofasthet och plikttrohet de visar. Vi känner oss mycket privilegierade över att kunna ha ett tempel i vår närhet, så att vi fortfarande kan komma dit, åtminstone en dag varje vecka. Den största välsignelsen är dock att vi haft möjligheten att ta del av de frälsande förrättningarna i templet och veta att vi är en evig familj. ■

.....

Vill du dela med dig av en andlig upplevelse? Skriv cirka 300–500 ord och skicka till eivorhagman@hotmail.com eller asw@bredband.net (för Stockholms stavar).

Inger och Bengt Höglund har tjänat i templet under sex år.

PÅ NÄTET

Tempel

"Vad är ett tempel, varför finns det tempel, hur många tempel finns det i världen?", är exempel på information som kan hämtas på kyrkans hemsida www.jesukristikyrka.se, välj "Familjen & Tempel — Tempel". Där finns också mer information om templen i Stockholm, Köpenhamn och Helsingfors. ■